

Svätý Ľudovít Mária z Montfortu TAJOMSTVO RUŽENCA

Predhovor

Životopisci nám už toho veľa povedali o svätom Ľudovítovi z Montfortu a o svätom ruženci; teraz, keď vychádza prvé vydanie diela TAJOMSTVO RUŽENCA (THE SECRET OF THE ROSARY), môžeme načúvať to, čo hovorí jeho autor osobne. Na základe svojej vlastnej skúsenosti a skúsenosti iných (1) sa odvažuje, ako sám hovorí, „jednoducho, úprimne a priamo“ sprostredkovať nám autentické posolstvo svätého Ruženca; on je totiž opravdivou školou kresťanského života. Za jeho podstatnú súčasť považuje svätý Ľudovít z Montfortu meditáciu o tajomstvách života, smrti a oslávenia Ježiša a Márie, pričom sa nezameriava iba na úctu, ale najmä na napodobňovanie ich čností, ktoré majú podoprieť naše úvahy o jednotlivých tajomstvách.

Pokiaľ ide o nášho svätca, Ruženec nebol pre neho iba spôsobom modlitby; bol to jeho najúčinnější nástroj a zbraň v apoštolskej práci. Cirkev ho veľmi vhodne a výstižne nazvala „mimoriadnym kazateľom Ruženca.“ Kázal o ňom a rozširoval ho v sezóne i mimo nej; zaviedol ho v každej farnosti, kde konal misie (2) a ovocie misií posudzoval podľa vytrvalosti a stálosti, s akou sa ho ľudia modlili. Sile ruženca neodolali žiadne hranice a práve tomu pripisoval väčšinu svojich úspechov, ktoré dosiahol u hriešnikov. „Dajte mi možnosť zavesiť ruženec okolo krku hriešnika,“ zvykol hovoriť, „a už mi neujde.“ Svätý Ľudovít z Montfortu bol terciárom Dominikánskej rehole; on reprezentuje to najlepšie z dominikánskej tradície svätého ruženca. Hovoriac o príspevku nášho svätca k ružencu hovorí Páter R. Poupon, známy dominikánsky spisovateľ, toto: Montfortova genialita je priamym pokračovaním línie svätého Dominika a blahoslaveného Alana de la Roche. Dopĺňa ich o osobné milosti a ich interpretáciu. Komentujúc De Montfortovu knihu hovorí Páter Wiliam: „Ona je oveľa viac než iba púhym výskumom. Dá sa povedať o ruženci, o jeho obsahu a forme, o jeho skutočnej hodnote, o pokynoch, ktoré sú potrebné na jeho ocenenie a používanie“ (3)

Kniha „TAJOMSTVO RUŽENCA“ bola v skutočnosti napísaná už takmer pred dva a polstoročím, nestratila však nič zo svojej sviežosti a časovosti. Skutočnosť je taká, že v súčasnosti, vo svetle špecifických požiadaviek Našej Panej, ktoré vyslovila vo Fatime, ju dvojnásobne privítajú všetci verní ctitelia Našej Panej. Pevne veríme, že mnoho duší lepšie pochopí ruženec nielen ako modlitbu, ale najmä ako spôsob duchovného života.

BIELA RUŽA

Pre kňazov

Drahí služobníci Najvyššieho, vy kňazi, ktorí hlásate pravdu Božiu a učíte Evanjelium všetky národy, dovoľte, aby som vám dal túto knižočku ako bielu ružu, keďže chcem, aby ste ju mali v rukách. Pravdy, ktoré obsahuje, sú podané veľmi jednoducho a priamo, ako to sami uvidíte. Prosím vás, zachovajte ich vo svojom srdci tak, aby ste v praxi uskutočňovali to, čo je obsahom svätého Ruženca a aby ste vychutnali jeho ovocie; prosím vás, majte Ruženec stále na svojich perách, keď budete ostatných nabádať a povzbudzovať k tomu, aby sa ho modlili. Prosím vás, dajte si pozor, aby ste Ruženec nepovažovali za niečo, čo je iba málo dôležité – ako si to myslia nevzdelaní, ba dokonca aj niektorí významní, ale pritom pyšní učenci. Ruženec vôbec nie je nevýznamný, lebo je neoceniteľnou pokladnicou, inšpirovanou samým Bohom.

Dal vám ho Všemohúci Boh, lebo chce, aby ste ho používali ako prostriedok na obrátenie najzatvrdlivejších hriešnikov a najtvrdošijnejších heretikov. Spojil s ním milosti v tomto živote a oslávenie v budúcom. S veľkou vierou sa ho modlili svätci a pápeži to potvrdzovali.

Požehnaný je kňaz, ktorému Duch Svätý zjavil toto tajomstvo. Kňaz je pastierom duší. Veľká väčšina ľudí totiž buď vôbec nepozná toto tajomstvo alebo ho pozná iba veľmi povrchno. Ak kňaz skutočne pochopí tajomstvo ruženca, bude sa ho modliť denne a bude povzbudzovať k jeho modlitbe aj iných. Boh a Jeho Blahoslavená Matka vylejú hojnosť milostí do jeho duše, takže sa stane nástrojom Boha na Jeho slávu; a jeho slovo, hoci bude jednoduché, urobí viac dobra za jeden mesiac než slovo iných kazateľov za niekoľko rokov.

Preto, moji drahí bratia kňazi, nám nestačí iba kázať a hovoriť o tejto pobožnosti iným; my sami ju musíme prakticky uskutočňovať. Ak sme aj pevne verili, že by sme sa ho sami nemodlili, len ťažko by sme mohli očakávať od ľudí, aby konali podľa našich rád, lebo nikto nemôže dať niekomu inému to, čo sám nemá. „Ježiš začal konať a učiť.“ (1) Mali by sme sa pripodobniť nášmu Pánovi, ktorý prakticky začal uskutočňovať to, čo sám kázal a ohlasoval. Mali by sme sa snažiť vyrovnať sa svätému Pavlovi, ktorý nepoznal a nekázal nič iné, iba Ukrižovaného Krista. To je práve to, čo budete robiť, keď budete kázať o Svätom Ruženci. Svätý Ruženec nie je iba púhym hromadením modlitieb Otčenáš a Zdravas Mária, ale práve naopak, je to duchovný súhrn božských tajomstiev života, umučenia, smrti a oslávenia Ježiša a Márie.

Veľa by som vám mohol rozprávať o milostiach, ktoré som dostal od Boha, keď som sám zakúsil účinok ohlasovania Svätého Ruženca a ako som na vlastné oči videl zázračné obrátenia, ktoré spôsobil. Veľmi rád by som vám porozprával všetky tieto veci, keby som vedel, že vás to pohne k ohlasovaniu tejto nádhernej pobožnosti aj napriek tomu, že v dnešnej dobe to nie je u kňazov zvykom. Ale

myslím si, že namiesto toho bude stačiť tento malý súhrn. Rozpoviem vám niekoľko dávnych, ale autentických príbehov o Svätom Ruženci. Tieto úryvky vám skutočne dokážu to, čo som ako vierohodné načrtol vo Francúzsku.

Červená ruža Pre hriešnikov

VY ÚBOHÍ MUŽOVIA A ŽENY, čo ste hriešnici, ja, väčší hriešnik než vy, vám chcem dať túto ružu – tmavú popínavú ružu, lebo na ňu stekala predrahá Krv nášho Pána. Dal by Boh, aby priniesla opravdivú vôňu do vášho života – ale najmä aby vás zachránila od nebezpečenstva, v ktorom sa nachádzate. Neverci a nekajúci hriešnici denno-denne volajú: „Ovenčme sa pukmi ruží prv než odkvitnú.“ (1). My by sme však mali volať: „Ovenčme sa pukmi ruží Presvätého Ruženca.“

Ako sa len oni líšia od nás. Ich ružami sú radosti z mäsa, svetské hodnosti a obohacovanie sa tým, čo vädne a hnije, čo o chvíľu zanikne, ale radosťami nás, ktorí patríme Nášmu Otcovi a Blahoslavenej Panne Márii, ktorých sme stále zbožne vzývali a činili úkony kajúcnosti. Zbožná úcta a úkony kajúcnosti nikdy nezvädnu a nezaniknú. Rovnako mocné budú aj o tisíce rokov.

Naopak, ruže hriešnikov sa iba podobajú ružiam, zatiaľ čo vskutočnosti sú krutými trnami, ktoré ich v živote pichajú a spôsobujú im výčitky svedomia, pri smrti ich prerážajú trpkou ľútosťou a čo je oveľa horšie, vo večnosti sa menia na horiace lúče hnevu a zúfalstva. Ale ak majú naše ruže trne, sú to trne Ježiša Krista, ktorý ich zmení na ruže. Ak nás naše ruže pichajú, trvá to iba krátko – a aj to iba preto, aby sme sa uzdravovali z choroby hriechu a zachránili si duše. Preto by sme sa mali všemožne horlivo usilovať o to, aby sme sa korunovali týmito ružami z neba. Mali by sme teda denno-denne odriekať celý Ruženec, teda tri Ružence, z ktorých každý má päť desiatkov, čo sa podobá trom malým vencom alebo korunám kvetov: treba to robiť z dvoch dôvodov: Po prvé máme mať úctu k trom korunám Ježiša a Márie – k Ježišovej korune milostí v čase Jeho Vtelenia, k Jeho trňovej korune v čase umučenia a ku korune slávy v nebi. Máme si však uctievať aj trojnásobnú korunu, ktorú dala Najsvätejšia Trojica Panne Márii v nebi.

Po druhé by sme to však mali robiť aj preto, aby sme od Ježiša a Márie dostali tri koruny. Prvou korunou je koruna zásluh získaných počas nášho života, druhou je koruna pokoja pri našej smrti a treťou je koruna slávy v nebi. Ak budete odriekať Ruženec s vierou, každý deň až do smrti, ubezpečujem vás, že namiesto ťažoby vlastných hriechov „dostanete nevädnucci veniec slávy.“ (1) Ak aj budete na pokraji zatratenia, ak aj budete jednou nohou v pekle, ak ste aj zapredali dušu diablovej ako čarodejníci, ktorí sa v praxi zaoberajú čiernou mágiou, ba dokonca ak ste takým zatvrdilým heretikom ako diabol, skôr či neskôr sa obrátite, váš život sa zmení a zachránite si dušu, ak – a dobre si

zapamätajte, čo teraz poviem – ak budete každý deň až do svojej smrti zbožne odriekať Svätý Ruženec, aby ste spoznali pravdu, ľutovali a získali odpustenie hriechov.

V tejto knižočke je niekoľko príbehov veľkých hriešnikov, ktorí sa obrátili silou svätého Ruženca. Prečítajte si ich a pouvažujte o nich.

Mystická ruža

Pre zbožné duše

Dobré a zbožné duše, čo kráčate vo svetle Ducha Svätého: myslím, že nebudete namietat' nič proti tomu, že vám dám malú mystickú ružu, ktorá pochádza priamo z neba a ktorú máte zasadiť do záhrady svojej duše. Iste nebude škodiť sladkej vôni kvetov vašich úvah; lebo tento strom je nebeský a jeho vôňa je nádherná. Vôbec nebude prekážať hriadkam vašich starostlivo zasadených kvetov; lebo tým, že je sám čistý a správne usporiadaný, všetkých ostatných nabáda k čistote a poriadku. Ak sa starostlivo polieva a ak oň dbáme pravidelne každý deň, vyrastie do takej zázračnej výšky a jeho vetvy sa tak rozkošatia, že vôbec nebude prekážať iným vašim čnostiam, ba bude ich udržiavať a zdokonaľovať.

Iste chápete, čo mám na mysli, keďže ste duchovne založení; touto mystickou ružou sú Ježiš a Mária, je ňou ich život, smrť a večnosť; zelené listy sú tajomstvá radostného ruženca, trne sú tajomstvá bolestného ruženca a kvety sú radostnými tajomstvami Ježiša a Márie. Puky predstavujú detstvo Ježiša a Márie, otvorené kvety pripomínajú ich utrpenie a rozkvitnuté ruže sú symbolom Ježiša a Márie v ich triumfu a sláve.

Ruža je pre nás potešením práve pre svoju krásu – znázorňuje Ježiša a Máriu pri radostných tajomstvách. Jej trne sú ostré a pichajú, čo nás pobáda k tomu, aby sme premýšľali o bolestných tajomstvách. Ruža má takú sladú vôňu, že každému je veľmi príjemná a symbolizuje slávnostné tajomstvá.

Preto neopovrhujte týmto nádherným a nebeským stromom, ale vlastnými rukami ho zasad'te do záhrady svojej duše a rozhodnite sa, že sa ruženec budete modliť každý deň. Každodennou modlitbou ruženca a konaním dobrých skutkov, polievaním a okopávaním usmerníte rast svojho stromu. Uvidíte, že toto malé semienko, ktoré som vám dal, ktoré sa však teraz zdá byť také malé, narastie v taký veľký strom, že sa v ňom usídlia nebeskí vtáci, teda predurčené a rozjímavé duše, ktoré si na om urobia hniezda. Jeho tie ich bude chrániť pred spálením slnečnou horúčavou a jeho výška im bude bezpečnou skrýšou pred nebezpečnými zvieratmi na zemi. Najlepšie zo všetkého však bude to, že duše sa budú živiť ovocím tohto stromu – a ním je milovaný Ježiš, ktorému nech je úcta a sláva na veky. Amen. Nech je tak.

JEDINE BOH

Ružový puk Pre malé deti

MILÍ MALÍ PRIATELIA, tento nádherný ružový puk je určený vám; je to jedna z perál vášho ruženca, možno sa vám zdá, že je veľmi malá, ba až drobná. Keby ste len vedeli, aká nádherná je táto perla. Tento zázračný puk sa otvorí a bude z neho nádherná ruža, ak sa budete modliť modlitbu Zdravas Mária správne. Od vás sa naozaj ťažko dá očakávať, že by ste sa denno-denne modlili všetkých pätnásť tajomstiev ruženca. Modlite sa však aspoň päť. Modlite sa ich starostlivo, s láskou a zbožne. Takáto ruženec bude vašim malým vencom ruží, vašou korunou pre Ježiša a Máriu. Dbajte prosím na každé slovo, ktoré som vám povedal – a pozorne počúvajte pravdivý príbeh, ktorý vám chcem rozpovedať, lebo chcem, aby ste si ho zapamätali.

Dve dievčatá (dve malé sestry) sa veľmi pekne a zbožne modlili ruženec pred svojím domom. Zrazu sa zjavila nádherná Pani, kráčala smerom k mladšiemu dievčatku – to malo iba šesť či sedem rokov – vzalo ho za ruku a odvieďlo ho preč. Staršia sestra sa veľmi zľakla a hľadala malé dievčatko všade naokolo. Nakoniec, keď ho našla, odišla domov a so zlomeným srdcom povedala rodičom, že niekto zajaľ jej sestru. Úbohý otec a matka celé tri dni hľadali svoje dieťa, ale nemohli ho nájsť.

Koncom tretieho dňa ho našli pri predných dverách. Vyzeralo veľmi šťastne a radostne. Samozrejme sa ho spýtali, kde vlastne bolo. Dievčatko odpovedalo, že Pani, ku ktorej sa modlilo ruženec, ho vzala na nádherné miesto, kde mu dala chutné veci na jedenie. Dievčatko povedalo, že Pani mu podala aj chlapčeka, aby ho chytilo; chlapček bol veľmi pekný a Pani ho stále bozkávala.

Otec a matka dievčatka, ktorí sa obrátili na katolícku vieru iba krátko pred touto udalosťou, ihneď poslali pre pátra jezuitu, ktorý ich pripravil na prijatie do Cirkvi a ktorý ich naučil aj pobožnosť Presväteho ruženca. Rodičia dievčatka rozpovedali kňazovi všetko, čo sa stalo. Mne rozpovedal tento príbeh ten kňaz, ktorému ho porozprávali rodičia dievčatka. Stalo sa to v Paraguaji.

Drahé deti, napodobňujte tieto malé dievčatká a modlite sa ruženec každý deň tak ako ony. Ak tak budete robiť, budete mať právo prísť do neba a uvidieť tam Ježiša a Máriu. Ak ich nevidíte v tomto živote, určite ich budete naveky vidieť po smrti. Amen. Nech je tak.

Preto nech všetci ľudia, učené i neučené, spravodliví i hriešnici, veľkí i malí chvália a vebia Ježiša a Máriu vo dne v noci modlitbou Sväteho Ruženca.

„Pozdravujte Máriu, ktorá sa veľa ustávala za vás.“

I. ČASŤ

ČO JE RUŽENEC

Prvá ruža

Modlitby ruženca

Ruženec pozostáva z dvoch vecí: z duchovnej a z ústnej modlitby. V prípade Svätého ruženca je duchovná modlitba vlastne premýšľaním a uvažovaním o hlavných tajomstvách života, smrti a oslávenia Ježiša Krista a Jeho Blahoslavenej Matky. Pri ústnej modlitbe odriekame pätnásť desiatkov modlitby Zdravas Mária, pričom každý desiatok začína modlitbou Otčenáš. Pritom súčasne premýšľame a uvažujeme o pätnástich základných cnostiach, ktoré Ježiš a Mária prakticky uskutočňovali v pätnástich tajomstvách Svätého Ruženca. V modlitbe prvých piatich desiatkov si uctieваме päť radostných tajomstiev a rozjímame o nich; pri modlitbe druhých piatich desiatkov uvažujeme o bolestných tajomstvách a keď sa modlíme tretiu skupinu piatich desiatkov, uvažujeme o slávnostných tajomstvách ruženca. Ruženec je teda požehnaným spojením duchovnej a ústnej modlitby, ktorou si ctíme a učíme sa napodobňovať tajomstvá a čnosti života, smrti, umučenia a oslávenia Ježiša a Márie.

Druhá ruža

Pôvod

Keďže Svätý ruženec pozostáva v podstate z modlitby Otčenáš, ktorú nás naučil sám Ježiš Kristus, a z modlitby Anjelovho Zvestovania (Zdravas Mária), nepochybne ide o prvú modlitbu a prvú pobožnosť veriacich, ktorú uplatňovali celé stáročia od čias apoštolov až po dnešnú dobu.

Avšak Svätá Matka Cirkve dostala Ruženec v jeho súčasnej podobe až v roku 1214. Dostala ho prostredníctvom svätého Dominika, ktorému ho dala Blahoslavená Panna ako mocný prostriedok na obrátenie Albigencov a iných hriešnikov.

Chcem vám rozpovedať dejiny, ako ho totiž svätý Dominik dostal. Zachytáva ich známa kniha „De Dignitate Psalterii“, ktorej autorom je blahoslavený Alan de la Roche. (1) Svätý Dominik, vidiac, že sila hriechov bola prekážkou obrátenia Albigencov, odišiel do lesa neďaleko mesta Toulouse. Tam sa modlil bez prestania tri dni a tri noci. Celý čas iba plakal a robil prísne pokánie na uzmiernenie hnevu Všemohúceho Boha. Veľmi trápil svoje telo, až nakoniec upadol do kómy.

Vtedy sa mu zjavila Naša Pani, ktorú sprevádzali traja anjeli, a povedala mu: !Milý Dominik, vieš, akú zbraň chce Najsvätejšia Trojica použiť na zreformovanie sveta? „

„Ó, Pani moja.“ Odpovedal svätý Dominik, „Ty to vieš oveľa lepšie ako ja, keďže si najbližšie k svojmu Synovi Ježišovi Kristovi a vždy si bola hlavným nástrojom našej správy.“

Naša Pani potom odpovedala:

„Chcem, aby si vedel, že v tomto druhu vojny bol hlavným nástrojom boja vždy Anjelský Žaltár, ktorý je základným kameňom Nového Zákona. Preto ak sa chceš dostať k tým zatvrdlivým dušiam a získať ich pre Boha, káž o mojom Žaltári.“

Tak sa zjavil, vyšiel z lesa, uspokojil sa a plný nadšenia pre obrátenie ľudí v oblasti neďaleko Toulouse zamieril Dominik priamo do katedrály. Zrazu neviditeľní anjeli zazvonili na zvonoch, aby zhromaždili ľudí, a svätý Dominik začal kázať.

Na samom začiatku kázne vypukla hrozná búrka, zem sa triasla, slnko sa zatmelo, hromy tak hrozne bili a všade bolo také svetlo, že ľudia sa veľmi báli. Ich strach sa ešte zväčšil pri pohľade na obraz Našej Panej, ktorý sa objavil na dobre viditeľnom mieste. Ľudia videli, ako sa Jej ruky trikrát týčili smerom k nebu a zvolávajú na nich Boží trest, ak sa neobrátia, nezmenia svoj život a nebudú hľadať ochranu Svätej Matky nášho Boha.

Pomocou týchto nadprirodzených javov chcel Boh rozšíriť novú pobožnosť Svätého Ruženca, aby sa stala viac známou medzi ľuďmi.

Na prímluvu modlitieb svätého Dominika sa búrka nakoniec utíšila a on pokračoval vo svojich kázňach. Význam a hodnotu Svätého Ruženca vysvetľoval tak vášnivo a s takým zanietením, že to prijali takmer všetci obyvatelia Toulouse a zriekli sa falošnej viery. Zakrátko bolo badať v meste značnú nápravu: ľudia začali viesť kresťanský spôsob života a vzdali sa predchádzajúcich zlovykov.

Tretia ruža Svätý Dominik

TENTO ZÁZRAČNÝ SPÔSOB ustanovenia pobožnosti Svätého Ruženca sa do určitej miery podobá tomu, ako Všemohúci Boh dal svoj zákon tomuto svetu na hore Sinaj. Je to spôsob, akým Boh obvykle dokazuje jeho hodnotu a význam. Inšpirovaný Duchom Svätým a poučený Blahoslavenou Pannou, ale aj vlastnými skúsenosťami kázal svätý Dominik po celý svoj ďalší život o svätom Ruženci. Kázal o ňom svojím vlastným príkladom, ale aj príhovormi, kázal v mestách po celej krajine, kázal ľuďom vysokého i nízkeho postavenia, prihováral sa učencom i nevzdelaným, katolíkom aj heretikom.

Ružencom, ktorý sa modlil denno-denne, sa pripravoval na každú kázeň a na malé stretnutia s Našou Paňou ihneď po kázni.

Jedného dňa mal kázať v katedrále Notre Dame v Paríži. Bol práve sviatok svätého Jána Evanjelistu. Svätý Dominik bol v malej kaplnke za hlavným

oltárom a modlitbou Ruženca sa pripravoval na kázeň, ako to robieval vždy, keď sa mu zrazu zjavila Naša Pani a povedala:

„Dominik, hoci to, o čom si mal úmysel hovoriť, je iste veľmi dobré, ja ti prinášam oveľa lepšiu kázeň.“

Svätý Dominik vzal do ruky knihu, ktorú mu podala Naša Pani, starostlivo si prečítal kázeň a keď ju pochopil a pouvažoval o nej, poďakoval sa Blahoslavenej Panne.

Keď nastal čas kázne, vystúpil na kazateľnicu a napriek tomu, že bol sviatok, nepovedal o svätom Jánovi nič iné, iba to, že bol hodný stať sa strážcom Kráľovnej neba. Kongregácia pozostávala z teológov a iných popredných ľudí, ktorí boli zvyknutí počúvať neobyčajné a uhladené prednášky; svätý Dominik im však povedal, že nechce mať pre nich učeníu prednášku, múdru v očiach tohto sveta, ale že bude hovoriť s jednoduchosťou Ducha Svätého a Jeho mocou. Začal teda kázať o svätom Ruženci a slovo za slovom vysvetľoval modlitbu Zdravas Mária tak, ako by sa bol prihovárал skupine detí, použil veľmi jednoduché vysvetlenia, ktoré boli uvedené v knihe, čo mu podala Naša Pani. Veľký učenec Garthagena, citujúc Blahoslaveného Alana de la Roche a jeho knihu „De Dignitate Psalterii“, píše o tom, ako sa to stalo:

„Blahoslavený Alan píše, že jedného dňa mu Otec Dominik povedal vo videní: ‘Syn môj, je dobré, že kážeš; stále si však v nebezpečí, že budeš vyhľadávať skôr (vlastnú) chválu než spásu duší. Pozorne počúvaj, čo sa mi stalo v Paríži, aby si sa vyvaroval tejto chyby: Mal som kázať vo veľkom kostole zasvätenom Blahoslavenej Panne Márii; úzkostlivo som dbal na to, aby som povedal nádhernú kázeň, a to nie z pýchy, ale kvôli značne vysokej duševnej úrovni členov zhromaždenia. Hodinu pred tým, ako som mal kázať, som sa sústredene modlil Ruženec – keď som zrazu upadol do extázy. Videl som, ako ku mne prichádza moja milovaná priateľka Matka Božia s knihou v ruke. ‘Dominik’, povedala, - ‘tvoja dnešná kázeň je iste veľmi dobrá, ale bez ohľadu na to, aká by bola, som ti priniesla kázeň, ktorá bude oveľa lepšia.’

‘Pochopiteľne, že som mal veľkú radosť, vzal som do ruky knihu a prečítal som si každé slovo. Tak ako povedala naša Pani, našiel som v nej práve to, čo som mal v kázni povedať, preto som sa Jej z celého srdca poďakoval.

‘Keď som mal začať, zbadal som, že Parížska Univerzita sa celkom zmenila a že šľachta sa tam zišla v plnom počte. Všetci videli a počuli o veľkých veciach, ktoré dobrý Pán robil skrze mňa. Vyšiel som na kazateľnicu.

‘Bol sviatok Svätého Jána Apoštola, ale o ňom samotnom som povedal len toľko, že bol uznaný za hodného byť strážcom Kráľovnej neba. Potom som oslovi zhromaždených:

„Moji páni a slávni doktori Univerzity, ste zvyknutí počúvať učené kázne lahodiace vašim estetickým požiadavkám. Teraz nechcem k vám prehovoriť učenou rečou ľudskej múdrosti, ale práve naopak, chcem vám ukázať Božieho Ducha a Jeho Veľkosť.“

Na tomto mieste končí citácia blahoslaveného Alana, po ktorej Carthagena pokračuje vlastnými slovami:

„Potom im svätý Dominik vysvetlil modlitbu Anjelské Pozdravenie, pričom použil jednoduché porovnanie a príklady z bežného života.“

Podľa Carthagenu spomenul blahoslavený Alan ešte niekoľkokrát, že náš Pán a naša Pani sa zjavili svätému Dominikovi, aby ho povzbudili a inšpirovali čoraz viac kázať o svätom Ruženci, aby tak bojoval proti hriechu, ničil ho a obracal hriešnikov a heretikov.

V ďalšej časti Carthagena hovorí: „Blahoslavený Alan povedal, že Naša Pani mu vyjaviť, že po tom, čo sa Ona sama zjavila svätému Dominikovi, zjavil sa mu Jej Svätý Syn a povedal mu:

„Dominik, som veľmi rád, keď vidím, že sa nespoliehaš na svoju vlastnú múdrosť a že namiesto toho, aby si hľadal prázdnu chválu ľudí, skôr s veľkou pokorou pracuješ na spáse duší.“

Ale mnoho kňazov chce hromovým hlasom kázať proti najhorším druhom hriechov už od samého počiatku bez toho, aby si uvedomovali, že skôr ako dostane chorý človek horký liek, treba ho pripraviť na správne zameranie a usmernenie mysle, aby mu to skutočne bolo na osoh.

„Skôr ako by začali robiť čokoľvek iné, mali by sa kňazi pokúsiť podnietiť v ľuďoch, a to najmä lásku k môjmu Anjelskému Žaltáru. Iba ak sa ho začnú modliť všetci a ak v modlitbe vytrvajú, Boh, vo svojom milosrdenstve, im sotva odmietne dať svoju milosť. Preto chcem, aby si kázal o mojom Ruženci.“

Na inom mieste hovorí blahoslavený Alan: „Skôr ako začnú kázať sa všetci kňazi s vierou modlia Zdravas Mária, aby prosili o Boží pokoj, o Božiu milosť. Robia tak kvôli zjaveniu, ktoré mal svätý Dominik. Zjavila sa mu Panna Mária. 'Syn môj', povedala mu jedného dňa, 'nebuď prekvapený, že tvoje kázne neprinášajú také výsledky, v aké si dúfal. Pokúšaš sa zušľachtiť kus pôdy, ktorý ešte nepolial dážď. Keď Všemohúci Boh naplánoval obnoviť tvárnosť Zeme, začal tým, že na ňu zoslal dážď z neba – a ním bol Anjelský Pozdrav. Tým dal svetu dar. Preto v kázňach povzbudzuj ľudí k modlitbe môjho Ruženca, potom tvoje slová prinesú veľa ovocia pre duše.'“

„Svätý Dominik nestrácal čas, ihneď poslušol a odvtedy mali jeho kázne veľký vplyv.“

Tento citát je z knihy z názvom „Kniha o zázrakoch Svätého Ruženca“ (bola napísaná v taliančine) a nájdeme ho aj v Justínových prácach (143. kázeň). Veľmi rád by som citoval výroky týchto známych autorov doslovne v latinskom znení (1) najmä k dobru kňazov alebo iných vzdelaných ľudí, ktorí by inak mohli pochybovať o zázračnej sile Svätého Ruženca.

Pokiaľ kňazi nasledovali príklad svätého Dominika a kázali o úcte Svätého Ruženca, v celom kresťanskom svete prekvitala zbožnosť a horlivosť. To isté bolo badať aj v náboženských rádoch, ktoré sa zasvätili svätému Ružencu.

Avšak akonáhle ľudia zanedbali tento dar z neba, hriechy a neporiadok každého druhu sa veľmi rozmohli.

Štvrtá ruža

Blahoslavený Alan de la Roche

VŠETKY VECI, dokonca aj tie najsvätejšie, podliehajú zmenám, najmä ak závisia na slobodnej vôli človeka. Sotva sa preto môžeme diviť, že prvotná horlivosť Bratstva Svätého Ruženca sa zachovala iba prvých sto rokov od jeho ustanovenia. Ustanovil ho Svätý Dominik. Potom akoby bola celá vec pochovaná a akoby sa bolo na ňu zabudlo.

Je však nepochybné, že za to, že ľudia zanedbávali Svätý Ruženec a že tým zablokovali prúd Božej milosti, ktorý sa spustil na svet, bolo do značnej miery zodpovedné hanebné intrigánstvo a žiarlivosť diabla.

V roku 1349 preto Boh potrestal celú Európu a zoslal do všetkých krajín najhroznejšie nešťastie, aké bolo kedy známe. Všetko začalo na Východe a šírilo sa cez Taliansko, Nemecko, Francúzsko a Poľsko. Všade tam, kam prenikalo, malo toto nešťastie ničivé účinky – zo sto ľudí zostal na žive sotva jediný človek, ktorý mohol o tom niečo povedať. Počas troch rokov trvania epidémie boli takmer úplne spustošené veľké mestá, malé mestečká, dediny a kláštory. Po tomto Božom biči nasledovali rýchlo jeden za druhým dva ďalšie: herézia flagellantov a tragická schizma v roku 1376.

Neskôr, keď pominuli tieto skúšky, vďaka Božiemu milosrdenstvu, povedala Naša Pani blahoslavenému Alanovi, aby obnovil bývalé Bratstvo Najsvätejšieho Ruženca. Blahoslavený Alan bol jedným z pátrov - dominikánov z kláštora v Diane v Británii. Bol popredným teológom a bol veľmi slávny svojimi kázňami. Naša Pani si ho vybrala preto, lebo Bratstvo malo svoje počiatky práve v tejto provincii. Bolo preto veľmi vhodné, aby dominikán z pôvodnej provincie opätovne ustanovil toto bratstvo.

Blahoslavený Alan začal s touto významnou prácou v roku 1460 po zvláštnej výzve nášho Pána. On sám rozpráva, ako dostal toto naliehavé posolstvo: Istého dňa, keď slúžil svätú omšu, prehovoril k nemu Náš Pán vo Svätej Hostii, lebo ho chcel podnieť ku kázňam o Svätom Ruženci. Povedal mu: „Prečo ma tak skoro znovu pribíjaš na kríž?“ „Čo si to povedal, Pane?“, spýtal sa blahoslavený Alan, celý vydesený. „Znovu ma pribíjaš na kríž svojimi hriechmi“, odpovedal Ježiš, „a ja by som sa ochotne dal znovu ukrižovať, len keby ste neurážali môjho Otca, keď páchate toľké hriechy. Teraz ma znovu pribíjate na kríž. Ty máš predsa všetky vedomosti a chápavosť, teda všetko, čo potrebuješ na to, aby si kázal o Ruženci mojej Matky, a nerobíš to. Keby si tak

konal, mohol by si mnoho duší naučiť pravej ceste a odvieť ich od hriechu – ale nerobíš to a preto máš vinu na hriechoch, ktoré páchajú.“

Táto hrozná výčitka pohla blahoslaveného Alana k tomu, že sa slávnostne rozhodol, že bude neustále kázať o svätom Ruženci.

Istého dňa k nemu prehovorila aj Naša Pani, aby ho inšpirovala ku kázňam o svätom Ruženci: „Za mladi si bol veľkým hriešnikom“, povedala, „ale od svojho Syna som pre teba získala milosť obrátenia. Ak by to bolo možné, ja sama by som veľmi rada bola podstúpiť akékoľvek utrpenie, len aby som ťa uchránila, lebo obrátení hriešnici sú mojou slávou. A bola by som to urobila aj preto, aby som ťa učinila hodným na široko-d'aleko kázať o mojom Ruženci.“

Aj svätý Dominik apeloval na blahoslaveného Alana a hovoril mu o veľkých výsledkoch svojej služby: neustále kázal o svätom Ruženci, jeho kázne priniesli bohaté ovocie a počas jeho misií sa obrátilo mnoho ľudí. Povedal

blahoslavenému Alanovi:

„Hľad' na zázračné výsledky, ktoré som dosiahol kázňami o svätom Ruženci. Ty a všetci, čo milujú našu Pani, by mali robiť tak isto, aby ste týmto svätým cvičením sa vo svätom Ruženci pritiahli všetkých ľudí ku skutočnému poznaniu cností.“

Taká je teda v krátkosti história toho, ako svätý Dominik ustanovil svätý Ruženec a zaviedol jeho modlitbu a ako ju blahoslavený Alan de la Roche obnovil.

Piata ruža

Bratstvo

PRÍSNE VZATÉ môže jestvovať iba jeden druh Bratstva svätého Ruženca – jeho členovia sa zaväzujú odriekať denne kompletný Ruženec stopäťdesiatich Zdravas Mária. Avšak vzhľadom na horlivosť a vrúcnosť tých, čo sa ho modlia, rozoznávame tri druhy členstva v Bratstve svätého Ruženca: Riadne členstvo, ktoré má za následok, že sa ľudia modlia kompletný Ruženec raz týždenne; Doživotné členstvo vyžaduje, aby sme sa ho modlili iba raz do roka; Denné členstvo zaväzuje jednotlivých členov odriekať ho každý deň, čo znamená, že sa denne modlíme pätnásť modlitieb Zdravas Mária.

Ani jedno z uvedených členstiev nezaväzuje človeka pod ťarchou hriechu. Zanedbanie alebo vynechanie tejto povinnosti nie je dokonca ani všedným hriechom, lebo toto predsavzatie je úplne dobrovoľné. Je samozrejmé, že k Bratstvu by sa nemali pridat' ľudia, ktorí si nemienia plniť povinnosť modliť sa Ruženec tak často ako sa to žiada, samozrejme bez zanedbávania stavovských povinností.

Kedykoľvek by teda došlo ku kolízii medzi modlitbou Ruženca a plnením vlastných stavovských povinností, musíme dať prednosť splneniu povinností,

ktoré máme vykonať, a to aj napriek tomu, že modlitba svätého Ruženca je svätá. Podobne ani chorí nie sú povinní modliť sa kompletný Ruženec alebo dokonca jeho časť, ak ich to unavuje, namáha alebo ak to zhoršuje ich stav. Ak ste sa nemohli pomodliť Ruženec kvôli neodkladnej povinnosti alebo preto, že ste na to jednoducho zabudli, prípadne ak ste naliehavo museli urobiť niečo iné, nedopustili ste sa tým ani všedného hriechu. V takom prípade dostanete dobrá Bratstva tak ako jeho ostatní členovia vo svete, ktorý sa s vami podelia o všetky milosti a zásluhy.

A, moji milí katolíci, ak sa aj nemodlíte Ruženec z čírej nedbalosti alebo lenivosti, absolútne nepáchate hriech, ak touto modlitbou nepohrdáte. Hriech teda páchate iba vtedy, ak sa Ruženec nemodlíte preto, že ním opovrhujete. Ak sa Ruženec nemodlíte práve z takýchto dôvodov, strácate účasť na modlitbách, dobrých skutkoch a zásluhách Bratstva. Okrem toho, keďže ste neboli verní v maličkostiach a v konaní dobrých skutkov, môžete bez toho, že by ste si to uvedomili, upadnúť do zlozvyku zanedbávania veľkých vecí, ktoré viažu človeka pod ťarchou hriechu. Lebo – „Kto si neváži málo, pomaly upadne.“ (1)

Šiesta ruža Máriin žaltár

OD ČIAS, KEĎ svätý Dominik zaviedol modlitbu svätého Ruženca až do obdobia, keď ju blahoslavený Alan de la Roche v roku 1460 obnovil, sa stále nazývala Žaltár Ježiša a Márie. To preto, lebo v Ruženci je práve toľko modlitieb Anjelského Zvestovania (Zdravas Mária), koľko je žalmov v Dávidovej Knihe žalmov. Keďže jednoduchí a nevzdelaní ľudia nie sú schopní odriekať Dávidove Žalmy, Ruženec im prináša rovnako bohaté ovocie ako Dávidove Žalmy tým, čo sa ich modlia.

Ruženec však môžeme považovať za dokonca oveľa cennejší ako je Žaltár, a to z troch dôvodov:

1. Po prvé preto, že Anjelský žaltár má ušľachtilý plod, ktorým je Vtelené Slovo, zatiaľ čo Dávidov Žaltár iba prorocky predpovedá Jeho príchod;
2. Po druhé preto, že skutočná vec je oveľa dôležitejšia ako iba jej predobraz a preto, že telo je viac než iba jeho tieň, preto je aj Žaltár Našej Panej oveľa viac ako Dávidov Žaltár, ktorý bol iba jeho predobrazom;
3. A po tretie preto, že Žaltár Našej Panej (alebo Ruženec pozostávajúci z modlitieb Otče náš a Zdravas Mária) je priamym dielom Najsvätejšej Trojice a nevytvoril ho ľudský nástroj.

Žaltár našej Panej alebo Ruženec sa delí na tri časti, z ktorých každá pozostáva z piatich desiatkov. Delenie na tri časti má tieto zvláštne dôvody:

1. Úcta troch Božských osôb Najsvätejšej Trojice;
2. Úcta k životu, smrti a sláve Ježiša Krista;

3. Napodobňovanie oslávenej Cirkvi, pomoc členom bojujúcej Cirkvi a zmierňovanie bolestí trpiacej Cirkvi;
4. Napodobňovanie troch skupín, na ktoré sú rozdelené žalmy:
 - a) prvá pre očistný život,
 - b) druhá pre život osvietenia,
 - c) tretia pre život v jednote;
5. A nakoniec poskytovanie hojných milostí v našom živote, udelenie pokoja pri smrti a sláve vo večnosti.

Siedma ruža

Koruna ruží

OD ČIAS, KEĎ blahoslavený Alan de la Roche obnovil túto úctu, nazýval ju hlas ľudu, ktorý je hlasom Božím, ju nazýval Ružencom. Slovo Ruženec znamená „Koruna ruží.“ Znamená to, že zakaždým, keď sa ľudia zbožne a úctivo modlia ruženec, dávajú na hlavu Ježiša a Márie korunu zo stopäťdesiatich troch červených a šesnástich bielych ruží. Keďže sú tieto ruže nebeskými kvetmi, nikdy nezvädnú ani nestratia svoju dokonalú krásu.

Naša Pani dala výrazne najavo, že schvaľuje, že sa táto modlitba bude nazývať Ruženec; niekoľkým ľuďom zjavila, že zakaždým, keď odriekajú modlitbu Zdravas Mária, jej dávajú nádhernú ružu a že zakaždým, keď sa modlia kompletný Ruženec, jej dávajú korunu ruží.

Svetoznámy jezuita brat Alphonsus Rodriguez mal vo zvyku modlievať sa ruženec tak horlivo, že často videl, ako mu pri každej modlitbe Otče náš vychádzala z úst červená ruža a pri každom Zdravas Mária mu z úst vychádzala biela ruža. Obidve ruže boli rovnako krásne a mali rovnako peknú vôňu, jediný rozdiel medzi nimi bol vo farbe.

Kronika svätého Františka rozpráva o mladom mníchovi, ktorý mal úctyhodný zvyk modlievať sa Korunu Našej Panej (Ruženec) každý deň pred obedom. Istého dňa to z nejakého dôvodu nemohol urobiť v obvyklom čase. Keď zazvonil zvonček v jedálni na obed, požiadal superiora, aby mu dovolil pomodliť sa ho ešte pred tým, ako príde na obed. Keď mu to predstavený dovolil, utiahol sa do cely, aby sa modlil.

Po dlhšom čase poslal predstavený iného mnícha, aby ho priviedol späť. Mních zistil, ako sa jeho spoločník kúpe v nebeskom svetle a hľadá na Pannu Máriu, pri ktorej boli dvaja anjeli. Z úst mních vychádzali nádherné ruže pri každej modlitbe Zdravas Mária; anjeli ich zbierali jednu za druhou a dávali ich na hlavu Panny Márie, ktorá ich s úsmevom prijímala.

Nakoniec dvaja ďalší mnísi, ktorých poslali, aby zistili, čo sa vlastne stalo prvým dvom, uvideli tú istú nádhernú scénu, a Naša Pani neodišla, kým sa mních nepomodlil celý ruženec.

Kompletný ruženec je veľkou korunou ruží a ruženec z piatich desiatkov je malý veniec kveto alebo malá koruna nebeských ruží, ktorú dávame na hlavy Ježiša a Márie. Ruža je kráľovou kvetov, ruženec je teda ružou všetkých cností, preto je z nich najdôležitejší.

Osma ruža Zázraky ruženca

SOTVA BY som dokázal slovami vyjadriť, akú veľkú a vysokú mienku má Naša Pani o Svätom Ruženci a ako veľmi mu dáva prednosť pred ostatnými pobožnosťami a prejavmi úcty. Ani nedokážem dostatočne vyjadriť, ako veľmi oceňuje tých, čo hlásajú úctu k nemu, čo ju vytvárajú a rozširujú; na druhej strane nedokážem ani dosť zreteľne povedať, ako veľmi trestá tých, ktorí konajú proti nemu.

Svätý Dominik po celý svoj život nemal na srdci nič iné iba chváliť a velebiť Našu Paniu, kázať o jej veľkosti a inšpirovať všetkých ľudí k jej úcte práve modlitbou Ruženca. Odmenou za to mu boli nespočetné milosti, ktorých sa mu od nej dostalo; svoju veľkú moc uplatnila tak, že ako Kráľovná neba korunovala jeho prácu mnohými zázrakmi a divmi. Všemohúci Boh mu vždy daroval to, čo si žiadal skrze Našu Paniu. Najväčším ocenením zo všetkých bolo to, že mu pomohla poraziť herézu Albigenov a že ho učinila zakladateľom a patriarchom významnej náboženskej rehole.

Pokiaľ ide o blahoslaveného Alana de la Roche, ktorý obnovil úctu k svätému Ružencu, aj on dostal od Našej Panej mnohé privilégia; milostivo sa mu zjavila niekoľkokrát, aby ho poučila, ako má pracovať na svojej vlastnej spásy, ako sa má stať dobrým kňazom a dokonalým rehoľníkom a nábožným človekom a ako sa má pripodobniť Nášmu Pánovi.

Diabli ho veľmi pokúšali a prenasledovali, potom sa ho zmocňoval veľký smútok a niekedy nemal ďaleko k zúfalstvu – ale Naša Pani ho svojou nežnou prítomnosťou, ktorá odohnala z jeho duše tmavé oblaky, vždy potešila.

Naučila ho, ako sa má modliť ruženec, pričom mu vysvetlila, akú má hodnotu a aké ovocie získa tým, že sa ho bude modliť; dala mu aj veľké a slávne privilégium: mal tú česť, že sa mohol nazývať jej novým ženíchom. Na dôkaz svojej čistej lásky k nemu mu na prst navliekla prsteň, na krk mu zavesila náhrdelník zo svojich vlastných vlasov a dala mu ruženec.

Otec Triteme, Carthagen a Martin z Navarre (dvaja posledne menovaní boli veľmi učené muži), ale aj ďalší hovorili o ňom s tou najvyššou úctou.

Blahoslavený Alan zomrel v Zunolle vo Flandersku dňa 8. septembra 1476 po tom, čo priviedol do ružencového bratstva viac ako stotisíc ľudí.

Blahoslavený Tomáš od svätého Jána bol veľmi známy svojimi kázňami o Najsvätejšom Ruženci a zo žiarlivosti na úspechy, ktoré mal s dušami, ho diabol natoľko naučil, že až ochorel a nakoniec sa ho lekári vzdali. V istú noc, keď naozaj cítil, že zomiera, sa mu zjavil diabol v tej najstrašnejšej podobe, akú si len dokážeme predstaviť. Neďaleko svojej postele mal obraz Našej Panej; pozrel sa naň a celým srdcom i dušou mocne vykrikol: „Pomôž mi, zachráň ma, moja nežná, nežná Matka.“ Len čo to povedal, zdalo sa, akoby obraz ožil a Naša Pani natiahla ruku, chytila ho a povedala: „Neboj sa, Tomáš, môj syn, som tu a prichádzam ťa zachrániť: teraz vstaň a naďalej káž o mojom Ruženci ako si to robieval predtým. Sľubujem ti, že ťa budem chrániť pred nepriateľmi.“ Keď to Naša Pani povedala, diabol sa vzdialil, blahoslavený Tomáš vstal a zistil, že je úplne zdravý. Potom sa so slzami poďakoval Blahoslavenej Panne Márii. Pokračoval vo svojom apoštoláte Ruženca a jeho kázne mali zázračný úspech. Naša Pani požehnávala nielen tých, čo kážu o jej Ruženci, ale veľmi odmieňa všetkých, čo ostatných podnecujú k modlitbe Ruženca svojím vlastným príkladom.

Alfonz, kráľ Leonu a Galície, veľmi chcel, aby všetci jeho služobníci vzdávali úctu Blahoslavenej Panne modlitbou Ruženca. Mal vo zvyku nosiť za pásom veľký ruženec a nosil ho stále, ale na nešťastie sa ho on sám nikdy nemodlil. Napriek tomu skutočnosť, že ho mal stále pri sebe, povzbudzovala jeho dvoranov k veľmi zbožnej modlitbe Ruženca.

Jedného dňa kráľ vážne ochorel. Keď ho už pokladali za mŕtveho, vo videní sa ocitol pred súdnou stolicou Nášho Pána. Bolo tam veľa diablov, čo ho pokúšali všetkými hriechmi, ktoré v živote spáchal. Náš Pán ako Najvyšší Sudca sa ho práve chystal odsúdiť do pekla, keď sa zjavila Naša Pani, aby sa za neho prihovorila. Požiadala o váhy a na jednu stranu dala všetky jeho hriechy, zatiaľ čo na druhú miskú váh dala ruženec, ktorý nosil kráľ stále pri sebe, spolu s ružencami, ktoré sa ľudia modlili na základe jeho príkladu. Zistilo sa, že ruženec vážil viac ako hriechy.

Naša Pani sa veľmi milo pozrela na kráľa Alfonza a povedala: „Ako odmenu za malú úctu, ktorú si mi preukazoval tým, že si mal pri sebe môj Ruženec, som pre teba od svojho Syna získala veľkú milosť. Budeš žiť ešte niekoľko rokov. Dbaj na to, aby si ich prežil múdrejšie, a čiň pokánie.“

Keď kráľ prišiel k vedomiu, hlasno zvolal: „Nech je požehnaný Ruženec Najsvätejšej Panny Márie, ktorý ma vyslobodil z večného zatratenia.“

Po zotavení prežil zvyšok svojho života tým, že rozširoval úctu k Svätému Ružencu a každý deň sa ho verne modlil.

Ľudia, čo milujú Blahoslavenú Pannu, by mali nasledovať príklad kráľa Alfonza a svätcov, ktorých som spomínal, aby aj oni získavali duše pre Bratstvo svätého ruženca. Potom dostanú veľké milosti už tu na zemi a neskôr večný život. „Ktorí (iným) dajú poznať moju jasnosť, obsiahnú večný život.“ (Múd 24,31)

Deviata ruža Nepriatelia

JE NAOZAJ VEĽMI ZLÉ a nečestné, ak iným dušiam bránime v pokroku a prístupe k Bratstvu Svätého Ruženca. Všemohúci Boh veľmi trestal mnohých z tých, čo boli natoľko nevedomí, že opovrhovali Bratstvom a usilovali sa ho zničiť.

Hoci Boh vyjadril svoj súhlas so svätým Ružencom mnohými zázrakmi a napriek pápežským bulám, ktoré ho schvaľovali, je v dnešnej dobe príliš veľa ľudí, ktorí sú proti svätému Ružencu. Takí voľnomyšlienkári a tí, čo pohrdajú náboženstvom, ruženec buď odmietajú a zatracujú alebo sa pokúšajú ostatných od neho odvrátiť a odhovoriť.

Ľahko zbadáme, že absorbovali prach a špinu pekla a že ich inšpirovali diabli – lebo nikto nemôže odsudzovať úctu k Svätému Ružencu bez odsúdenia všetkého, čo patrí k najsvätejším veciam katolíckej viery, napríklad Modlitba Pána, Anjelské pozdravenie a tajomstvá života, smrti a oslávenia Ježiša Krista a Jeho svätej Matky.

Tí voľnomyšlienkári, ktorí nedokážu zniesť, že sa iní ľudia modlia Ruženec, často upadajú do skutočne heretického stavu mysle bez toho, aby si to uvedomovali, a niektorí nenávidia Ruženec a jeho sväté tajomstvá.

Mať odpor k bratstvám znamená odpadnúť od Boha a od pravej zbožnosti, lebo sám Náš Pán nám povedal, že je vždy medzi tými, čo sa schádzajú v Jeho mene. Žiaden dobrý katolík by nemal zabúdať na mnohé veľké a významné odpustky, ktoré Svätá Matka Cirkev udelila týmto Bratstvám. Nakoniec ak niekto odhovára iných od toho, aby sa pripojili k ružencovým Bratstvám, znamená to, že je nepriateľom duší, lebo Ruženec je bezpečným prostriedkom uzdravenia sa z hriechu a prijatia kresťanského života.

Svätý Bonaventúra povedal (vo svojom Žaltári), že ktokoľvek zanedbáva Našu Paniu, zahynie vo svojich hriechoch a bude odsúdený: !Ten, kto ju zanedbáva, zomrie vo svojich hriechoch.“ Ak teda človeka stihne za zanedbávanie Božej Matky taký trest, aký trest asi čaká tých, ktorí skutočne odrádzajú iných od zbožnej úcty.

Desiata ruža Zázraky

KEĎ SVATÝ DOMINIK kázal o Svätom ruženci v meste Carcassone, istý heretik sa vysmieval zo zázrakov a z pätnástich tajomstiev Svätého Ruženca, čo bolo prekážkou obrátenia iných heretikov. Za trest Boh dovolil, aby do tela toho človeka vošlo pätnásťtisíc diablov.

Rodičia ho priniesli k svätému Dominikovi, aby ho oslobodil od tých zlých duchov. On sa začal modliť a všetkých, čo tam boli, požiadal, aby sa spolu s ním nahlas modlili Svätý Ruženec. Pri každom Zdravas Mária vyhnala Naša Pani sto diablov z tela toho heretika. Tí z neho vychádzali v podobe horúceho uhlia červenej farby.

Po oslobodení od diablov odvolal heretik svoje predchádzajúce chyby, obrátil sa a pridol sa k Ružencovému bratstvu. Niekoľko jeho spoločníkov urobilo to isté, boli pritom veľmi pohnutí trestom, ktorí ho stihol, ale aj mocou a silou Ruženca. Učený františkán Carthagea a niektorí iní autori hovoria, že v r. 1482 sa odohrala mimoriadna udalosť: Ctihodný James Sprenger a iný rehoľník z jeho rádu horlivo pracovali na obnovení úcty k svätému Ružencu a na vzniku Bratstva v Kolíne nad Rýnom.

Na nešťastie dvaja iní kňazi, ktorí boli veľmi známi svojimi kazateľskými schopnosťami, žiarlili na už spomenutých rehoľníkov, najmä na veľký vplyv, ktorí mali svojimi kázňami o Ruženci. Preto títo dvaja Otcovia začali rozprávať proti úcte k svätému Ružencu, kdekoľvek sa im naskytla príležitosť. Keďže boli veľmi výreční a mali veľkú povesť, presvedčili mnoho ľudí, aby sa nepridali k Ružencovému bratstvu. Jeden z nich si predsavzal, že s ružencovým Bratstvom skoncuje. Preto napísal zvláštnu kázeň namierenú proti Ružencu a mal v úmysle povedať ju nasledujúcu nedeľu. Avšak keď nadišiel čas kázne, už sa neobjavil, aby ju povedal, po určitom čase čakania sa niekto pobral, aby ho priviedol. Zistilo sa však, že je mŕtvy, zrejme zomrel úplne sám bez akejkoľvek pomoci a bez toho, že by bol pri ňom býval kňaz.

Keď sa druhý kňaz presvedčil, že prvý zomrel prirodzenou smrťou, rozhodol sa uskutočniť plán svojho priateľa a nasledujúceho dňa chcel povedať podobnú kázeň. Dúfal, že tým urobí koniec Ružencovému bratstvu. Keď však nadišiel deň a hodina, keď mal predniesť spomenutú kázeň, Boh ho potrestal paralýzou, ktorá ho obrala o silu údov a pozbavila schopnosti reči.

Nakoniec uznal svoj hriech a hriech svojho priateľa a v srdci okamžite snažne prosil Našu Paniu, aby mu pomohla. Sľúbil jej, že ak ho uzdraví, bude kázať o Ruženci s takou horlivosťou, s akou predtým proti nemu bojoval. Nakoniec ju vzýval, aby obnovila jeho zdravie a schopnosť reči, čo aj urobila. Keď zistil na sebe okamžité uzdravenie, vstal ako obrátený Šavol a z prenasledovateľa sa stal obranca Svätého Ruženca. Verejne priznal svoju predošlú chybu a odvtedy s veľkou horlivosťou stále kázal o divoch, pričom využíval aj svoju výrečnosť. Som si celkom istý, že voľnomyšlienkári a príliš kritickí ľudia dneška zapochybujú o pravdivosti príbehov uvedených v tejto knihe tak ako vždy pochybovali o väčšine vecí, ja som ich však iba prebral od veľmi dobrých súčasných spisovateľov a sčasti aj z knihy, ktorá bola napísaná iba nedávno: Má názov „Mystická ruža“ a jej autorom je kňaz Antonin Thomas, O.P.

Každý vie, že jestvujú tri rôzne druhy viery, ktorými veríme v rôzne druhy príbehov: V prípade príbehov z Písma Svätého potrebujeme božskú vieru;

Pokiaľ ide o iné než náboženské veci, ktoré nie sú proti zdravému rozumu, a ktoré pochádzajú od vierohodných autorov, používame ľudskú vieru: zatiaľ čo pokiaľ ide o príbehy týkajúce sa vecí svätého charakteru, o ktorých hovoria čestní a úprimní autori a ktoré ani najmenej neodporujú zdravému úsudku, viere alebo morálke (aj keď sa niekedy zaoberajú udalosťami, ktoré presahujú obvyklý rámec), potrebujeme čestnú vieru.

Súhlasím s tým, že nemusíme byť ani príliš dôverčiví a ľahkoverní, ani príliš kritickí a že by sme mali mať na pamäti, že „cnosť má svoj smer“ – zachovávať šťastnú strednú cestu vo všetkom, aby sme dokázali zistiť, kde je pravda a cnosť. Na druhej strane viem, rovnako dobre, že láska nás často vedie k tomu, že veríme všetkému, čo sa neprotiví viere alebo morálke: „Láska... znáša všetko, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží“ (1). Práve tak nás pýcha podnecuje k tomu, aby sme pochybovali aj o tých najautentickejších príbehoch, pričom hájime svoje stanovisko tvrdením, že tie príbehy nie sú v Biblii.

To je jedna z pascí, ktorú nám nastavuje diabol; padli do nej heretici minulosti, ktorí popierali Tradíciu a padnú do nej aj príliš kritickí ľudia žijúci v súčasnosti dokonca bez toho, aby si to uvedomovali.

Ľudia tohto druhu odmietajú veriť to, čo nedokážu pochopiť, čo nezodpovedá ich vkusu, jednoducho preto, že majú pyšného ducha, ktorý túži po tom, aby bol nezávislý.

Jedenásta ruža Vyznanie viery

VYZNANIE VIERY alebo Symbol apoštolov, ktoré sa modlíme na krížiku Ruženca, je svätým súhrnom všetkých kresťanských právd. Táto modlitba má veľkú hodnotu, lebo viera je koreňom, základom a počiatkom všetkých kresťanských cností, všetkých nebeských cností a aj všetkých modlitieb, ktoré sú milé Všemohúcemu Bohu. „Bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bohu...“ (1). Ktokoľvek chce prísť k Bohu, musí predovšetkým veriť a čím väčšia je jeho viera, tým zásluhnejšia bude jeho modlitba, o to bude mocnejšia a o to viac bude velebiť a oslavovať Boha.

Na tomto mieste sa nebudem venovať vysvetľovaniu Vyznania viery podrobne slovo za slovom, musím však povedať, že prvé slová „Verím v Boha“ sú zázračne účinným prostriedkom posväcovania našich duší a odháňania diablov, lebo tieto tri slová obsahujú úkony troch teologických božských cností viery, nádeje a lásky.

Odriekaním Verím v Boha prekonávali svätci pokušenie, najmä tie proti viery, nádeji a láske – či už sa vyskytli v ich živote alebo pri smrti. Boli to tiež posledné slová svätého Petra mučeníka (2). Istý heretik prudkým úderom meča rozsekol jeho hlavu na dva kusy a svätý Peter takmer už dodýchal, ale skôr ako zomrel, sa mu ešte podarilo prstom vyryť do piesku tieto slová.

Súčasťou Svätého Ruženca je veľa tajomstiev Ježiša a Márie a keďže viera je jediným kľúčom, ktorý ich pre nás otvára, musíme modlitbu Ruženca začať odriekaním Vyznania viery. Máme sa ho modliť veľmi zbožne a úctivo. Čím silnejšia je naša viera, tým záslušnejší bude náš Ruženec.

Táto viera musí byť živá a musí ju podporovať láska; inak povedané, aby sme sa Ruženec modlili správne, je potrebné, aby sme boli v Božej milosti alebo sa o to máme aspoň snažiť. Viera musí byť silná a stála, to znamená, že v modlitbe Ruženca nesmieme hlásať citovú zbožnosť a duchovnú útechu; na druhej strane sa modlitby Ruženca nesmieme vzdať preto, že si povieme, že naša myseľ je veľmi roztržitá (nedobrovoľne) alebo preto, že v duši cítime silnú nechuť proti tejto modlitbe, prípadne preto, že máme silné, takmer neustále fyzické bolesti. Pri modlitbe Ruženca nemusíme prejavovať ani svoje pocity, ani útechu, nemusíme pri nej vzdychať, pohybovať sa z miesta na miesto, ani nemusíme sústreďovať pozornosť na vlastné predstavy; plne postačuje viera a dobrý úmysel. „Stačí samotná viera.“ (3)

Dvanásť ruža Otčenáš

OTČENÁŠ alebo Modlitba Pána má veľkú cenu – nadovšetko kvôli autorovi, ktorým nie je ani človeka ani anjel, ale Kráľ anjelov a ľudí, náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. Svätý Cyprián hovorí, že bolo správne, aby bol náš Spasiteľ, skrze ktorého sme sa zrodili do života milosti, aj naším nebeským Majstrom a Učiteľom, ktorý nás naučí, ako sa máme modliť.

Nádherný poriadok, nežná sila a jasnosť tejto božskej modlitby vzdávajú hold múdrosti nášho nebeského Majstra. Modlitba je krátka, môže nás však veľa naučiť a veľmi dobre zodpovedá chápavosti nevzdelaných alebo málo vzdelaných ľudí, zatiaľ čo učení nájdú v nej stály zdroj meditácie o tajomstvách našej viery.

Otčenáš obsahuje všetky povinnosti, ktoré máme my ľudia voči Bohu, úkony všetkých cností a žiadosti pre všetky naše duchovné a telesné potreby. Tertulián hovorí, že Otčenáš je súhrnom Nového Zákona. Tomáš Kempenský hovorí, že presahuje všetky túžby všetkých svätcov; že je to súhrn všetkých nádherných výrokov všetkých žalmov a chválospevov; že v ňom prosíme Boha o všetko, čo potrebujeme; že Ho ním chválime tým najlepším spôsobom; že Ním dvíhame svoje duše od zeme k nebu a že ich spájame s Bohom.

Svätý Ján Chryzostom hovorí, že nemôžeme byť učeníkmi svojho Majstra, ak sa nemodlíme tak, ako sa modlil On a tak, ako nám to ukázal. Okrem toho Boh Otec oveľa ochotnejšie načúva Modlitbu, ktorú nás naučil Jeho Syn ako modlitby, ktoré sme zostavili my ľudia a ktoré sú teda veľmi obmedzené.

Otčenáš by sme sa mali modliť s istotou, že ho Večný Otec vypočuje, lebo je to modlitba Jeho Syna, ktorého vypočuje vždy a my sme Jeho údmi. Boh bude určite súhlasiť s našimi prosbami, ktoré vyslovíme v Modlitbe Pána, lebo je nemožné, predstaviť si, že by taký dobrý Otec mohol odmietnuť žiadosť alebo prosbu sformulovanú v reči takého cenného Syna posilnenú Jeho zásluhami a vyslovenú na Jeho príkaz.

Svätý Augustín hovorí, že kedykoľvek sa zbožne modlíme Otčenáš, odpúšťajú sa nám všedné hriechy. Aj spravodlivý zhreší sedemkrát za deň, ale v Modlitbe Pána nájde sedem prosieb, ktoré mu jednak pomôžu vyhýbať sa pádom a jednak ho ochránia pred duchovnými nepriateľmi. Keďže náš Pán vie, akí sme slabí a bezmocní, a keďže vie aj to, koľkým ťažkostiam sme vystavení, zariadil to tak, že Jeho modlitba je krátka a ľahká, takže ak sa ju modlíme zbožne a často, môžeme si byť istí, že nám Všemohúci Boh rýchlo príde na pomoc.

A teraz niekoľko slov vám, zbožné duše, čo venujete iba málo pozornosti modlitbe, ktorú nám dal sám Boží Syn a prosil nás všetkých, aby sme sa ju modlili: je najvyšší čas, aby ste zmenili svoje zmýšľanie. Máte radi iba modlitby, ktoré zostavili a napísali ľudia – ako keby hocikto, dokonca aj ten najinšpirovanejší človek na celom svete, mohol vedieť niečo viac o tom, ako by sme sa mali modliť. To vie iba Ježiš Kristus. Vyhľadávate modlitby v knihách, ktoré napísal niekto iný, ako by ste sa hanbili modliť sa tú modlitbu, ktorú nám prikázal modliť sa náš Pán.

Pokúšali ste sa presvedčiť seba samých, že modlitby v knihách sú pre učených a bohatých ľudí všetkých spoločenských vyššie postavených tried a že Ruženec je určený iba pre ženy a deti a pre ľudí nižších spoločenských vrstiev. Ako keby modlitby a chvály, ktoré ste si prečítali v knihách, boli omnoho krajšie a omnoho viac sa páčili Bohu ako tie prosby, ktoré nájdeme v Otčenáši. To je predsa modlitba Pána. Je veľmi nebezpečným pokušením stratiť záujem o tú modlitbu, ktorú nám dal náš Pán a namiesto nej sa modliť tie modlitby, ktoré zostavili ľudia.

Nie že by som neschvaľoval alebo zavrhol tie modlitby, ktoré napísali svätci na povzbudenie veriacich ku chvále Božej, musíme však mať na pamäti, že veriaci majú dávať prednosť Modlitbe Pána pred tými, ktoré zostavili ľudia, lebo ju vyslovila sama Vtelená Múdrosť. Ak ju ľudia ignorujú, je to to isté, ako keď sa snažia preskočiť alebo prekročiť potok, pričom odmietajú čistú vodu a namiesto nej pijú špinavú. Keďže Ruženec pozostáva z modlitby Pána a z Anjelského pozdravu, je to priezračná a stále prúdiaca voda, ktorá vyviera z Prameňa milosti, zatiaľ čo iné modlitby, ktoré ľudia vyhľadávajú v knihách, sú iba slabým prúdom, ktorý vyviera z tohto prameňa.

Ľudia, čo sa modlia modlitbu Pána, zvažujúc pritom každé slovo a meditujúc o ňom, sa naozaj smú nazývať blaženými, lebo v nej nájdú všetko, čo potrebujú alebo čo si želajú.

Keď sa modlíme túto nádhernú modlitbu, od samého počiatku sa dotýkame Božieho Srdca, lebo Ho oslovuje tým najkrajším menom Otec – Naš Otec. On je

najdrahší zo všetkých otcov: je najmocnejší vo svojom stvorení, zázračný v spôsobe, akým udržuje svet, úplne hodný milovania vo svojej Božskej Prozreteľnosti – vždy dobrý a nekonečný vo svojom vykúpení. Boh je naším Otcom, preto sme my všetci bratia – a nebo je našou vlasťou a naším dedičstvom. To by nám malo viac ako dosť stačiť na to, aby sme sa naučili milovať Boha a svojho blížneho a aby sme sa odpútali od vecí tohto sveta. Preto by sme mali Nebeského Otca milovať a neustále Mu hovoriť:

Otče náš, ktorý si na nebesiach,
Ty, ktorý naplňuje nebo i zem,
Nesmiernosťou svojho Bytia,
Ty, ktorý si prítomný všade –
Ty, ktorý si vo svätých
Svojou slávou,
V zatratených
svojou spravodlivosťou,
v dobrých
svojou milosťou –
a dokonca v hriešnikoch
svojou trpezlivosťou,
ktorou ich toleruješ –
dopraj nám, o čo Ťa snažne prosíme,
aby sme si stále pripomínali,
že pochádzame od Teba;
Dopraj nám, aby sme sa nasmerovali
Na Teba
A aby sme sa nikdy neodchýlili (od Teba) –
Dopraj nám, aby sme použili
všetky svoje sily,
svoje srdcia, duše a snahy
zamerali na Teba
a JEDINE NA TEBA.

Posväť sa meno Tvoje:

Kráľ Dávid, prorok, povedal, že Pánovo meno je sväté a vyvoláva v ľuďoch úctu, a prorok Izaiáš hovorí, že nebo sa stále ozýva chválou Serafinov, ktorí neprestajne chvália svätosť Pána Boha Zástupcov.

Na tomto mieste modlitby Otčenáš prosíme, aby sa celý svet naučil uctievať vlastnosti nášho Boha, ktorý je veľký a svätý. Žiadame, aby Ho poznali, milovali a ctili si pohania, Turci, Židia, barbari, ale aj všetci neveriaci – aby Mu

všetci ľudia slúžili a aby Ho oslavovali so živou vierou, oddanou nádejou, vrúcnou láskou a zrieknutím sa akejkoľvek mylnej viery. K tomu všetkému treba dodať, že sa modlíme, aby všetci ľudia boli svätí, lebo náš Boh je presvätý.

Príď Kráľovstvo Tvoje:

Panuj v našich dušiach
Svojou milosťou,
Aby sme sa po smrti stretli
A aby sme s Tebou panovali
V Tvojom Kráľovstve
V dokonalej a nekonečnej blaženosti.
Ó, Pane, pevne veríme,
že získame toto šťastie;
Dúfame v to a očakávame to,
lebo Boh Otec
to prisľúbil
vo svojej veľkej добрote;
Získali sme ho
skrze zásluhy Boha Syna
a Boha Duchu Svätého.
Ten, ktorý je Svetlom,
nám to oznámil.

Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak aj na zemi:

Ako hovorí Tertulián, táto veta vôbec neznamená, že sa bojíme ľudí, ktorí maria Božie zámery, lebo nič také sa nemôže stať bez Božej Prozreteľnosti, ktorá to predvídala a už vopred to učinila súčasťou svojich plánov. Žiadna prekážka vo svete nemôže zabrániť tomu, aby sa uskutočnila Božia vôľa.

Keď hovoríme Buď vôľa Tvoja, znamená to, že skôr prosíme Boha, aby nás učinil tak pokornými, že sa dokážeme zmieriť so všetkým, čo na nás v živote zošle, keď to uzná za vhodné. Prosíme Ho tiež o to, aby nám pomohol byť činnými, aby sme vždy a vo všetkom plnili Jeho svätú vôľu, ktorú nám oznámil skrze svoje prikázania, pohotovo, s láskou a verne tak, ako ju plnili svätci a anjeli v nebi.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes

Náš Pán nás učil, aby sme prosili Boha o všetko, čo potrebujeme, či už sa to týka duchovnej alebo hmotnej oblasti, ktorá je dočasná. Keď prosíme o každodenný chlieb, pripúšťame tým vlastnú chudobu a nedostatočnosť

a vzdávame hold Bohu vediac, že všetky časné dobrá pochádzajú z Jeho Božej Prozreteľnosti.

Keď hovoríme o chlebe, prosíme o všetko to, čo potrebujeme k životu; netýka sa to však prepychu.

Prosíme o chlieb na dnešný deň. Slovo dnes znamená, že sa sústredíme len na okamihy dnešného dňa, pričom zajtrajšok nechávame v rukách Prozreteľnosti.

A keď prosíme o každodenný chlieb, uznávame tým, že Božiu pomoc potrebujeme každý deň a že sme úplne závislí od Jeho pomoci a ochrany.

Odpusť nám naše viny ako my odpúšťame svojim vinníkom

Každý hriech, hovoria svätí Augustín a Tertulián, je našim dlhom voči Bohu, ktorý je Všemohúci. Jeho spravodlivosť vyžaduje, aby sme za ne zadost' učinili do posledného haliera. Na nešťastie je to tak, že my všetci máme tieto smutné dlhy.

Nech by našich hriechov bolo koľkokoľvek, mali by sme pristupovať k Bohu s dôverou a so skutočným smútkom za svoje hriechy a povedať Mu: „Otče náš, ktorý si na nebesiach, odpusť nám naše hriechy, ktorých sa dopúšťame myšlienkami a slovami, ale aj tým, že zanedbávame niečo, čo máme vykonať. Tým sa v očiach Tvojej Božskej spravodlivosti nekonečne previňujeme.

„Osmeľujeme sa povedať to, lebo Ty si náš milujúci a milosrdný Otec a keďže sme zabudli na tých, čo nás urazili, robíme to z poslušnosti a lásky k Tebe.

„Napriek našej nevernosti voči Tvojim milostiam nedopusť, aby sme sa dostali do pokušenia zo strany sveta, diabla a tela.“

Ale oslobod' náš od zlého:

Ide o zlo hriechu a časného trestu, ale aj večného trestu, o ktorom vieme, že sme si ho skutočne zaslúžili.

Amen (Nech sa tak stane)

Toto slovo na konci modlitby Otčenáš je veľkou útechou. Svätý Hieronym hovorí, že je to určitý druh súhlasu, ktorý dáva Všemohúci Boh na koniec našich prosieb, aby nás uistil, že splní naše žiadosti – ako by nám On sám odpovedal:

„Amen. Nech je tak, ako si povedal, lebo si skutočne dostal, o čo si prosil.“

Taký je význam slova „Amen.“

Trinásta ruža
Otčenáš (Pokračovanie)

KAŽDÝM SLOVOM Pánovej modlitby vzdávame hold Božej dokonalosti.
Menom Otec vebíme Jeho vynaliezavosť:

OTČE,
Ty,
ktorý od večnosti
plodíš Syna,
ktorý je Boh rovnako ako Ty –
večný, jednej podstaty s Tebou,
ktorý je tej istej podstaty
ako Ty;
A je rovnako mocný
A dobrý
A múdry
Tak ako si Ty...
Otec a Syn,
Ktorí zo svojej vzájomnej lásky
Tvoría Ducha Svätého,
Ktorý je Boh tak ako Ty;
Tri osoby,
Ale iba jeden BOH.

Otče náš – to znamená, že Boh je Otcom ľudstva, lebo nás všetkých stvoril a stále nás udržuje. On nás aj vykúpil. Je teda milosrdným Otcom hriešnikov, je Otcom, ktorý je priateľom spravodlivých a slávnym Otcom tých, čo sú už blažení v nebi.

Keď hovoríme Ktorý si, týmito slovami vzdávame úctu nekonečnosti, nesmiernosti a dokonalosti Božej podstaty. Boha právom voláme “Ja som, ktorý som” (1); to znamená, že Boh existuje, jeho existencia je nevyhnutne potrebná, podstatná a večná, lebo On je bytosťou všetkého Bytia a príčinou jestvovania všetkých bytostí. V Ňom je v tom najdokonalejšom stupni sústedená dokonalosť všetkých bytostí, lebo On je v nich všetkých prítomný svojou mocou, nie je však viazaný ich obmedzenosťou. Chválimo Jeho vznešenosť, slávu a majestátnosť slovami Ktorý si na nebesiach, to znamená „Ktorý sedí na tróne a vládne nad všetkými ľuďmi svojou spravodlivosťou.“

Keď hovoríme posväť sa meno Tvoje, týmito slovami si uctievamó Božiu svätosť; slovami Príď Kráľovstvo Tvoje vzdávamó hold Jeho Kráľovstvu a spravodlivosti Božích zákonov. Modlíme sa, aby ľudia na zemi poslúchali Boha tak ako anjeli v nebi.

Dôveru v Božiu prozreteľnosť prejavujeme tým, že Boha prosíme o každodenný chlieb. Keď prosíme o odpustenie svojich hriechov, apelujeme na Božie milosrdenstvo.

Keď prosíme Boha neuved' nás do pokušenia, spoliehame sa na Jeho veľkú moc a prejavujeme svoju vieru v Jeho dobrotu nádejou, že nás zbaví zlého.

Boží Syn vždy oslavoval svojho Otca skutkami a činmi a na svet prišiel preto, aby naučil ľudí, ako majú chváliť Boha. Ukázal ľuďom, ako Ho majú chváliť a velebiť tou modlitbou, ktorú nás On sám naučil. Preto je našou povinnosťou modliť sa Otčenáš často – máme sa ju modliť úctivo a pozorne a v duchu, akým nás ju učil náš Pán.

Štrnásta ruža Otčenáš (Pokračovanie)

KONÁME toľko úkonov ušľachtilých kresťanských cností, koľko slov vyslovíme pri pozornom odriekaní tejto božskej modlitby.

Keď hovoríme „Otče nás, ktorý si na nebesiach,“ konáme úkon viery, úcty a pokory. Keď hovoríme posväť sa meno Tvoje, dávame najavo vrúcnu túžbu a horlivosť po sláve Boha. Keď prosíme o rozšírenie Božieho Kráľovstva, konáme tým úkon nádeje; keď vyslovujeme prosbu Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak aj na zemi, dávame najavo ducha dokonalej poslušnosti.

Keď prosíme o každodenný chlieb, prakticky prejavujeme chudobu ducha a odpúťanie sa od pozemských dobier. Keď prosíme Boha o odpustenie svojich hriechov, konáme úkon kajúcnosti za ne. Keď odpúšťame tým, čo sa voči nám previnili, podávame svedectvo o cnosti milosrdenstva v jej najvyššej miere. Keď prosíme Boha o pomoc vo všetkých pokušeniach, prejavujeme tým pokoru, rozvážnosť a duševnú silu. Keď očakávame, aby nás zbavil zlého, prejavujeme cnosť trpezlivosti.

Nakoniec, keď prosíme o všetky tieto veci – nielen pre seba samých, ale aj pre svojich blížnych a pre všetkých členov Cirkvi – konáme si tým povinnosť ako opravdivé deti Božie – iniciujeme tým Jeho lásku, ktorá objíma všetkých ľudí a zachováva príkaz lásky k blížnemu.

Ak sa naše srdce zhoduje s tým, čo vyslovujeme perami, a ak sa naše úmysly nelíšia od toho, čo slovami vyjadrujeme v modlitbe Pána ľutujeme všetky svoje hriechy a zachováva všetky Božie zákony. Lebo kedykoľvek pomyslíme na to, že Boh je na nebesiach – že sa od nás nekonečne líši veľkosťou svojho majestátu – keď sa postavíme do jeho prítomnosti, malo by nás to naplniť hlbokou a prenikavou úctou. Strach pred Pánom a naše obavy z Neho vyženú z nás všetku pýchu a my sa pred Pánom skloníme vo svojej ničote.

Keď vyslovíme meno Otec a spomenieme si na to, že za svoje jestvovanie vd'ačíme Bohu prostredníctvom našich rodičov a za všetko to, čo vieme, vd'ačíme svojim učiteľom, ktorí sú zástupcami Boha a sú Jeho živým obrazom,

nemôžeme inak, iba vzdať im úctu a rešpekt, alebo aby sme boli ešte presnejší, musíme si v nich ctiť Boha. Preto by nám nič nemalo byť také cudzie ako prejavovať voči nim neúctu alebo ich urážať.

Keď sa modlíme Posväť sa (sväté) meno Božie, vtedy sme vlastne najbližšie k rúhaniu. Ak skutočne považujeme Božie Kráľovstvo za svoje dedičstvo, podľa možnosti by sme nemali byť naviazaní na veci tohto sveta.

Ak Boha naozaj úprimne prosíme o to, aby našich bližných požehnával rovnako ako nás, keďže si uvedomujeme, že my sami potrebujeme Jeho požehnanie, je samozrejmé, že sa vzdávame všetkej nenávisti, hádok a žiarlivosti. A je samozrejmé, že ak denne prosíme Boha o každodenný chlieb, musíme sa naučiť vyhýbať nenásytosti, obžerstvu a zmyselnosti, ktoré prekvitajú tam, kde je veľa bohatstva.

Keď Boha úprimne prosíme o odpustenie tak ako my odpúšťame svojim vinníkom, znamená to, že už viac nepodliehame a neoddáваме sa hnevu a vzdávame sa myšlienok na pomstu – odplácame sa dobrým za zlé a skutočne milujeme svojich nepriateľov.

Ak prosíme Boha o to, aby nás zbavil zlého a aby sme pri pokušení neupadli do hriechu, dokazujeme tým, že bojujeme proti lenivosti a že úprimne hľadáme prostriedky na vykorenenie zlozvykov a že chceme pracovať na svojej spáse.

Ak sa modlíme k Bohu, aby nás zbavil zlého, znamená to, že sa obávame Jeho spravodlivosti a že získame opravdivé šťastie. Lebo keďže strach pred Bohom je začiatkom múdrosti, je pravdou, že ľudia sa vyhýbajú hriechu skrze cnosť strachu.

Pätnásta ruža Zdravas Mária

ZVESTOVANIE ANJELSKÉ je také nádherné a hĺbkou svojho významu nás natoľko presahuje, že blahoslavený Alan de la Roche povedal, že žiadna ľudská bytosť nie je schopná pochopiť ho a že skutočne vysvetliť ho môže jedine Náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus, ktorý sa narodil z Blahoslavenej Panny Márie. Príčinou nesmiernej hodnoty tejto modlitby je predovšetkým Naša Pani, ktorej bolo Anjelské Zvestovanie adresované, plán Vtelenia Slova, kvôli ktorému bola táto modlitba prinesená z neba a aj Archanjel Gabriel, ktorý ju vyslovil ako prvý.

Anjelské Zvestovanie je najkratším a najstručnejším zhrnutím všetkého toho, čo katolícka teológia učí o Blahoslavenej Panne. Je rozdelená na dve časti: prvá časť je chválou a druhá je prosbou: prvá časť vyjadruje všetko to, čím vyjadrujeme Máriinu veľkosť a druhá časť všetko to, o čo Ju prosíme a v čo dúfame, že to dostaneme skrze Jej dobrotu.

Prvú časť Anjelského Zvestovania nám zjavila Najsvätejšia Trojica a druhú časť pridala Svätá Alžbeta, ktorú inšpiroval Duch Svätý. Svätá Matka Cirkev nám ho

dala v konečnej podobe v r. 430, keď bol na koncile v Efeze zavrhnutý a odsúdený nestorianizmus a jeho heréza. Tento koncil definoval, že Blahoslavená Panna je skutočne Božou Matkou. V tom čase Cirkev nariadila, aby sme sa k Našej Panej modlili takto:

„Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych teraz i v hodinu našej smrti“ a aby sme Ju oslovovali týmto slávnym menom.

Najväčšou a najvýznamnejšou udalosťou v celých dejinách sveta bolo Vtelenie Večného Slova, skrze ktoré bol tento svet vykúpený a bol nastolený mier medzi Bohom a ľuďmi. Naša Pani bola vyvolená ako Jeho nástroj na uskutočnenie tejto úžasnej udalosti, čo sa uskutočnilo, keď ju Anjel pozdravil Anjelským Zvestovaním. Archanjel Gabriel, jedno z hlavných knižat' nebeského dvora, bol vyvolený za vyslanca a nositeľa tejto radostnej zvesti.

V Anjelskom Zvestovaní vidíme vieru a nádej patriarchov, prorokov a apoštolov. Okrem toho dáva mučeníkom pevnosť, stálosť a silu, je múdrosťou doktorov Cirkvi, vytrvalosťou a húževnatosťou svätých spovedníkov a život rehoľníkov a rehoľníc. (Blahoslavený Alan de la Roche). Je aj novým hymnom zákona lásky, radosťou anjelov a ľudí a hymnom, ktorý je postrachom diablov, ale ich aj zahanbuje.

Skrze Anjelské Zvestovanie sa Boh stal človekom, Panna sa stala Božou Matkou, duše spravodlivých boli vyslobodené z predpekia, zaplnil sa prázdny trón v nebi. Okrem toho bol skrze Anjelské Zvestovanie odpustený hriech, my ľudia sme dostali milosť, chorí ľudia sa uzdravili, mŕtvi boli znovu vzkriesení k životu, ľudia z exilu sa vrátili domov, upokojil a uzmieril sa hnev Najsvätejšej Trojice a ľudia získali večný život.

Nakoniec: Anjelské Zvestovanie je dúhou na nebesiach, znamením milosrdenstva a milosti, ktoré dal Boh svetu. (Blahoslavený Alan de la Roche).

Šestnásta ruža Zdravas Mária-Krása

HOCI NIČ NIE JE také veľké ako Božia vznešenosť a hoci nič nie je také nepatrné ako človek, ak je hriešny, Všemohúci Boh neopovrhne našimi úbohými modlitbami. Práve naopak, má veľkú radosť, keď Ho chválime. Pozdrav, ktorým svätý archanjel Gabriel oslovil Našu Paniu, je jedným z najkrajších hymnov, ktorý môžeme zaspievať na slávu Najvyššieho. „Ja tebe, Bože, pieseň novú zaspievam.“ Tento nový hymnus, ktorý predpovedal Dávid, sa mal spievať pri príchode Mesiáša, nie je ničím iným, iba Anjelským Zvestovaním.

Jestvuje starý hymnus a nový hymnus: starý hymnus je ten, ktorý Židia spievali na chválu Boha za to, že ich stvoril a že ich zachoval pri živote – za to, že ich vyslobodil zo zajatia a že ich bezpečne previedol cez Červené more – za to, že im dal za pokrm mannu a za všetky ďalšie požehnania, ktorými ich obdaril.

Nový hymnus je hymnus, ktorý spievajú kresťania ako vd'akyvzdanie za milosti Vtelenia a Vykúpenia. Keďže sa tieto zázraky uskutočnili skrze Anjelské Zvestovanie, aj my opakujeme to isté Zvestovanie z vd'aky Najsvätejšej Trojici za Jej nesmiernu dobrotu voči nám.

Chválime Boha Otca za to, že tak miloval svet, že nám dal svojho jediného Syna za Spasiteľa. Velebíme Syna, lebo sa natoľko uponížil, že zostúpil z neba na zem – keďže SA STAL ČLOVEKOM a vykúpil nás. Oslavujeme Ducha Svätého, lebo On sformoval dokonalé a čisté Telo nášho Pána v lone Panny Márie, Našej Panej – toto Telo bolo obeťou našich hriechov. V tomto duchu hlbokoj vd'ačnosti by sme sa teda vždy mali modliť Zdravas Mária ako úkon viery, nádeje, lásky a vd'akyvzdania za neoceniteľný dar spásy.

Hoci tento nový hymnus je chválou Matky Božej a spieva sa priamo pre ňu, napriek tomu je aj veľkou chválou Najsvätejšej Trojice, lebo akákoľvek úcta, ktorú vzdávame Našej Panej, sa neodvratne vracia k Bohu, ktorý je príčinou všetkých Jej cností a dokonalostí. Keď vzdávame úctu Našej Panej, vtedy: chválime Boha Otca, lebo si ctíme najdokonalejšie z Jeho stvorení; chválime Boha Syna, lebo velebíme Jeho Najčistejšiu Matku a oslavujeme aj Boha Ducha Svätého, lebo sa úplne strácame pri obdive milostí, ktorými Boh Otec naplnil svoju Nevestu. Keď chválime a velebíme Našu Paniu modlitbou Anjelského Pozdravenia, Ona vždy dáva všetky chvály Všemohúcemu Bohu tak ako to robila, keď Ju velebila svätá Alžbeta. Svätá Alžbeta velebila Máriu v tej najväčšej dôstojnosti ako Matku Božiu a Naša Pani ihneď vrátila tieto chvály Bohu svojim nádherným Magnificat.

Anjelské Pozdravenie je oslavou Najsvätejšej Trojice, je však aj najvyššou chválou a oslavou, ktorú my ľudia môžeme dať Našej Panej.

Istého dňa, keď sa svätá Mechtilda modlila a pokúšala sa premýšľať o spôsobe, ako by najlepšie mohla vyjadriť svoju lásku k Blahoslavenej Panne, ako by to mohla urobiť lepšie ako predtým, upadla do extázy. Zjavila sa jej Naša Pani s Anjelským Pozdravom v blíiaciach listoch zo zlata na hrudi a povedala jej: „Dcéra moja, chcem, aby si vedela, že nikto ma nepoteší viac ako vtedy, keď odrieka Anjelský Pozdrav, ktorý mi poslala Najsvätejšia Trojica a ktorým ma Boh povýšil do stavu dôstojnosti Matky Božej.“

„Skrze slovo Ave (čo znamená Eva) som sa dozvedela, že vo svojej nekonečnej moci ma Boh uchránil od každého hriechu a od biedy, ktorej bola vystavená prvá žena.

„Meno Mária, čo znamená „Panna svetla“, ukazuje, že Boh ma naplnil múdrosťou a svetlom ako jasnú hviezdu, aby som svietila na nebi aj na zemi.

„Slová plná milosti mi pripomínajú, že Duch Svätý ma zahrnul toľkými milosťami, že som schopný dávať ich v hojnosti tým, ktorí o ne žiadajú skrze mňa ako Prostrednicu.

„Keď ľudia hovoria Pán s Tebou, obnovujú neopísateľnú radosť, ktorú som mala vtedy, keď sa Večné Slovo vtelilo do môjho lona.

„Keď mi hovoríte požehnaná si medzi ženami, velebím milosrdenstvo Všemohúceho Boha, ktorý ma povýšil k takémuto vznešenému šťastiu.
„A pri slovách požehnaný je plod života Tvojho, Ježiš, sa so mnou raduje celé nebo, že vidí môjho Syna Ježiša Krista, ktorý je oslavovaný za to, že spasil ľudstvo, a je velebený.“

Šestnásta ruža Zdravas Mária – Ovocie

BLAHOSLAVENÝ ALAN DE LA ROCHE, ktorý si tak veľmi ctil Blahoslavenú Pannu, mal Jej mnohé zjavenia a vieme, že ich pravdivosť potvrdil slávnostným sľubom. Tri z nich sú zvlášť významné: Po prvé – ak ľudia zanedbávajú modlitbu Zdravas Mária (Anjelské Zvestovanie, ktoré zachránilo svet) a robia to z nedbalosti alebo preto, že sú vlašníci, prípadne preto, že ju nemajú radi, je to znakom toho, že pravdepodobne budú onedlho odsúdení k večnému trestu.

Druhou pravdou je, že tí, čo milujú tento nebeský pozdrav, sú nositeľmi zvláštnej pečate predurčenia.

Tretou pravdou je, že tí, čo dostali od Boha signálnu milosť, že milujú Našu Paniu a že Jej slúžia z lásky, musia veľmi dbať na to, aby Ju milovali stále a aby Jej slúžili až dovtedy, kým im Ona v nebi nedá miesto pri svojom Synovi v sláve, ktorú si zaslúžia. (Blahoslavený Alan, kapitola XI, článok 2).

Heretici, ktorí sú všetci deťmi diabla a zreteľne nosia na sebe znak Božieho zavrnutia a odsúdenia, majú hrôzu z modlitby Zdravas Mária. Modlievajú sa Otčenáš, ale nikdy sa nemodlia Zdravas Mária; okolo krku by radšej mali jedovatého hada než škapuliar alebo ruženec.

Tí spomedzi katolíkov, ktorí nosia znak Božieho zavrnutia, veľmi málo myslia na ruženec (či už päťdesiatkový alebo na pätnásťdesiatkový).

Aj keby som neveril tomu, čo bolo zjavené Blahoslavenému Alanovi de la Roche, dokonca aj keby moje vlastné skúsenosti stačili na to, aby ma presvedčili o tejto hroznej, ale potešujúcej pravde, neviem a ani mi nie je jasné, ako môže byť úcta, ktorá sa zdá byť taká nepatrná, takým neomylným a spoľahlivým znamením večnej spásy a ako môže byť jej neprítomnosť znamením večnej Božej neľúbosti; napriek tomu nič nie je pravdivejšie.

V dobe, v ktorej žijeme, vidíme, že ľudia, ktorí sú nositeľmi nových doktrín, ktoré Svätá Matka Cirkev už odsúdila, majú aspoň trochu vonkajšej úcty, ale pohrdajú Ružencom a často odhovárajú svojich známych od toho, aby sa ho modlievali. Tým ničia ich lásku k tejto modlitbe a vieru, ktorú ľudia prejavujú voči tejto modlitbe. Nepriatelia modlitby Ruženca sa tým premyslene ospravedľujú, čo je pre tento svet prijateľné. Dávajú veľký pozor na to, aby neodsudzovali a nezatracovali Ruženec tak ako to robia kalvíni – ale cesta, na ktorú sa vydávajú tým, že útočia na ľudí, ktorí si ctia Ruženec a modlievajú sa ho, je o to horšia, lebo je lstivejšia.

Moje Zdravas Mária, môj Ruženec z piatich alebo pätnástich desiatkov, je neomylným skúšobným kameňom a modlitbou, prostredníctvom ktorej môžem povedať tým, ktorých vedie Duch Boží, že sú na správnej ceste a rozoznať ich od tých, ktorých oklamal a podviedol diabol. Poznal som duše, o ktorých sa zdalo, že pomocou povznášajúcej kontemplácie prudko stúpajú do výšok, ale ktoré opovrhnutiahodným spôsobom zvedol diabol. Prišiel som na to, ako veľmi sa mýlili, keď som sa dozvedel, že pohrdali modlitbou Zdravas Mária a Ružencom, o ktorých si mysleli, že sú nehodné toho, aby sa ich modlili. Modlitba Zdravas Mária je požehnanou rosou, ktorá padá z neba na duše tých, ktorým je to vopred určené. Dáva im zázračnú duchovnú plodnosť, takže môžu rásť vo všetkých cnostiach. Čím viac sa záhrada duše polieva touto modlitbou, tým osvietenejším sa stáva jej intelekt, tým horlivejším sa stáva jej srdce a tým mocnejšie sú jej zbrane proti duchovným nepriateľom. Modlitba Zdravas Mária je mocným a planúcim lúčom, ktorý, v spojení s Božím Slovom, dáva kazateľovi silu prenikať do srdca, pohýnať nimi a obracať aj tie najzatvrdlivejšie z nich aj vtedy, ak on sám má iba malý alebo ak aj vôbec nemá prirodzený dar kazateľstva.

Ako som už povedal, toto bolo to veľké tajomstvo, ktoré Naša Pani naučila svätého Dominika a blahoslaveného Alana, takže mohli obracať heretikov a hriešnikov.

Svätý Anton hovorí o tom, že práve preto si mnohí kňazi zvykli modliť sa na začiatku kázní modlitbu Zdravas Mária.

Osemnásť ruža Zdravas Mária - Požehnania

TENTO NEBESKÝ POZDRAV vylieva na nás v hojnosti požehnaní Ježiša a Márie, lebo je neomylnou a spoľahlivou pravdou, že Ježiš a Mária zázračným spôsobom odmieňajú tých, čo ich oslavujú a vedia. „Ja milovníkov svojich milujem... aby som nadelila milovníkom svojim imania a že by som ich pokladnice ponaplňala.“ Ježiš a Mária vždy hovorili: „Milujeme tých, čo nás milujú; urobíme ich bohatými a hojne naplníme ich pokladnice.“ Kto však požehnaný rozsieva, požehnaný bude aj žať.“

Uvážme teda: Či tým, keď sa starostlivo a pozorne modlíme Zdravas Mária, nemilujeme, nevelebíme a neoslavujeme Ježiša a Máriu? Každou modlitbou Zdravas Mária velebíme Ježiša a Máriu: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho, Ježiš.“

Každým Zdravas Mária vzdávame Našej Panej rovnakú úctu akú jej vzdal Boh, keď poslal Archanjela Gabriela, aby Jej tlmočil Jeho pozdrav. Ako si teda môže niekto myslieť, že Ježiš a Mária, ktorí často robia dobre tým, čo sa proti nim prehrešujú a preklínajú ich, mohli alebo môžu niekedy preklívať tých, ktorí im vzdávajú úctu a česť modlitbou Zdravas Mária?

Svätý Bernard aj svätý Bonaventúra hovoria o tom, že Kráľovná neba určite nie je menej vd'áčna ako ľudia tohto sveta, ktorí majú dobrú výchovu a sú láskaví a dobrotiví. Určite nie je ani menej svedomitá. Keďže nás prevyšuje svojou dokonalosťou, vyniká nad nami všetkými aj cnosťou vd'ačnosti; nikdy by teda nepripustila, aby sme Jej svojou láskou prejavovali úctu a rešpekt bez toho, že by sa nám za to stonásobne odmenila. Svätý Bonaventúra hovorí, že Mária nás pozdraví milosťou, ak Ju my pozdravíme modlitbou Zdravas Mária.

Kto by bol schopný pochopiť milosti a požehnaní, ktoré v nás vyvolá pozdrav a pozornosť Našej Panej? Od prvého okamihu, keď svätá Alžbeta počula pozdrav Matky Božej, bola naplnená Duchom Svätým a dieťa v jej lone sa zachvelo radosťou. Ak sa staneme hodnými pozdravu a požehnaní Našej Panej, určite nás to naplní milosťami a duchovnou útechou, ktoré zostúpia do našej duše.

Devätnásta ruža Šťastná záměna

JE NAPÍSANÉ: „Dávajte a bude vám dané.“ Znázorníme to pomocou blahoslaveného Alana: „Predpokladajme, takýto prípad: Predpokladajme, že by som vám každý deň dal stopäťdesiat diamantov, aj keby ste boli mojím nepriateľom. Či by ste mi v takom prípade neodpustili? Nezaobchádzali by ste so mnou ako s priateľom a nedarovali by ste mi všetky milosti, ktoré by ste mi boli schopní dať? Ak chcete získať bohatstva milosti a slávy, pozdravujte Blahoslavenú Pannu, vzdávajte úctu svojej dobrej Matke.“ „Ten, kto si ctí matku (Blahoslavenú Pannu), je ako človek, ktorý naplní pokladnicu.“

Každý deň jej preto dávajte aspoň päťdesiat Zdravas Mária, - lebo každý z nich je hoden pätnástich nádherných kameňov, lebo potešujú Našu Paniu oveľa viac ako všetky bohatstvá tohto sveta spolu.

A od Jej veľkodušnosti môžete očakávať veľmi veľké veci. Je našou Matkou a naším priateľom. Je cisárovnou vesmíru a miluje nás viac ako všetky matky a kráľovné sveta kedykoľvek milovali akúkoľvek ľudskú bytosť. Skutočne je to tak, lebo láska Blahoslavenej Panny je omnoho väčšia ako prirodzená láska celého ľudstva a dokonca všetkých anjelov, ako hovorí svätý Augustín.

Jedného dňa sa náš Pán zjavil svätej Gertrúde. Počítal pritom zlaté mince. Zobierala všetku odvahu, aby sa Ho opýtala, čo vlastne robí. Odpovedal jej: „Počítam modlitby Zdravas Mária, ktorí si sa pomodlila; to sú peniaze, ktorými môžeš zaplatiť svoju cestu do neba.“

Svätý a učený jezuita, Páter Suarez, si tak hlboko uvedomoval hodnotu Anjelského Zvestovania, že hovoril, že by ochotne obetoval všetku svoju učenosť za cenu jedného Zdravas Mária, ktoré sa správne pomodlí.

Blahoslavený Alan de la Roche povedal: „Daj, nech každý, kto Ťa miluje, ó presvätá Mária, počuje, ba doslova hltá význam týchto slov:

Kedykoľvek poviem
Zdravas Mária,
Nebeský dvor sa raduje
A zem
Sa preberá z úžasu.
A opovrhujem svetom
A moje srdce prekypuje
Láskou k Bohu,
Keď hovorím
Zdravas Mária;
Všetky moje obavy
Miznú a strácajú sa
A moje vášne sú premožené,
Ak poviem
Zdravas Mária;
Vzrastá moja
Úcta
A prebúda sa vo mne
Lútosť nad hriechmi,
Keď hovorím
Zdravas Mária.
V mojej hrudi
Silnie nádej
A do mojej duše
Sa vlieva lúč nádeje
Stále viac a viac
Lebo hovorím
Zdravas Mária.
A môj duch sa raduje
A smútok vädne,
Keď poviem
Zdravas Mária...

Nežnosť a sladkosť tohto požehnaného zvolania je taká veľká, že nejestvujú slová na jeho primerané vysvetlenie, a aj keď už bolí ospievané jeho divy, ešte stále je plné tajomstiev a také hlboké, že nikdy nebude možné zmerať jeho hĺbku. Má iba málo slov, je však nesmierne bohaté na tajomstvá; je sladšie ako med a oveľa krajšie ako zlato, Často by sme o ňom mali meditovať vo svojom srdci a často by sme ho mali mať na perách tak, aby sme ho vždy odriekali veľmi zbožne.

Blahoslavený Alan hovorí, že mníška, ktorá mala vždy vo veľkej úcte Svätý Ruženec, sa po svojej smrti zjavila jednej rehoľnej spolusestre a povedala jej: „Ak by som sa mohla znovu vrátiť do svojho tela (ak by mi to bolo dopriate), ak by som mala príležitosť a možnosť pomodliť sa čo i len jedno jediné Zdravas Mária – i keby som ho vyslovila rýchlo a bez veľkej horlivosti – s radosťou by som prešla všetkým utrpením, ktoré som prekonávala počas poslednej choroby, len aby som získala zásluhy tejto modlitby.“ (Blahoslavený Alan de la Roche, De Dignitate Psalterii, Kapilota LXIX). Je to potrebné o to viac, lebo bola pripútaná na lôžko a niekoľko rokov pred smrťou trpela mučivými bolesťami. Michel de Lisle, biskup zo Salubre, ktorý bol žiakom a spolupracovníkom blahoslaveného Alana pri znovunastolení a obnove pobožnosti svätého Ruženca, povedal, že Anjelské Zvestovanie je liekom na všetky choroby, ktorými trpíme, pokiaľ sa ho modlíme zbožne a s úctou voči Našej Panej.

Dvadsať ruža Zdravas Mária – Vysvetlenie

STE v biednom stave hriechu? Ak áno, poproste božskú Máriu a povedzte Jej: Ave (Zdravas), čo znamená „Pozdravujem ťa s veľkým rešpektom, pozdravujem Teba, ktorá si bez hriechu“ a ona vás oslobodí od diabla a od zla hriechov. Tápate v tme nevedomosti a chýb? Chodte k Márii a povedzte Jej: Zdravas Mária; to znamená „Buď pozdravená Ty, ktorá sa kúpeš vo svetle Slnka Spravodlivosti“ – a Ona vám dá trochu zo svojho svetla. Zblúdili ste z cesty, ktorá vedie do neba? Volajte Máriu, lebo jej meno znamená „Hviezda morská, Polárka, ktorá dáva smer lodiam našich duší počas plavby týmto životom,“ a privedie vás do prístavu večnej spásy. Máte starosti alebo smútok? Obráťte sa na Máriu, lebo Jej meno znamená aj „More trpkosti, ktoré bolo na tomto svete naplnené veľkou bolesťou. Teraz sa však zmenilo na more tej najčistejšej a najrýdzejšej radosti v nebi“, a Ona obráti váš smútok na radosť a váš zármutok na útechu. Stratili ste stav milosti? Chváľte a velebte nespočetné milosti, ktorými Boh naplnil Blahoslavenú Pannu, a povedzte Jej: „Si plná milosti a všetkých darov Ducha Svätého, a dá vám niektoré z nich. Ste celkom sami, lebo ste stratili Božiu ochranu? Modlite sa k Márii a povedzte: „Pán s Tebou – a tento zväzok je oveľa šľachetnejší a intímnejší než ten, ktorý spája Jej Syna so svätými a spravodlivými – lebo Ty si s Ním zjednotená. On je Tvoj Syn a Jeho Telo je Tvojím Telom; si zjednotená s Pánom, lebo si Mu dokonale podobná a medzi vami vládne vzájomná láska – lebo Ty si Jeho Matka.“ A potom povedzte Márii: „S Tebou sú tri Božské Osoby, lebo Ty si

chrámom Najsvätejšej Trojice“, a Ona vás ihneď dá pod ochranu a do starostlivosti Všemohúceho Boha.

Stali ste sa vydedencom alebo na vás spočíva Božia kliatba? Utekáte pred Bohom? Vtedy povedzte Márii (Našej Panej): „Požehnaná si medzi všetkými ženami a všetkými národmi svojou čistotou a plnosťou; ty si zmenila Božiu kliatbu na požehnania pre nás,“ a Ona vás požehná.

Máte hlad po chlebe milosti a po chlebe života? Pristúpte bližšie k Tej, ktorá porodila Živý Chlieb, ktorý zostúpil z neba, a povedzte Jej: „Požehnaný je plod Tvojho života, ktorý si formovala bez najmenej straty svojho panenstva, ktorý si nosila bez akýchkoľvek ťažkostí a ktorý si porodila bez bolestí. Nech je zvelebený Ježiš, ktorý vykúpil naše utrpenie, utrpenie celého sveta, keď sme boli v otroctve hriechu. Kto uzdravil svet z jeho chorôb a rán, kto kriesil mŕtvych k životu, kto dal vyhnancom vlasť, kto uviedol hriešnikov do stavu života milosti a kto zachránil ľudí pred odsúdením?“ Niet pochýb o tom, že vašu dušu naplní v tomto živote chlieb milosti a večná sláva v živote budúcom.

Amen.

Na konci sa takto modlite so svätou Matkou Cirkvou:

„Svätá Mária,
Svätá telom i dušou,
svätá svojou neporovnateľnou
a večnou úctou.
Voči službe Bohu —
Svätá svojou veľkou hodnosťou
Matky Boha,
ktorý Ťa obdaril
Vynikajúcou svätosťou,
Cennou vlastnosťou
Takej veľkej dôstojnosti.
Matka Božia —
A naša Matka - - -
Náš obhajca a sprostredkovateľ,
Ty, ktorá si pokladnicou Božích milostí
A ktorá ich rozdeľuješ
Tak, ako to pokladáš za najvhodnejšie - - -
Ó, prosíme Ťa,
Sprostredkuj nám
Čo najskôr
Odpustenie našich hriechov
A dožič nám zmierenie
S nekonečne vznešeným Bohom.
Pros za nás, hriešnych - - -
Ty, ktorá si vždy plná zľutovania

Pre tých, čo sú v núdzi - - -
Ty, ktorá nikdy neopovrhneš hriešnikmi,
Ale ich obraciaš - - -
Nebyť ich
Ty by si nikdy nebola
Matkou Vykupiteľa,
Pros za nás
Teraz
Počas tohto krátkeho života,
Spojeného so smútkom a neistotou.
Oroduj za nás teraz,
Teraz-lebo nemáme isté nič
Okrem chvíle, ktorú práve žijeme.
Oroduj za nás teraz,
lebo dňom i nocou
Na nás útočia mocní a neľútostní nepriatelia...
Oroduj za nás teraz
A v hodine našej smrti.
Takej hroznej a plnej nebezpečenstiev,
Keď naše sily slabnú
A keď klesáme na duchu
A keď sú naše duše a telá
Vyčerpané strachom a bolesťou
Pros za nás
V hodine našej smrti,
Keď diabol účinkuje
Mocou a silou,
Aby nás chytil do osídíel a uvrhol nás do večného zatratenia.
Pros za nás
V kritickom bode,
Keď budeme navždy poznačení pečaťou smrti
A keď nebo
Bude naveky naším údelom - - -
Alebo ním bude peklo.
Príď na pomoc svojim úbohým deťom,
Ty dobrotivá Matka ľútosti:
A, och, zástanca a útočisko hriešnikov,
Chráň nás
V hodine našej smrti
A odožeh od nás
Našich krutých nepriateľov,
Diablov, našich žalobcov,
Tých, ktorých hrozivá prítomnosť

Nás napĺňa zdesením.
Sviet' nám na ceste
Cez údolie tieňov smrti.
Prosíme, Matka,
Ved' nás
K súdnej stolici svojho Syna
A neopust' nás tam.
Prihováraj sa za nás
A popros svojho Syna, aby nám odpustil
A voved' nás do radov blažených,
Tvojich vyvolených,
Do kráľovstva večnej slávy.
Amen. Nech je tak. Nech sa stane.

Každý človek musí obdivovať krásu Svätého Ruženca, ktorý pozostáva z dvoch nebeských vecí: z Modlitby Pána a z Anjelského Zvestovania. Jestvujú snád' modlitby, ktoré sú milšie Bohu a Blahoslavenej Panne, modlitby, ktoré sú ľahšie, krajšie a ktoré pomáhajú ľuďom viac ako práve tieto dve? Stále by sme ich mali mať v srdci a na perách k úcte Najsvätejšej Trojice, nášho Spasiteľa Ježiša Krista a Jeho presvätej Matky.

Okrem toho je dobré, ak na konci každého desiatku pridáme Gloria Patri (Sláva Otcu). teda: „Sláva Otcu, i Synu, i Duchu Svätému. Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždy i na veky vekov. Amen.“

Dvadsiatá pravá ruža Pätnásť tajomstiev

TAJOMSTVO je posvätná vec, ktorú ťažko chápeme. Všetky činy a diela nášho Pána Ježiša Krista sú sväté a božské, lebo On je súčasne Bohom i človekom. Všetky skutky a diela Najblahoslavenejšej Panny Márie sú sväté, lebo One je najdokonalejším a najčistejším spomedzi Božích stvorení. Činy a diela Nášho Pána a Jeho Blahoslavenej Matky môžeme skutočne nazvať tajomstvami, lebo sú natoľko plné divov a dokonalosti rôzneho druhu, hlbokých a vznešených právd, ktoré Duch Svätý zjavuje pokorným a jednoduchým dušiam, ktoré si ich ctia.

Skutky Ježiša a Márie môžeme nazvať aj zázračnými kvetmi; ich príjemnú arómu (vôňu) môžeme však zhodnotiť iba vtedy, ak ich starostlivo študujeme a skúmame – môžu to urobiť iba tí, ktorí ich otvorili a sajú ich vôňu pomocou usilovnej a úprimnej meditácie.

Svätý Dominik rozdelil život nášho Pána a našej Panej na pätnásť tajomstiev, ktoré vlastne zastupujú ich pätnásť cností a ich najdôležitejšie skutky a činy. Je to pätnásť tableaux alebo obrazov, jednotlivé detaily ktorých musia ovládať a inšpirovať náš život. Je to úatnásť blčiacich fakiel, ktoré majú viesť naše kroky týmto pozemským životom.

Je to pútnásť žiariacich zrkadiel, ktoré nám pomáhajú spoznávať Ježiša a Máriu, ale aj nás samých. Pomôžu nám tiež zapáliť v našich srdciach oheň lásky voči nim.

Je to pätnásť žeravých pecí, ktoré nás môžu úplne stráviť v nebeských plameňoch.

Naša Pani naučila svätého Dominika tento znamenitý spôsob modlitby a nariadila mu, aby o ňom veľa kázal a aby tým znovu vzbudil horlivosť kresťanov a aby oživil v ich srdciach lásku k nášmu blahoslavenému Pánovi. Naučila ho aj blahoslaveného Alana de la Roche a vovidení mu povedala: „Ak ľudia odriekajú stopäťdesiat modlitieb Zdravas Mária (Anjelského Pozdravu), veľmi im to pomáha a mňa si tým veľmi uctieujú. Urobia však ešte lepšie a uctia si ma oveľa viac, ak pri tých pozdravoch, ktoré vyslovujú ústami, aj budú meditovať o živote, smrti a umučení Ježiša Krista – lebo taká meditácia je dušou tejto modlitby.“

Lebo skutočnosť je taká, že ak sa ruženec modlíme bez toho, aby sme meditovali o svätých tajomstvách našej spásy, takmer sa podobáme telu bez duše: v takom prípade je to výborná vec, ktoré však nemá formu, ktorou je meditácia – to je práve to, čo odlišuje Ruženec od všetkých iných foriem úcty. Do prvej časti Ruženca patrí päť tajomstiev: prvým je Zvestovanie svätého Archanjela Gabriela našej Panej; druhým je návšteva Našej Panej u Jej príbuznej, u svätej Alžbety; tretím je Narodenie Ježiša Krista; štvrtým je obetovanie Dieťaťa Ježiša v chráme a očisťovanie Našej Panej; piatym tajomstvom je nájdenie Ježiša v chráme medzi učenými ľuďmi, s ktorými sa rozprával.

To sú RADOSTNÉ TAJOMSTVÁ, lebo vyjadrujú radosť, ktorú poskytli celému svet. V tej chvíli, keď došlo ku Vteleniu Božieho Syna, boli Naša Pani a anjeli zaplavení radosťou. Návšteva Ježiša a Márie naplnila svätú Alžbetu a svätého Jána Krstiteľa radosťou. Nebo a zem sa radovali a plesali pri narodení nášho Spasiteľa. Svätý Simeon pocítil veľkú útechu a naplnila ho radosť keď vzal do svojich rúk Sväté Dieťa. Učení ľudia sa nevedeli dosť vynačudovať pri obdive a úžase, ktorý prejavili nad odpoveďami, čo im dal Ježiš – a vôbec: bol by vôbec niekto schopný popísať radosť Márie a Jozefa, keď našli Dieťa Ježiša po tom, ako sa im na tri dni stratil?

Aj druhá časť Ruženca pozostáva z piatich tajomstiev, ktoré voláme BOLESTNÉ TAJOMSTVÁ, lebo znázorňujú nášho Pána smutného a sklúčeného, zraneného, s ťarchou urážok, utrpenia a múk.

Prvým z týchto tajomstiev je Ježišova modlitba a agónia na Olivovej hore v Getsemanskej záhrade; druhým tajomstvom je Jeho bičovanie; tretím

tajomstvom je Jeho korunovanie trnám; štvrtým tajomstvom je nesenie Ježišovho kríža; piatym tajomstvom je Jeho ukrižovanie a smrť na hore Kalvária.

Tretňou časťou Ruženca je ďalších päť tajomstiev, ktoré volám RADOSTNÉ-SLÁVNOSTNÉ TAJOMSTVÁ, lebo keď ich odriekame, meditujeme o Ježišovi a Márii a o ich triumfe a sláve. Prvým tajomstvom je zmŕtvychvstanie Ježiša Krista; druhým je Jeho Nanebovstúpenie; tretím je zoslanie Ducha Svätého na apoštolov; štvrtým tajomstvom je slávne Nanebovzatie Našej Panej; piatym tajomstvom je Jej korunovanie v nebesiach.

To je teda pätnásť voňavých kvetov mystickej ruže; zbožné duše letia k nim ako múdre včely, aby zbierali nektár a vytvárali med neprerušovanej úcty.

Dvadsaata druhá ruža

Pripodobnenie sa Kristovi

HLAVNÝM PROBLÉMOM kresťanskej duše by mala byť snaha o dokonalosť. Svätý Pavol hovorí: „Nasledujte (príklad) Boží ako milované dietky.“ Táto povinnosť je súčasťou nášho predurčenia, ako jediný prostriedok, ktorý nám Boh určil na dosiahnutie večnej slávy.

Svätý Gregor Naziánsky takto porovnáva: hovorí, že my všetci sme umelci a že naše duše sú prázdne nádoby, ktoré musíme naplniť. Farby, ktoré musíme použiť, sú kresťanské cnosti a naším Modelom je Ježiš Kristus, dokonalý Živý Obraz Boha Otca. Je to ako portrét maliara, ktorý chce vykonať dobrú prácu: seba samého postaví pred svoj model a hľadá naň, až pozhom urobí jednotlivé ťahy. Tak aj kresťan musí mať stále pred očami život a cnosti Ježiša Krista tak, aby nikdy nemusel povedať: nerob nič také, čo sa nezhoduje s Modelom.

Naša Pani nám chcela pomôcť pri plnení významnej úlohy našej spásy. Preto prikázala svätému Dominikovi, aby naučil veriacich meditovať nad posvätnými tajomstvami života Ježiša Krista. Urobila to nielen preto, aby Ho velebili a oslavovali, ale najmä preto, aby pripodobnili svoje životy a činy Jeho cnostiam a aby si ich vzali za vzor.

Deti kopérujú svojich rodičov. Robia to tak, že ich pozorujú a že sa s nimi rozprávajú. Tým, že ich počujú rozprávať, si osvojujú ich vlastnú reč. Učeň si osvojuje svoje remeslo tak, že pozoruje majstra pri práci: rovnako aj veriaci členovia Bratstva Svätého Ruženca sa môžu pripodobniť svojmu nebeskému Majstrovi, ak úctivo skúmajú a napodobňujú cnosti Ježiša Krista, ktoré sú znázornené v pätnástich tajomstvách Jeho života. Môžu to robiť pomocou Jeho milosti a skrze prímluvu Jeho Blahoslavenej Matky.

Boh veľmi dávno inšpiroval Mojžiša ako vodcu Židov k tomu, aby ľudia nikdy nezabudli na milosti, ktorými ich zahrnul. Boží Syn má však oveľa väčší dôvod povedať nám, aby sme si hlboko vryli do pamäti tajomstvá Jeho života, umučenia a smrti, aby sme ich uchovávali vo svojich srdciach a stále ich mali

pred očami – lebo každé tajomstvo nám pripomína Jeho dobrotu voči nám určitým zvláštnym spôsobom. Skrže tieto tajomstvá nám ukázal svoju nesmiernu lásku a túžbu po našej spáse. Náš Pán nám hovorí: „Ó vy všetci, čo prechádzate okolo, zastavte sa na chvíľu a pozrite sa, či niekedy jestvovala taká bolesť, ako je moja, ako som ju podstúpil z lásky k vám. Majte na pamäti moju chudobu a poníženie; pomyslite na víno zmiešané so žlčou ktoré som pil za vás počas trpkého umučenia.“ Tieto slová a mnohé ďalšie, ktoré by sme mohli na tomto mieste uviesť, by nás mali dostatočne presvedčiť o tom, aby sme Ruženec nielen odriekali perami na česť nášho Pána a našej Panej, ale aby sme aj meditovali o posvätných tajomstvách počas tejto modlitby.

Tridsiata tretia ruža Pamätník

JEŽIŠ KRISTUS, nebeský Ženích našich duší a náš najdrahší Priateľ, si praje, aby sme si pripomínali Jeho dobrotu a všetky Jeho dary a chce, aby sme si ich cenili nadovšetko. Kedykoľvek nábožne a s láskou meditujeme o posvätných Ruženca, náš Pán má z toho nesmiernu radosť a veľmi sa teší aj Naša Pani a všetci svätí v nebi.

Tieto tajomstvá sú význačným výsledkom lásky nášho Pána voči nám a najväčšími darmi aké nám vôbec mohol dať, lebo skrže prednosti týchto darov sa dostala do nebeskej slávy aj Blahoslavená Panna aj všetci svätí.

Jedného dňa prosila blahoslaveného Angela z Foligna nášho Pána, aby jej dal spoznať, akou pobožnosťou si Ho má najlepšie uctiť. Zjavil sa je pribitý na kríž a povedal: „Dcéra moja, pohliadni na moje rany.“ Potom si uvedomila, že náš Pán nemá z ničoho takú veľkú radosť ako z meditovania nad Jeho utrpením. Potom jej ukázal rany na hlave a zjavil jej aj iné druhy utrpenia a povedal: „Všetko to som pretrpel pre vašu spásu. Ako teda môžeš odplatiť moju lásku voči vám?“

Obeta svätej omše je vyjadrením nekonečnej a bezhraničnej úcty k Najsvätejšej Trojici, lebo vyjadruje umučenie Ježiša Krista a preto, že skrže obeť Svätej Omše ponúkame a obetujeme Bohu zásluhy poslušnosti nášho Pána, Jeho utrpení a Jeho predrahej Krvi. Zo Svätej Omše má nesmiernu radosť aj celý Nebeský Dvor. Aj viacerí učení mužovia Cirkvi – okrem iných svätý Tomáš Akvinský – hovoria o tom, že z rovnakého dôvodu sa počas udeľovania svätého prijímania veriacim nesmierne radujú aj všetci blahoslavení v nebi, lebo Najsvätejšia Sviatosť Oltárna je pamiatkou na umučenie a smrť Ježiša Krista a skrže ňu ľudia získavajú zásluhy vykúpenia a spásy.

Ak teda pri modlitbe svätého Ruženca aj meditujeme o posvätných tajomstvách, je obeta chvály Bohu, ktorou Mu ďakujeme za veľkú milosť nášho vykúpenia. Je aj svätou pripomienkou utrpení, smrti a slávy Ježiša Krista. Preto je pravdou, že Ruženec je oslavou nášho Pána, že je potechou a radosťou Našej Panej a všetkých blahoslavených, lebo nemôžu túžiť po ničom väčšom a po ničom, čo

by viac prispievalo k nášmu šťastiu vo večnosti. Najšťastnejší sú, keď nás vidia v praxi uskutočňovať to, čo je také vznešené a čo tak oslavuje nášho Pána a čo je také užitočné pre nás ľudí.

Evanjelium nás učí, že hriešnik, ktorý sa obráti a činí pokánie, robí radosť všetkým anjelom. Ak sú ľútosť a obrátenie hriešnika dostatočne na to, aby urobili radosť anjelom, aké veľké musí byť šťastie a jasot celého nebeského dvora, aká veľká oslava je to pre nášho Pána, keď vidí, ako tu na zemi zbožne a s láskou meditujeme o Jeho ponížení a mukách, ale aj o Jeho krutej a potupnej smrti. Mohlo by sa vôbec niečo našich srdc dotknúť istejšie ako práve toto a mohlo by nás niečo viac inšpirovať k opravdivému a úprimnému pokániu? Kresťan, ktorý nemedituje o tajomstvách Ruženca, je veľmi nevďačný voči nášmu Pánovi a ukazuje, ako málo sa stará o to všetko, čo náš nebeský Spasiteľ vytrpel, aby zachránil svet. Zdá sa, že taký postoj svedčí o tom, že vie iba málo alebo nič o živote Ježiša Krista a že sa nikdy nesnažil zistiť o ňom niečo – čo činil a čo podstúpil, aby nás vykúpil.

Taký kresťan by sa mal báť, že ak nikdy nepoznal Ježiša Krista alebo ak nikdy o ňom nepremýšľal a nemal ho v srdci, že On ho v deň súdu zaprie a s výčitkou mu povie: „Veru, hovorím ti, nepoznám ťa.“

Preto meditujme o živote a utrpení nášho Pána prostredníctvom svätého Ruženca; naučme sa Ho dobre poznať a byť vd'áci za všetky Jeho požehnania, aby nás v deň súdu mohol pripočítať ku svojim deťom a priateľom.

Dvadsaata štvrtá ruža Prostriedky dokonalosti

PRE SVATCOV bol život nášho Pána vždy hlavným predmetom ich skúmania; meditovali o Jeho cnostiach a utrpení a tým dospeli ku kresťanskej dokonalosti. Svätý Bernard raz začal meditáciu na túto tému slovami: „Na samom začiatku“, povedal, „som pri svojom obrátení urobil kyticu myrhy pozostávajúcu zo smútku a žiaľov môjho Spasiteľa. Dal som si ju na hlavu a premýšľal som o úderoch, trňoch a klincoch použitých pri Jeho umučení. Všetku duševnú silu som použil na každodennú meditáciu o týchto tajomstvách.“

Takú prax uplatňovali aj svätí mučeníci; vieme, ako obdivuhodne víťazili aj nad tým najkrutejším utrpením. Svätý Bernard hovorí, že obdivuhodná stálosť mučeníkov mohla pochádzať z jediného zdroja: z ich stálych meditácií o ranách Ježiša Krista. Mučeníci boli Kristovými etlétmi, Jeho víťazmi; zatiaľ čo ich krv

tiekla a ich telá boli zmrzačené krutým mučením, ich veľkodušné duše boli skryté v ranách nášho Pána. Tie rany ich urobili nepremožiteľnými.

Počas celého života bolo hlavným problémom Blahoslavenej Panny Márie meditovať o cnostiach a utrpení Jej Syna. Keď počula, ako anjeli spievali hymny radosti pri Jeho narodení a keď videla pastierov, ako mu v maštálke vzdávajú úctu, Jej srdce a myseľ naplnil úžas a meditovala o všetkých tých zázrakoch. Porovnávala veľkosť Vteleného Slova s Jeho hlbokou pokorou a s tým, ako sa ponížil; premýšľala o Ňom, ako leží v jaslách na slame. Potom premýšľala o Ňom, ako sedí na Tróne v nebesiach pri svojom Otcovi. Porovnávala Božiu moc so slabosťou Dieťaťa – a Jeho múdrosť s jednoduchosťou.

Jedného dňa povedala naša Pani svätej Brigite: „Kedykoľvek som meditovala o kráse, skromnosti a múdrosti svojho Syna, moje srdce bolo naplnené radosťou; a kedykoľvek som premýšľala o Jeho rukách a nohách, ktoré mali byť prebodnuté bolestnými a krutými klincami, ronila som trpké slzy a mojím srdcom drásal smútok a bolesť.“

Po Nanebovstúpení nášho Pána strávila Blahoslavená Panna Mária zvyšok svojho života tým, že navštevovala miesta, ktoré Jej Syn posvätil svojou prítomnosťou a utrpením. Vždy, keď bola na tých miestach, meditovala o Jeho bezhraničnej láske a o Jeho hroznom umučení.

Svätá Mária Magdaléna nerobila počas posledných tridsiatich rokov svojho života, keď žila životom modlitby v ústraní v Sainte Baume, nič iné, iba uskutočňovala náboženské cvičenia.

Svätý Hieronym hovori, že v prvých storočiach Cirkvi bola úcta ku Svätým miestam veľmi rozšírená medzi veriacimi. Prichádzali do Svätej Zeme zo všetkých kútov kresťanského sveta, aby si do srdca vtlačili a pripomínali veľkú lásku Spasiteľa oveľa hlbšie tým, že videli miesta, ktoré On sám posvätil svojím narodením, činmi, utrpením a smrťou.

Všetci kresťania majú tú istú vieru a uctievať jedného a toho istého Boha, všetci dúfajú v rovnaké šťastie v nebesiach. Majú jedného Prostredníka, ktorým je Ježiš Kristus, preto všetci musia napodobňovať Božský Model a aby tak mohli robiť, musia meditovať o tajomstvách Jeho života, cností a slávy.

Je veľkou chybou myslieť si, že iba kňazi, rehoľníci a tí, čo sa utiahli z hluku tohto sveta, sú povolani meditovať o pravdách našej viery a o tajomstvách života Ježiša Krista. Ak kňazi a rehoľníci majú povinnosť meditovať o významných pravdách nášho svätého náboženstva preto, aby až do čias svojho povolania viedli dôstojný život, tak treba povedať, že rovnakú povinnosť majú aj laici – a to preto, že každý deň prichádzajú do styku s duchovnými nebezpečenstvami, ktoré môžu byť príčinou straty duše. Preto by sa mali vyzbrojiť častými meditáciami o živote, cnostiach a utrpení nášho Pána – čo je tak nádherne zhrnuté v pätnástich tajomstvách svätého Ruženca.

Dvadsaata piata ruža Hojnosť požehnaní

NIKTO NEBUDE NIKDY schopný pochopiť obdivuhodné bohatstvá požehnaní, ktoré sú súčasťou modlitieb a tajomstiev svätého Ruženca. Meditácia o tajomstvách života a smrti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista je prameňom veľmi obdivuhodných plodov pre tých, ktorí ju využívajú.

Dnes chcú ľudia také veci, ktoré sú veľmi nápadné a pohýňajú nimi, veci, ktoré zanechávajú v ich duši hlboký dojem. V celých dejinách sveta nebolo nič dojemnejšie ako zázračná história života, smrti a oslávenia nášho Spasiteľa tak ako ju podáva svätý Ruženec. V pätnástich obrazoch prebiehajú a odvíjajú sa pred našimi očami hlavné udalosti Jeho života. Môže byť teda nejaká modlitba obdivuhodnejšia a povznášajúcejšia než je Modlitba Pána a Anjelské Zvestovanie? Tieto dve modlitby vyjadrujú všetky naše túžby a potreby.

Meditácia o tajomstvách a modlitbe Ruženca je najľahšia zo všetkých modlitieb, pretože rozmanitosť cností nášho Pána Ježiša Krista a rôzne obdobia Jeho života, ktoré skúmame, osviežujú a upevňujú našu myseľ zázračným spôsobom a pomáhajú nám vyháňať sa roztržitosti.

Pre učených ľudí sú tieto tajomstvá prameňom veľmi dôkladnej doktríny, ale jednoduchí ľudia nájdu v nich prostriedok pre stvárňovanie a formovanie svojho vlastného života.

Tento jednoduchý a ľahký spôsob meditácie si musíme osvojiť skôr ako pristúpime k vyššiemu štádiu kontemplácie. To je názor svätého Tomáša Akvinského a rada, ktorú dáva, keď hovorí, že v prvom rade sa musíme pravidelne cvičiť, napodobňovať cností, ktorých zdrojom je svätý Ruženec. Až potom ich môžeme získať. Učený Kajetán hovorí, že to je cesta, pomocou ktorej dosiahneme skutočné intímne spojenie s Bohom – lebo cez neho je kontemplácia iba nebezpečnou ilúziou, ktorá nás môže zviest' na bludné cesty. Keby sa iluzionisti alebo kvietisti súčasnosti boli správali podľa tejto rady, nikdy by neboli tak hlboko klesli, ani by neboli spôsobili také škandály, neboli by odstránili alebo marili zbožné modlitby dobrých ľudí. Myslieť si, že je možné modliť sa krajšie modlitby ako Otčenáš a Zdravas Mária znamená upadnúť do nebezpečnej ilúzie diabla.

Tieto nebeské modlitby sú oporou, posilou a bezpečím našich duší – musím však pripustiť, že nie vždy je potrebné odriekať ich ústne. Je pravdou, že v tomto zmysle je duševná modlitba oveľa dokonalejšia ako modlitba ústna, ale, verte mi, že je skutočne nebezpečné, ak nie dokonca osudné vzdať sa modlitby Ruženca z vlastného popudu, ak by to malo slúžiť ako výhovorka, že hľadá dokonalejšie spojenie s Bohom.

Niekedy sa môže stať, že duša, ktorá je pyšná na jemný spôsob a ktorá snád urobila všetko, čo mohla vnútorne urobiť, aby sa pozdvihla do vznešených výšok kontemplácie, ktoré dosiahli svätci, môže byť zvädzaná diablom, takže sa

vzdá predchádzajúcej zbožnosti, lebo si myslí, že dosiahla väčšie dobro. Dáva pozor na predchádzajúcu prax, aby bola vhodná aj pre duše priemerných ľudí. Tento druh duší však úmyselne obrátil hluché uši k modlitbe a zvestovaniu (zvolaniu), ktoré nás naučil archanjel, ba dokonca aj k Modlitbe, ktorú zostavil sám Boh a ktorú nás On sám naučil. Dokonca sa ju On sám aj modlil. „Vy sa teda modlite takto: Otče náš...“ (Mt 6,9) Keď dospeje k tomuto bodu, je taká duša unášaná z prvej ilúzie do oveľa väčších a padá z jednej priepasti do druhej. Verte mi, milí bratia z Bratstva Svätého Ruženca, ak skutočne chcete dosiahnuť vysokú úroveň modlitby so všetkou pokorou a bez toho, aby ste sa dostali doosídien, ktoré diabol nastavuje tým, čo sa modlia, modlite sa každý deň kompletný Ruženec alebo aspoň jeho päť desiatkov.

Ak ste pomocou Božej milosti už dosiahli vysokú úroveň modlitby, aj naďalej sa pridriavajte praxe modlitby Svätého Ruženca, ak chcete zostať v tomto stave a ak chcete rásť v pokore. Lebo ten, kto sa každý deň modlí Ruženec, sa nikdy nestane formálnym heretikom a diabol ho nezvedie z pravej cesty. To je konštatovanie, ktoré ochotne podpíšem vlastnou krvou.

Na druhej strane, ak vás Všemohúci Boh svojim nekonečným milosrdenstvom priťahuje k sebe tak účinne a presvedčivo ako to bolo u niektorých svätcov prostredníctvom modlitby Ruženca, pasívne sa Mu odovzdajte do rúk a nechajte sa byť priťahovaní stále bližšie k Nemu. Nech sám Boh vo vás koná a nech sa On vo vás modlí. Nech sa On sám modlí vo vás Ruženec svojim spôsobom. To bude v daný deň stačiť.

Ak ste však ešte stále v štádiu aktívnej kontemplácie alebo ak sa zvyknete modliť v klúde tak, že sa uvediete do stavu Božej prítomnosti, keď milujete Boha, máte dôvod nevzdávať sa modlitby Ruženca. Vôbec vás nechcem odrádzať od mentálnej modlitby, ani nechcem brzdiť váš duchovný rast, bude to pre vás veľkou pomocou. Zistíte, že to bude skutočný Jakubov rebrík s pätnástimi stupňami. Pri každom z nich postúpate od jednej cnosti k druhej a od svetla k svetlu. Bez nebezpečenstva, že budete zvedení, ľahko dospejete k plnosti veku Ježiša Krista.

Dvadsať šiesta ruža

Povznášajúca modlitba

ČOKOLVEK ROBÍTE, nerobte to tak, aby ste sa podobali istej nábožnej, ale zanovitej panej v Ríme, ktorá sa často spomína, keď sa hovorí o Ruženci. Bola taká nábožná a horlivá, že svojim svätým životom zahanbovala dokonca aj tých najprísnejších rehoľníkov v Cirkvi.

Rozhodla sa, že požiada svätého Dominika o radu v duchovnom živote. Preto ho požiadala, aby sa u neho mohla vyspovedať. Ako skutok pokánia sa po svätej spovedi mala pomodliť kompletný Ruženec. Svätec jej poradil, aby sa kompletný Ruženec modlievala každý deň. Povedala, že na to nemá čas. Ospravedlňovala sa tým, že si koná pobožnosť nazvanú Station. Koná ju v Ríme každý deň, okrem toho sa oblieka do vrecoviny, že nosí závoj, niekoľkokrát týždenne si ukladá rôzne tresty, koná veľa iných skutkov pokánia a veľa postí. Svätý Dominik ju opätovne povzbudzoval, aby dodržiavala jeho radu a aby sa modlila Ruženec, nepočúvala ho však. Odišla zo spovednice, vzbudzovala hrôzu z taktiky tohto nového duchovného vodcu, ktorý sa ju tak naliehavo pokúšal presvedčiť, aby si osvojila pobožnosť, ku ktorej vôbec nemala sklon a chuť.

Keď sa neskôr modlila, upadla do extázy. Vo videní zbadala, ako sa jej duša objavila pred súdnou stolicou Božou. Svätý Michal dal všetky jej skutky pokánia a iné modlitby na jednu miskú váh a všetky hriechy a nedokonalosti na druhú. Tá časť váh, kde boli jej hriechy a nedokonalosti, bola ťažšia ako tá, na ktorej boli jej dobré skutky. Naplnená hrôzou volala o milosrdenstvo, pričom vzývala o pomoc Blahoslavenú Pannu Máriu, svoju milostivú prímluvnicu. Tá vzala jediný Ruženec, ktorý sa dotýčnú pani pomodlila ako pokánie a dala ho na tú časť váh, kde boli dobré skutky dotýčnej panej. Tento jediný Ruženec bol taký ťažký, že vážil viac ako všetky jej hriechy a dobré skutky spolu. Potom ju naša Pani pokarhala za to, že odmietala sa riadiť radou svätého Dominika a že sa nemodlila Ruženec každý deň.

Len čo prišla k sebe, náhlila sa k svätému Dominikovi a vrhla sa mu k nohám. Povedala mu všetko, čo sa stalo a prosila ho o odpustenie za neveru. Sľúbila, že sa bude modliť Ruženec verne každý deň. Tým dospela ku kresťanskej dokonalosti a nakoniec k sláve večného života. Vy. ľudia modlitby – naučte sa z tohto príkladu, akú obrovskú moc, hodnotu a význam má úcta k Najsvätejšiemu Ružencu, keď pri jeho modlitbe aj meditujeme o tajomstvách. Iba málo svätcov dosiahlo takú výšku modlitby ako Mária Magdaléna, ktorú každý deň dvíhali k nebu anjeli a ktorá mala privilégium kráčať priamo po stopách nášho Pána a Jeho Blahoslavenej Matky. Jedného dňa, keď prosila Boha, aby jej zjavil bezpečný spôsob, ako sa má zdokonaľiť v láske k Nemu a získať vysoký stupeň dokonalosti, poslal svätého Michala Archanjela, aby jej v Jeho mene povedal, že dokonalosť nemôže dosiahnuť inak, iba tak, ak bude meditovať o umučení nášho Pána. Pred jaskyňou, kde bývala, postavil anjel kríž a povedal jej, aby sa pred iním modlila, aby uvažovala o tajomstvách bolestného Ruženca, lebo na vlastné oči videla, ako sa odohrávali a ako k nim vlastne došlo. Príklad svätého Františka Saleského, významného duchovného vodcu svojej doby, by vás mal podnietiť k tomu, aby ste sa pripojili k svätému bratstvu Ruženca, lebo aj keď bol veľkým svätcom, sľubom sa zaviazal, že po celý život sa každý deň bude modliť kompletný Ruženec. Aj svätý Karol Boromejský sa

ho modlieval každý deň a veľmi odporúčal úctu k nemu ja kňazom a klerikom v seminároch, ale aj všetkým svojim veriacim.

Svätý Pius V. jeden z najväčších pápežov, akí kedy vládli Cirkvi a spravovali ju, sa Ruženec modlil každý deň. Svätý Tomáš z Villanovy, arcibiskup vo Valencii, svätý Ignác, svätý František Xaverský, svätý František Borgia, svätá Terézia a svätý Filip Neri, ale aj iní významní ľudia, ktorých som menovite nespomenul, boli veľkými ctiteľmi svätého Ruženca. Riad'te sa ich príkladom; poteší to vašich duchovných vodcov a ak si uvedomia dobrá, ktoré môžete získať z tejto pobožnosti, oni sami budú prví, čo vás budú v tom povzbudzovať.

Dvadsaata siedma ruža Dobrodenia

VEĽMI RÁD by som uviedol ešte viac dôvodov na to, aby ste prijali túto pobožnosť (úctu k svätému Ružencu), ktorú praktizovali mnohé veľké duše; ak sa Ruženec modliavame meditatívne, prináša to také obdivuhodné výsledky:

1. postupne dokonale poznávame Ježiša Krista;
2. očisťuje to naše duše, zmývajú sa nám hriechy;
3. víťazíme nad všetkými nepriateľmi;
4. uľahčuje nám to prakticky uskutočňovať cnosti;
5. zapaluje a podnecuje to našu lásku k Pánu Ježišovi;
6. obohacuje nás to milosťami a zásluhami;
7. získavame všetko to, čo potrebujeme, aby sme vyrovnali všetky svoje dlhy voči Bohu a bližným. Napokon získavame pre seba od Boha všetky milosti, ktoré potrebujeme.

Poznanie Ježiša Krista je vedou pre kresťanov, ktorá vedie k spásu; svätý Pavol hovorí, že poznanie Ježiša Krista svojou hodnotou a dokonalosťou prevyšuje všetko ľudské poznanie. Je to pravda, lebo:

1. jeho predmet, ktorým je Bohočlovek Ježiš Kristus, je nanajvýš dôstojný. V porovnaní s Ním je celý vesmír iba kvapkou rosy alebo zrnkom piesku;
2. poznanie Ježiša Krista je pre nás veľkou pomocou; ľudské poznanie nás však naplňa iba dymom a prázdnotou pýchy;
3. je absolútne potrebné; lebo nikto nemôže byť spasený bez poznania Ježiša Krista – a ak človek, ktorý nemá poznatky z iných vedných odborov, bude osvietený poznaním Ježiša Krista, bude spasený.

Požehnaný je Ruženec, ktorý nám poskytuje takéto poznania nášho Blahoslaveného Pána skrze meditácie o Jeho živote, smrti, umučení a spásu. Kráľovná zo Sáby, ktorá obdivovala Šalamúnovu múdrosť, zvolala: „Blažení sú Tvoji ľudia a blažení tvoji sluhovia, ktorí ustavične stoje pred tebou a počúvajú tvoju múdrosť. Ale oveľa šťastnejší sú veriaci, ktorí starostlivo

meditujú o živote, cnostiach, utrpení a sláve nášho Spasiteľa, lebo tým môžu získať dokonalé poznanie, v ktorom spočíva večný život. „A život večný je v tom, že poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal – Ježiša Krista.“

Počas zjavenia povedala naša Pani blahoslavenému Alanovi, že akonáhle svätý Dominik začal kázať o svätom Ruženci, dotko sa to aj zatvrdlivých hriešnikov, ktorí ronili trpké slzy nad ťažkými hriechami, ktoré spáchali. Deti v mladom veku robili neuveriteľné pokánie a všade, kde kázal o svätom Ruženci, boli ľudia takí horliví, že hriešnici zmenili svoj život a ich spôsob pokánia bol pre všetkých veľkým povzbudením a poučením.

Ak sa stane, že vaše svedomie je zaťažené hriechom, vezmite si do ruky Ruženec a pomodlite sa z neho aspoň časť, aby ste si uctili niektoré z tajomstiev života, umučenia a oslávenia nášho Pána Ježiša Krista a buďte si istí, že keď o nich meditujete a uctieвате si ich, On ukáže svoje sväté rany Nebeskému Otcovi. On sa bude za vás prihovárať a udelí vám ľútosť, skrúsenosť a odpustenie hriechov.

Jedného dňa povedal náš Pán blahoslavenému Alanovi: „Ak by sa nešťastní a úbohí hriešnici modlili môj Ruženec, mali by účasť a podiel na zásluhách môjho umučenia, ja sám sa budem za nich prihovárať a upokojím spravodlivosť svojho Otca.“

Náš život je neustálym bojom a sériou pokušení; nemáme diskutovať a polemizovať s nepriateľmi tela a krvi, ale s mocnosťami pekla. Či môžeme v boji proti nim použiť lepšie zbrane ako je Modlitba, ktorú nás naučil náš Vodca, a Anjelské Zvestovanie, ktoré zahnilo diabla, zničilo hriech a obnovilo svet? Môžeme použiť lepšiu zbraň ako meditáciu o živote a umučení nášho Pána Ježiša Krista, ktorý je našim Spasiteľom? Lebo ako hovorí svätý Peter, aj my sa máme obzrojiť tým istým zmýšľaním ako Kristus, aby sme sa bránili proti tým istým nepriateľom, ktorého On porazil a ktorý nás denno-denne obťažuje.

„Odkedy pokora a umučenie Ježiša Krista rozdrvili diabla, bol takmer neschopný napadnúť dušu, ktorá je vyzbrojená meditáciou o tajomstvách života nášho Pána a ak predsa trápi a znepokojuje takú dušu, utrpí hanebnú porážku.“ (Kardinál Hugues.)

„Oblečte sa do Božej výzbroje.“ Vyzbrojte sa Božími zbraňami – svätým Ružencom – a rozšľapete hlavu diabla a tak budete stáť pevne zoči-voči všetkým jeho pokušeniam. Práve preto je Ruženec takou hroznou vecou pre diabla. Práve preto ho svätci použili na to, aby držali diabla na reťazi a aby ich vyhnali z ľudí, ktorí boli nimi posadnutí. O tom hovorí viacero autentických záznamov.

Blahoslavený Alan hovorí o tom, že poznal človeka, ktorý sa pomocou pobožností rôzneho druhu pokúšal vyhnáť zo seba diabla ducha, ktorým bol posadnutý, ale bez úspechu. Nakoniec sa rozhodol, že si okolo krku zavesí Ruženec, čo ho značne upokojilo. Zistil, že kedykoľvek si ho zložil,

diabol ho kruto mučil, preto sa rozhodol, že ho bude nosiť okolo krku vo dne v noci. To vyhnalo diabla úplne, lebo nemohol znieť takú hroznú reťaz. Blahoslavený Alan dosvedčil, že on sám oslobodil od diabla veľa ľudí, ktorí boli ním posadnutí. Dosiahli to tým, že nosili na krku Ruženec.

Páter Jean Amat, člen rehole svätého Dominika, mal istý rok sériu pôstnych kázni v Aragónskom kráľovstve. Doviedli k nemu mladé dievča, ktoré bolo posadnuté diablom. Po tom, čo sa niekoľkokrát neúspešne pokúsil vyhnat' z nej diabla, dal jej okolo krku svoj Ruženec. Len čo to urobil, dievča začalo hrozne kričať a výskať. Kričalo: „Zložte mi ich z krku. Zložte mi ich z krku. Tie granáty ma mučia.“ Nakoniec Páter Amat, pohnutý ľútosťou, zložil dievčaťu z krku Ruženec.

V nasledujúcu noc, keď si Páter Amat ľahol na odpočinok, prišli k nemu tí istí diabli, ktorými bolo posadnuté spomenuté dievča. Od zúrivosti až penili a pokúšali sa ho pevne chytiť. On však v ruke pevne držal ruženec, takže mu ho z nej nedokázali vytrhnúť. Podarilo sa mu udierať ich a nakoniec ich vyhnal, pričom hlasno zvolal: „Svätá Mária, Pani svätého Ruženca, príď mi na pomoc.“

Keď nasledujúceho dňa išiel do kostola, stretol to úbohé dievča – ešte vždy posadnuté diablami – a jeden z nich sa v jej vnútri začal smiať a posmešným hlasom povedal: „Nuž, Brat, keby si nebol mal v ruke ruženec, boli by sme urobili s tebou krátky proces.“ Nakoniec Páter Amat, naplnený ľútosťou voči dievčaťu, jej sňal z hrdla ruženec. Dobrý páter ovinul svoj ruženec okolo krku dievčaťu, pričom povedal: „Skrze sväté meno Ježiša a skrze meno Márie, Jeho svätej Matky, ale aj skrze moc a silu Najsvätejšieho Ruženca vám rozkazujem, zlí duchovia, odíďte z tela tohto dievčaťu,“ a okamžite museli poslúchnuť. Dievča sa ich zbavilo.

Tieto príbehy svedčia o sile a moci svätého Ruženca, ktorá premáha všetky pokušenia, aké môžu zlí duchovia spôsobiť, ale aj všetky možné druhy hriechu – lebo ich porážajú.

Dvadsať ôsma ruža Priaznivé účinky

SVÄTÝ AUGUSTÍN hovorí veľmi dôrazne, že pre našu spásu nejstuje užitočnejšie a plodnejšie cvičenie ducha ako to, keď stále obraciame svoje myšlienky k utrpeniu nášho Spasiteľa.

Svätý Albert Veľký, ktorého žiakom bol aj svätý Tomáš Akvinský, sa počas zjavenia dozvedel, že už pri meditovaní alebo premýšľaní o utrpení nášho Pána Ježiša Krista a pri uvažovaní o jeho umučení získava kresťan viac zásluh než keby sa každý piatok po celý rok postil o chlebe a vode, alebo keby sa raz týždenne bičoval až do krvi, prípadne keby každý deň odriekal celú knihu žalmov. Ak je to tak, tak zásluha, ktorú môžeme získať modlitbou

svätého Ruženca, ktorou si pripomínáme celý život a utrpenie (umučenie) nášho Spasiteľa, je určite veľmi veľká.

jedného dňa povedala naša Pani blahoslavenému Alanovi počas zjavenia, že po obeti Svätej omše, ktorá je zo všetkého najdôležitejšia, lebo je živou pamiatkou na utrpenie nášho Pána, zrejme nejestvuje významnejšia pobožnosť, ktorou by sme získavali väčšie zásluhy, než je svätý Ruženec, ktorý je vlastne druhou pamiatkou na život a utrpenie (umučenie) nášho Pána Ježiša Krista.

Páter Dorland hovorí, že v r. 1481 sa maša Pani zjavila ctihodnému Dominikovi, katuziánovi, ktorý žil v meste Treves, a povedala mu: „Kedykoľvek sa veriaci, ktorý je v stave milosti, modlí Ruženec a medituje pritom o tajomstvách života a umučenia Ježiša Krista, obdrží úplné odpustenie všetkých hriechov.“ Naša Pani povedala blahoslavenému Alanovi aj toto: „Chcem, aby si vedel, že hoci sú s modlitbou môjho Ruženca už teraz spojené mnohé odpustky, ku každým päťdesiat Zdravas Mária (ku každej z troch skupín piatich desiatkov) pridám pre tých, čo sa ich zbožne modlia na kolenách, aj ďalšie – avšak za predpokladu, že nemajú na duši smrteľný hriech. A ktokoľvek vytrvá v pobožnosti modlitby svätého Ruženca, pričom pri jeho modlitbe bude meditovať o jednotlivých tajomstvách, bude za to odmenený: Získam pre neho úplné odpustenie trestov a vín všetkých hriechov na konci jeho života. Nebuďte neveriaci, ako keby to nebolo možné. Ja to môžem urobiť veľmi ľahko, lebo som Matkou Kráľa nebies, a volá ma „plná milostí.“ A keďže som plná milosti, môžem svojim deťom udeľovať milosti slobodne.“

Svätý Dominik bol natoľko presvedčený o účinnosti Svätého Ruženca a o jeho veľkej hodnote, že keď niekoho spovedal, ľuďom skoro nikdy nedával ako zadosťučinenie za spáchané hriechy inú modlitbu. Takýto príklad som spomenul už vtedy, keď som vám rozprával príbeh o ten panej v Ríme, ktorá sa ako pokánie za hriechy mala pomodliť jeden Ruženec. Svätý Dominik bol veľkým svätcom a aj iní spovedníci by mali s istotou kráčať v jeho šľapajách a mali by vyzývať a prosiť kajúcnikov, aby pri modlitbe Ruženca rozjíjali o jeho posvätných tajomstvách. Túto modlitbu by im mali dávať ako zadosťučinenie za hriechy a nemali by im dávať iný úkon pokánia, ktorý nie je natoľko záslužný a natoľko milý Bohu ako práve Ruženec. Iné modlitby im nepomôžu tak účinne pri pokroku v cnostiach. Ruženec pomáha aj pri vyhýbaní sa hriechu. Pri modlitbe Ruženca získavajú ľudia okrem toho mnohé odpustky, ktoré nie sú spojené s vykonávaním mnohých iných úkonov pobožností.

A abbé Blossius hovorí: „Ruženec spojený s meditáciou o živote a umučení Ježiša Krista je iste najkrajšou modlitbou k nášmu Pánovi a k Jeho blahoslavenej Matke a je úspešným prostriedkom na získanie všetkých milostí; môžeme sa ho modliť za seba, ale aj za iných, aj za celú Cirkev.

Obracajme sa preto ku svätému Ružencu vo všetkých svojich potrebách a nepochybne získame milosti, o ktoré prosíme Boha pre spásu svojich duší.“

Dvadsaata deviata ruža Prostriedky spásy

SVÄTÁ DENISA povedala, že nie je nič ušľachtilejšie a milšie Bohu ako to, keď spolupracujeme na spásu duší a keď maríme diablove plány na ich skazu. Syn Boží zostúpil na túto zem iba preto, aby spasil a zachránil duše. Zvrhol a rozrušil satanovo kráľovstvo tým, že založil Cirkev, ale satan si uvedomil svoju silu a prejavil ju krutým násilím voči duším skrze herézu Albigéncov, prostredníctvom nenávisťi, skrze nesváry a spory, skrze odporné nemravnosti, ktoré rozšíril po svete v XI., XII. a XIII. storočí. Iba prísne opatrenia mohli odstrániť také mätky a neporiadky a zahnať sily satana. Blahoslavená Panna, Ochrankyňa Cirkvi, nám dala veľmi mocné prostriedky, ktorými môžeme uzmierniť hnev Jej Syna, vykoreniť herézu a reformovať kresťanskú morálku. Máme ich v Bratstve Svätého Ruženca. Bratstvo Svätého Ruženca dokázalo svoju hodnotu. Malo totiž za následok, že sa medzi ľuďmi znovu vrátila láska, často začali prijímať sväté sviatosti, čo prekvitalo v prvých zlatých storočiach veku Cirkvi. Zreformovalo to kresťanskú morálku.

Pápež Lev X. povedal vo svojej Bule, že Bratstvo bolo založené na slávu Boha a Blahoslavenej Panny ako múr, ktorý má zadržať diabla, ktorý sa práve chystal rozbiť Cirkev.

Pápež Gregor XIII. povedal, že Ruženec nám bol daný z neba ako prostriedok na uzmiernenie Božieho hnevu a na to, aby sme vzývali našu Pani o Jej prímluvu.

Július III. povedal, že Ruženec bol inšpirovaný Bohom preto, aby sa nebo pre nás ľahšie otváralo skrze milosti a priazeň našej Panej.

Pavol III. a svätý Pius V. konštatovali, že veriaci dostali Ruženec preto, aby mali duchovný klud a útechu a aby ich získali ľahšie. Zaiste sa každý bude chcieť pridať k bratstvu, ktoré bolo ustanovené s takým ušľachtilým cieľom. Páter Dominik, kartuzián, ktorý bol veľkým ctiteľom svätého Ruženca, mal toto videnie: videl otvorené nebo a celý nebeský dvor, ktorý sa zhromaždil vo veľkolepom zástupe. Počul, ako pôvabnou melódiou spieva Ruženec a každý desiatok bol (obetovaný) ku cti tajomstva života, umučenia a oslávenia nášho Pána Ježiša Krista a Jeho blahoslavenej Matky. Páter Dominik si všimol, že kedykoľvek vyslovili presväté meno Mária, sklonili hlavy a pri mene Ježiš zohli kolená a vzdávali vďaky Bohu za veľké dobrodenia, ktoré vybojoval a dosiahol na zemi skrze svätý Ružene, ktorý odriekajú členovia ružencového bratstva. Ďakovali Mu aj za dobrodenia modlitby Ruženca, ktoré sa prejavili v nebi. Páter Dominik si všimol, že oni

sa modlili aj za tých, ktorí praktizujú túto pobožnosť. Videl aj nespočetné nádherné kvety pestrých farieb, určené pre tých, čo sa zbožne modliavajú Ruženec. Dozvedel sa, že každým Ružencom, ktorý sa ľudia pomodlia, vytvárajú pre seba korunu, ktorú budú môcť vlastníť v nebi.

Toto videnie svätého kartuziánskeho mnícha sa veľmi podobá videniu, ktoré mal Ježišov milovaný učeník. On videl veľký zástup anjelov a svätcov, ktorí stále velebili a chválili nášho Spasiteľa Ježiša Krista za všetko, čo vykonal a pretrpel na zemi pre našu spásu. A práve to robia zbožní členovia Bratstva Svätého Ruženca.

Nesmieme si myslieť, že Ruženec je iba pre ženy a pre jednoduchých a nevzdelaných ľudí; je určený aj mužom, a to aj najväčším spomedzi nich. Keď svätý Dominik oboznámil pápeža Inocenta III. so skutočnosťou, že z neba dostal príkaz na ustanovenie Bratstva Najsvätejšieho Ruženca, Svätý Otec mu udelil plný súhlas, povzbudil ho, aby kázal o ružencovom bratstve. Pápež mu povedal, že on sám sa chce stať jeho členom. Mnohí kardináli si veľmi horlivo osvojili túto úctu, na základe čoho Lopez povedal: „Ani pohlavie ani vek ani iné okolnosti nikomu nebránili v úcte a v zbožnej modlitbe svätého Ruženca.“

Členmi Bratstva boli vždy ľudia zo všetkých spoločenských vrstiev: vojvodcovia, princovia, králi, ale aj preláti, kardináli, ale aj vysoko postavení vekňazi: pápeži, biskupi; trvalo by veľmi dlho a zabralo by veľa miesta, kým by sme na tomto mieste uviedli všetky mená. Táto malá knižočka podáva zo všetkého iba súhrn. Milý čitateľ, ak sa pripojíš k Bratstvu, budeš mať podiel na úcte a pobožnostiach Ruženca všetkých jeho členov a na milostiach, ktoré získavajú na zemi, ale aj na ich oslávení v nebi. „Keďže ste s nimi zjednotení v spoločnej zbožnej modlitbe, budete mať podiel na ich dôstojnosti.“

Tridsiata ruža Privilégia Bratstva (I)

AK MÁME HODNOTU Bratstva a vhodnosť pripojenia sa k nemu posudzovať podľa odpustkov, ktoré sú s ňou spojené, môžeme s istotou povedať, že Bratstvo Najsvätejšieho Ruženca je zďaleka zo všetkých najcennejšie a že veriacich treba veľmi povzbudzovať k tomu, aby sa k nemu pridali. Tomuto Bratstvu totiž udelili viac odpustkov ako ktorémukoľvek inému bratstvu v Cirkvi a od jeho počiatkov sa zrejme sotva našiel niektorý pápež, ktorý by nebol sprístupnil poklady Cirkvi, aby ich mohol obohatiť ďalšími privilégiami.

Aby sme to dobre spoznali, je lepšie uviesť výrečný príklad, ktorý zapôsobí, ako iba vzletné slová. Aj najvyššie postavení cirkevní hodnostári zistili, že najlepší spôsob, ako môžu tomuto bratstvu dať priazeň, je to, ak sa k nemu sami pridajú.

Uvádžeme krátke zhrnutia odpustkov, ktoré pápeži udelili bratstvu svätého Ruženca a ktoré potvrdil aj svätý Otec Pápež Inocent XI. dňa 31. júla 1679. Všeobecne ich uznal a zverejnil dňa 25. septembra toho istého roku prostredníctvom Jeho Exelencie parížskeho arcibiskupa:

1. Členovia (Bratstva) môžu získať úplné odpustky v deň, keď sa k nemu pripoja;
2. Úplné odpustky v hodine smrti;
3. Za každú z troch skupín piatich tajomstiev, ktoré sa pomodlia: desať rokov a desať karantén;
4. Zakaždým, keď členovia s úctou vyslovia sväté mená Ježiša a Márie: sedem dní odpustkov;
5. Sedem rokov a sedem karantén môžu získať tí, čo sa zbožne a s úctou zúčastnia na procesii svätého Ruženca alebo čo pri nej prisluhujú (pomáhajú);
6. Členovia, ktorí si vykonali dobrú svätú spoveď a ktorí úprimne ľutujú svoje hriechy, môžu v určité dni získať úplné odpustky, ak navštívia kaplnku svätého Ruženca v kostole toho mesta, kde je ustanovené Bratstvo svätého Ruženca. Úplné odpustky sa dajú získať v prvú nedeľu každého mesiaca a na sviatky nášho Pána a našej Panej;
7. Za pomoc pri Salve Regina sto dní odpustkov;
8. Tí, čo otvorenie nosia svätý Ruženec z úcty a preto, aby tým dali dobrý príklad, môžu získať sto dní odpustkov;
9. Chorí členovia (Bratstva), ktorí nemôžu navštíviť kostol, môžu získať úplné odpustky, keď si vykonajú svätú spoveď, príjmu Sviatosť Oltárnu a keď sa v ten deň pomodlia kompletný Ruženec, ak je to možné, alebo aspoň päť desiatkov;
10. Naši Najvyšší Veľkňazi prejavili svoju veľkodušnosť voči členom Ružencového Bratstva tým, že im umožnili získať odpustky spojené s Rímskymi stanicami, ak navštívia päť oltárov v kostole, kde je ustanovené Ružencové Bratstvo a ak sa päťkrát pomodlia Otčenáš a Zdravas Mária pred každým oltárom za Cirkev. Ak je v kostole Bratstva iba jeden alebo dva oltáre, majú sa pomodliť Otčenáš a Zdravas Mária dvadsaťpäťkrát pred jedným z nich.

To je pozoruhodný prejav priazne a náklonnosti voči členom Bratstva v jeho rímskych kostoloch, kde možno získať úplné odpustky, duše sa môžu vyslobodiť z očistca a kde pri vynaložení pomerne málo úsilia môžu členovia Bratstva získať ďalšie vzácne odpustky bez veľkých (finančných) nákladov a bez toho, že by museli cestovať. Ba dokonca ak tam, kde žijú členovia Bratstva, samotné Bratstvo ešte nie je ustanovené, môžu aj oni získať rovnaké odpustky, ak navštívia päť oltárov v ktoromkoľvek kostole. Túto výsadu im udelil pápež Lev X.

Posvätná Kongregácia pre udeľovanie odpustkov zostavila zoznam presne určených dní, kedy môžu tí členovia Ružencového Bratstva, čo žijú mimo mesta Ríma, získať Odpustky Rímskych staníc. Tento zoznam schválil Svätý Otec dňa 7. marca r. 1678 a nariadil, aby sa prísne zachovával. Tieto odpustky môžeme získať v nasledujúce dni:

Všetky nedele v období adventu; v každý z troch Suchých Dní (Ember Days); na Štedrý večer, pri polnočnej svätej omši, pri svätej omši na úsvite, pri tretej svätej omši (dňa 25. decembra); na sviatok svätého Štefana; na sviatok svätého Jána Evanjelistu; na sviatok svätých neviniatok; v deň obriezky a v deň Troch Kráľov; počas troch nediel pred pôstnym obdobím, v prvú nedeľu po deviatniku, v poslednú nedeľu pred pôstom a každý deň v dobe od popolcovej stredy do (Low Sunday – nedele) vrátane; v prosebné dni; v deň Nanebovstúpenia Pána; na vigíliu Zoslania Ducha Svätého; počas každého dňa oktávy; počas každého zo 3 Suchých Dní v septembri (Ember Days).

Milí členovia Bratstva, máte možnosť získať aj početné iné jestvujúce odpustky. Ak chcete vedieť o nich viac, prezrite si úplný zoznam odpustkov, ktoré boli udelené členom Ružencového Bratstva. Nájdete v ňom mená pápežov-mučeníkov, uvádza roky, kedy udelili odpustky a mnoho ďalších podrobností, ktoré som nemohol uviesť v tomto súhrne.

Tridsiata prvá ruža

Blanka z Kastílie-Alfonz VIII.

BLANKA Z KASTÍLIE, kráľovná Francúzska, bola veľmi utrápená, lebo ani po dvanástich rokoch od uzavretia manželstva nemala deti. Keď ju prišiel navštíviť svätý Dominik, poradil jej, aby sa denne modlila Ruženec a aby prosila Boha o milosť materstva. Ona sa verne riadila touto jeho radou. V roku 1213 porodila svoje najstaršie dieťa, Filipa, ktorý však zomrel ešte v detskom veku.

Toto sklamanie vôbec neotupilo horlivosť kráľovnej, práve naopak; vyhládávala pomoc našej Panej ešte viac ako predtým. Všetým členom dvora, ale aj ľuďom v niekoľkých mestách Kráľovstva rozdala veľa ružencov a žiadala ich, aby sa pripojili k jej naliehavej prosbe Bohu o to, aby ich požehnával a aby dobe, v ktorej žijú, bola dokonalá. V roku 1215 sa potom narodil svätý Ľudovít – princ, ktorý sa mal stať slávou Francúzska a modelom všetkých kresťanských kráľov a panovníkov.

Alfonz VIII., kráľ Aragónie a Kastílie, viedol neporiadny život, preto ho Boh potrestal viacerými spôsobmi, okrem iného tým, že bol porazený v bitke a musel

hľadať útočisko v meste, ktoré patrilo jednému z jeho spojencov. Stalo sa, že svätý Dominik bol v tomto meste na 1. vianočný sviatok a kázal o Svätom Ruženci, ako to vždy robieval, pričom zdôraznil, aké veľké milosti môžeme získať skrze túto modlitbu. Okrem iného spomenul, že tí, čo sa budú zbožne modliť Ruženec, premôžu svojich nepriateľov a znovu získajú všetko to, o čo prišli pre vedení vojny.

Kráľ pozorne počúval a potom poslal pre svätého Dominika, aby sa ho opýtal, či to, čo povedal o Ruženci, je skutočne pravda. Svätý Dominik ho ubezpečil, že nič nie je skutočnejšie a pravdivejšie a že ak bude on sám prkaticky uskutočňovať túto pobožnosť, sám sa o tom presvedčí. Kráľ sa pevne rozhodol, že sa každý deň bude modliť Ruženec, a vytrval v tom celý rok. Počas najbližších Vianoc sa mu zjavila naša Pani, keď sa končil modliť Ruženec, a povedala mu: „Alfonz, celý rok si mmi slúžil zbožnou modlitbou Ruženca každý deň, preto som ťa prišla odmeniť: Od svojho Syna som ti vyprosila odpustenie hriechov. Dávam ti tento ruženec; maj ho pri sebe a ja ti sľubujem, že nikto z tvojich nepriateľov nebude schopný ti škodiť.“

Naša Pani potom zmizla, kráľ zostal sám veľmi natešený a povzbudený; hneď vyhľadal kráľovnú, aby jej porozprával o dare našej panej a o sľube, ktorý dostal. Priložil jej Ruženec k očiam (určitý čas bola totiž už slepá) a okamžite sa jej vrátil zrak.

Onedlho nato zhromaždil kráľ za pomoci spojencov vojsko a odvážne zaútočil na svojich nepriateľov. Donútil ich, aby mu vrátili jeho územie, ktoré zobrali, a aby napravili urážky, ktorých sa voči nemu dopustili a vzdali sa ďalších nepriateľských činov proti nemu. Vo vojne mal také šťastie, že zovšadiaľ sa ponáhľali vojaci, aby bojovali pod jeho vedným, lebo sa zdalo, že kamkoľvek prišiel bojovať, bolo isté, že zvíťazí.

Neprekvapuje to, lebo nikdy nešiel do boja bez toho, aby sa predtým na kolenách zbožne nepomodlil Ruženec. Zaistil, aby sa všetci členovia jeho dvora pridali k Bratstvu Najsvätejšieho Ruženca a postaral sa o to, aby sa mu jeho dôstojníci, vojaci a služobníctvo zasvätili. Aj kráľovná sa pripojila k tomuto Bratstvu a začala sa modlievať Ruženec. Spolu so svojím manželom vytrvala v službe našej Panej a viedli skutočne svätý život.

Tridsiata druhá ruža

Don Perez

SVÄTÝ DOMINIK mal príbuzného, ktorý sa volal Don Perez alebo Pedro. Ten však žil veľmi amorálnym životom. Keď počul, že jeho príbuzný (svätý Dominik) kázal o zázrakoch Ruženca a keď sa dozvedel, že niekoľko ľudí sa obrátilo a polepšilo, o čo sa zaslúžila práve táto modlitba, povedal: „Vzdal som

sa všetkej nádeje na záchranu, teraz si však znovu dodám odvahy. Musím počuť toho Božieho muža.“ Jedného dňa teda išiel, aby ho svätý Dominik uvidel, začal hovoriť proti hriechu oveľa zaniekanejšie ako kedykoľvek predtým. Z celého srdca snažne prosil Boha, ktorý je všemohúci, aby osvietil tohto jeho príbuzného, aby spoznal a videl, v akom žalostnom stave je jeho duša.

Don Perez sa spočiatku trochu znepokojil, ešte stále sa však nerozhodol zmeniť spôsob života. Znovu si prišiel vypočuť kázeň svätého Dominika. Keď si Dominik uvedomil, že také tvrdé srdce ako je srdce Dona Pereza, možno pohnúť k obráteniu iba niečím celkom mimoriadnym, nahlas zvolal: „Ó, Pane Ježišu, daj, aby celé toto zhromaždenie videlo stav muža, ktorý práve vstúpil do Tvojho Domu.“

Potom všetci uvideli, ako Dona Pereza zrazu úplne obklúčila skupina diablov. Boli ako odporne beštie a zvierali ho vo veľkých železných reťaziach. Ľudia pobehovali sem i tam v beznádejnej hrôze a strachu a samotný Don Peter bol viac zdesený ako oni, keď videl, ako sa mu všetci vyhýbajú.

Svätý Dominik im povedal, aby ticho stáli a svojho príbuzného oslovil: „Ty nešťastník, uznaj svoj žalostný stav a padni k nohám našej Panej. Zober si tento ruženec; modlievaj sa ho s úctou, zbožne a s opravdivou ľútosťou nad všetkými svojimi hriechmi; učiň pevné rozhodnutie, že zmeníš svoj život a polepíš sa.“

Don Perez si klakol a pomodlil sa kompletný Ruženec; potom pocítil nutnosť vyspovedať sa a urobil to s precítenou ľútosťou. Svätý Dominik mu nariadil, aby sa Ruženec modlil každý deň; on to sľúbil a zapísal sa do zoznamu Ružencového Bratstva vo vlastnej družine.

Keď odchádzal z kostola, jeho tvár už nebola hrozná a odporná, ale žiarila ako tvár anjela. Vytrval v zbožnej modlitbe svätého Ruženca, viedol usporiadaný kresťanský život a zomrel spokojnou smrťou.

Tridsiata tretia ruža Posadnutosť diablom

KEĎ SVÄTÝ DOMINIK kázal o svätom Ruženci a zdržoval sa neďaleko francúzskeho mesta Carcassone, priviedli k nemu Albigenca, ktorý bol posadnutý diablom. Za prítomnosti početného zástupu ľudí svätý Dominik vyhnal z neho diabla; zdá sa, že jeho kázeň si prišlo vypočuť viac ako dvanásťtisíc ľudí. Diabli, ktorými bol posadnutý tento nešťastný človek, boli aj napriek tomu donútení odpovedať na otázky svätého Dominika. Povedali toto:

1. V tele toho úbožiaka ich bolo pätnásťtisíc, lebo útočili na pätnásť tajomstiev Ruženca a napádali ho;
2. Aj po vyhnaní z tela úbožiaka potvrdili, že svojimi kázňami o Ruženci naháňal Dominik strach až hrôzu v pekle a že práve on bol tým mužom, ktorého diabli najviac nenávideli pre duše, ktoré vytrhával z ich moci úctou k svätému Ružencu a jeho zbožnou modlitbou.
3. Potom mu vyjavili aj niekoľko ďalších vecí.

Svätý Dominik dal svoj ruženec okolo krku Albigenca a poprosil diablov, aby mu povedali, z koho zo svätých, čo sú v nebi, majú najväčší strach a obavy a koho by teda ľudia mali najviac milovať a koho by mali mať v najväčšej úcte. Diabli začali vydávať také hrozné výkriky, že väčšina prítomných padla na zem, lebo od strachu veľmi zoslabli. Potom, použijúc všetku svoju prešibanosť, len aby nemuseli odpovedať, začali diabli tak ľútostivo plakať, že mnohí ľudia plakali spolu s nimi z čirej prirodzenej ľútosti. Diabli hovorili ústami Albigenca, hovoriac srdcervúcim hlasom:

„Dominik, Dominik, maj s nami zľutovanie, - sľubujeme ti, že už nikdy ti nebudeme škodiť. Vždy si mal súcitiť s hriešnikmi a s ľuďmi, čo sú v núdzi; zľutuj sa nad nami, lebo sme v mučivej tiesni. Už aj tak veľmi trpíme, prečo sa teda tak tešíš z toho, že zväčšuješ našu bolesť? Nevieš sa uspokojiť s tým, že už aj tak dosť trpíme, musíš naše utrpenie ešte znásobovať? Maj s nami zľutovanie. Maj s nami zľutovanie.“

Svätý Dominik nebol však z tých, ktorého by uchvátil pátos takýchto duchov, preto im povedal, že ich nenechá na pokoji, kým mu nedajú odpoveď na jeho otázku. Potom mu povedali, že našepkajú odpoveď na ňu tak, že ju bude môcť počuť iba on sám. On však pevne trval na tom, aby mu odpovedali zreteľne a nahlas. Potom diabli stíchli a odmietli odpovedať, úplne ignorujúc pokyny svätého Dominika – on si preto kľakol a takto sa modlil k Našej Panej: „Ó, Ty mocná a zázračná Panna Mária, vzývam Ťa mocou Najsvätejšieho Ruženca, rozkáž týmto nepriateľom ľudskej rasy, aby odpovedali na moju otázku.“

Len čo sa prestal modliť, z uší, nozdier a úst Albigenca šľahali žiarivé plamene. Od strachu sa všetci striasli, ale oheň nikomu neuškodil. Potom diabli vykriekli: „Dominik, skrze umučenie Ježiša Krista a skrze zásluhy Jeho Presvätej Matky a všetkých svätých ťa snažne prosíme, nechaj nás odísť z tela toho človeka – bez toho, aby sme ešte niečo povedali – lebo na tvoju otázku ti odpovedia anjeli, kedykoľvek budeš chcieť. A koniec-koncov, či nie sme my diabli luhári? Prečo by ste nám teda mali veriť? Prosím ťa, nemuč nás už; maj s nami zľutovanie.“

„Úbohí, nešťastní duchovia, ktorí si ani nezaslúžite, aby vás človek počúval,“ povedal svätý Dominik, a kľaknúc si začal sa modliť k Našej Panej:

„Ó Ty najcennejšia Matka Múdrosti, modlím sa za ľudí, čo sa tu zhromaždili a čo sa už naučili správne modliť Anjelský Žaltár. Prosím Ťa, prinúť svojich nepriateľov, aby povedali úplnú pravdu a nič iné, iba pravdu o tejto veci, aby ju povedali tu a teraz, pred všetkými zhromaždenými.“

Sotva sa svätý Dominik domodlil, videl vedľa seba stáť Blahoslavenú Panu obklopenú množstvom anjelov. Pani sa dotkla posadnutého muža palicou zo zlata, ktorú držala v ruke, a povedala: „Ihneď odpovedz môjmu služobníkovi Dominikovi.“ (Poznamenávame, že ľudia, čo tam boli prítomní, Našu Paniu ani nevideli ani nepočuli, videl a počul Ju iba svätý Dominik.) Potom diabli začali kričať:

„Ty, ktorý si našim nepriateľom, lebo si zapríčinil náš krach a naše zničenie, prečo si prišiel z neba, aby si nás tak hrozne mučil? Ó Ochranca hriešnikov, ty, ktorý ich vytrhávaš z tlamy toho najväčšieho a najstrašnejšieho pekla, ty, ktorý si najbezpečnejšou cestou do neba, musíme my, práve preto alebo napriek tomu, že sme to my, povedať celú pravdu a pred každým vyznať (priznať), kto je príčinou našej hanby a nášho zruinovania? Ó beda nám, kniežatám tmy:

„Počúvajte teda dobre, vy kresťania: Matka Ježiša Krista je všemocná a môže zachrániť svojich služobníkov pred pádom do pekla. Ona je Slnkom, ktoré ničí temnotu našich úskokov a lstí, Ona ničí našu prefikanosť. Ona je Tou, ktorá odkrýva a obnažuje naše skryté plány, ničí naše osídla a činí naše pokušenia neužitočnými, bezvýslednými a neúčinnými.

„S veľkým zdráhaním však musíme povedať, že žiadna duša, ktorá zotrvala v Jej službách (v službách Blahoslavenej Panny Márie), nebola nami nikdy odsúdená; jeden jediný vzdych, ktorý vyšle duša k Najsvätejšej Trojici, je oveľa cennejší ako všetky modlitby, túžby a vzdychy všetkých svätých v nebi.

„Obávame sa Jej viac ako všetkých ostatných svätých v nebi spolu, pretože u Jej verných služobníkov nemáme žiaden úspech. Mnohí kresťania, ktorí k Nej volajú v hodine smrti a ktorí by mali byť podľa nás naozaj zatratení, sú na Jej príhovor zachránení.

„Ó, keby sa len tá Mária (tak Ju diabli volajú vo svojej zúrivosti) svojimi silami nebola postavila proti nám a keby nebola zmarila naše plány, boli by sme si podmanili Cirkev a už dávno by sme ju boli zničili, boli by sme sa postarali o to, aby vznikol neporiadok a chaos vo všetkých reholiach Cirkvi.

„Teraz, keď sme prinútení hovoriť, musíme ti povedať aj toto: nikto, kto zotrvá v modlitbe svätého Ruženca, nebude odsúdený, lebo Mária získa pre svojich služobníkov milosť pravej ľútosti za hriechy, čím získajú Božie odpustenie a milosrdenstvo.“

Potom svätý Dominik prikázal všetkým prítomným, aby sa veľmi pomaly pomodlili Ruženec, mali sa ho modliť s veľkou úctou; potom sa stalo niečo zvláštne: Pri každom Zdravas Mária, ktoré sa Dominik pomodlil s prítomnými, vyšla z tela nešťastníka veľká skupina diablov v podobe horúcich červených uhlíkov.

Keď všetci diabli vyšli z tela toho heretika a on sa ich úplne zbavil, Naša Pani (ktorá bola stále neviditeľná), požehnala všetkých zhromaždených, čo ich naplnilo radosťou.

V dôsledku tohto zázraku sa obrátilo veľa heretikov, ktorí sa pridali k Bratstvu Svätého Ruženca.

Tridsiata štvrtá ruža
Simon de Montfort
Alan de Lanvally a ďalší

JE TAKMER nemožné skutočne uveriť víťazstvám, ktoré dosiahol gróf Simon de Montfort (Šimon z Montfortu) proti Albigéncom pod patronátom Našej Ružencovej Panej. Boli natoľko známe a slávne, že svet nikdy nevidel nič, čo by sa im vyrovnalo. Jedného dňa porazil pomocou päťsto mužov desaťtisíc heretikov. Pri inej príležitosti zdolal tritisíc mužov pomocou svojich tridsiatich. Nakoniec pomocou osemsto jazdcov na koňoch a tisíc pešiakov úplne zničil armádu aragonského kráľa o sile stotisíc mužov, pričom jeho vlastná armáda prišla iba o jedného jazdca na koni a o ôsmich vojakov.

Naša Pani chránila aj Alana de Lanvally, Bretónske knieža, pred jeho veľkými nebezpečenstvami. Aj on bojoval za vieru proti Albigéncom. Jedného dňa, keď zistil, že je zo všetkých strán obkľúčený nepriateľmi, Naša Pani spôsobila, že na jeho nepriateľov spadlo stopäťdesiat skál a on sa oslobodil z ich rúk. Pri inej príležitosti, keď stroskotala jeho loď a práve sa mala potopiť, Blahoslavená Panna Mária spôsobila, že nad vodou sa zázračne objavilo stopäťdesiat malých vrškov a pomocou nich námorníci bezpečne došli do Británie.

Pri Dinane postavil kláštor pre rehoľníkov rádu svätého Dominika z vd'aky Našej Panej za všetky tie zázraky, ktoré učinila v jeho prospech ako odpoveď na to, že sa denne modlieval Ruženec. On sám sa stal rehoľníkom a zomrel svätou smrťou v meste Orleans.

Aj Othere bol bretónsky vojak v Vaucouleurs. Často spôsobil, že celé oddiely heretikov alebo zbojníkov ušli sami. Ruženec mával na zbrani alebo na rukoväti meča. Raz, keď bojoval proti svojim nepriateľom, sa tí priblížili k nemu natoľko, že uvideli kmitanie jeho meča. Pri inej príležitosti si všimli ochranný štít na jeho zbrani, na ktorom boli obrazy Nášho Pána a Našej Panej a ďalších svätých. Ten štít ho urobil neviditeľným a dal mu silu dobre útočiť na nepriateľov.

Pri inej príležitosti porazil dvadsaťtisíc heretikov, pričom sám mal k dispozícii iba desať rôt vojakov. Ani jeden muž z jeho vojska pritom nezahynul. To zapôsobilo na generála armády heretikov takým dojmom, že osobne prišiel, aby uvidel veliteľa Otherea, zriekol sa herézy a verejne vyhlásil, že videl, ako ho počas bitky obkľučoval blčiaci meč.

Tridsiata piata ruža
Kardinál Pierre

BLAHOSLAVENÝ ALAN hovorí, že istý kardinál Pierre, ktorého titulárny kostol bol kostol svätej Márie za riekou Tiber, bol veľkým priateľom svätého Dominika a naučil sa od neho hlbokej úcte a zbožnosti voči Najsvätejšiemu

Ružencu. Prejavilo sa to v tom, že ho miloval natoľko, že stále spieval chvály a každého, koho stretol, povzbudzoval, aby si ho osvojil.

Ako legáta ho poslali do Svätej Zeme ku kresťanom, ktorí tam bojovali proti Saracénom. O sile a moci Svätého Ruženca presviedčal kresťanskú armádu s takým úspechom, že sa ho začali modliť všetci vojaci a prosili nebo o pomoc v boji, lebo vedeli, že nebudú mať početnú prevahu. Výsledkom toho bolo, že kresťanská armáda zvíťazila. Tritisíc kresťanov triumfovalo nad nepriateľom o sile stotisíc mužov.

Ako sme videli, diabli majú nesmierny strach z Ruženca. Svätý Bernard hovorí, že modlitba Zdravas Mária im spôsobuje triašku v celom pekle.

Blahoslavený Alan hovorí, že videl niekoľko ľudí, ktorí boli vyslobodení z otroctva satana po tom, čo sa modlili Ruženec, hoci sa mu predtým zapredali telom i dušou. Lebo zavrhli svoje krstné sľuby a vzdali sa svojej vernosti a oddanosti Ježišovi Kristovi,

Tridsiata šiesta ruža Oslobodená od satana

V ROKU 1578 sa istá žena v Anvers zapredala diablovi a zmluvu s ním podpísala vlastnou krvou. Krátko na to sa jej zmocnili úprimné výčitky svedomia a pocítila úprimnú túžbu napraviť tento svoj hrozný čin. Preto vyhľadala láskavého a múdreho spovedníka, ktorý jej poradil, aby zašla za Pátrom Henrym. Bol to jeden z pátrov dominikánov. Bol riaditeľom Ružencového Bratstva v tom meste. Spomínaná žena ho mala požiadať, aby ju zapísal za členku Ružencového bratstva a aby ju vyspovedal.

Išla ho teda hľadať. Namiesto Pátra Henryho však stretla diabla preoblečeného za dominikánskeho pátra. On ju nemilosrdne a neľútostne pokarhal a povedal jej, že kým bude žiť, nemôže ani dúfať v znovu získanie milosti Všemohúceho Boha a že nejestvuje nijaký spôsob, ako by ju mohla znovu nadobudnúť. To ju veľmi trápilo, nestratila však úplne nádej v Božie milosrdenstvo. Ďalej hľadala pátra Henryho, aj druhý krát sa však stretla s odmietnutím. Prišla naspäť aj tretíkrát a až vždy nakoniec, pomocou Božej Prozreteľnosti, našla pátra Henryho osobne – našla kňaza, ktorého hľadala – a on s ňou zaobchádzal veľmi láskavo. Povzbudzoval ju, aby sa oddala Božiemu milosrdenstvu, aby sa zverila Božej milosti a aby si vykonala dobrú svätú spoveď. Potom ju prijal do Bratstva a povedal jej, aby sa často modlievala Ruženec.

Jedného dňa, zatiaľ čo Páter Henry slúžil za spomínanú ženu svätú omšu, Naša Pani prinútila diabla, aby vrátil zmluvu, ktorú s ním žena podpísala. Tým bola žena zbavená diabla prostredníctvom authority Panny Márie a skrze úctu k Svätému Ružencu.

Tridsiata siedma ruža Zreformovaný kláštor

ISTÁ ŠLACHTIC, ktorý mal niekoľko dcér, dal jednu z nich do kláštora, ktorého mníšky boli veľmi pyšné a nemysleli na nič iné iba na svetské radovánky. Spovedník týchto mníšok bol však veľmi zbožným kňazom, ktorý mal vo veľkej láske Svätý Ruženec. Chcel priviesť spomenutú mníšku na lepšie životné cesty, preto jej nariadil, aby sa každý deň modlila Svätý Ruženec ku cti Blahoslavenej Panny a aby pri jeho modlitbe meditovala o živote, utrpení a sláve Ježiša Krista.

Ona sa s veľkou radosťou podujala k modlitbe Ruženca a postupne v nej vzrastala nechť k rozmarným a samolúbym zvykom jej spolusestier v reholi. Rozvinula sa u nej láska k tichu a k modlitbe, a to aj napriek tomu, že ostatné sestry ňou opovrhovali a posmievali sa jej, hovorili, že je fanatičkou.

V tom čase sa stalo, že kňaz svätého života, ktorý robil vizitáciu konventu, mal počas meditácie zvláštne videnie: videl mníšku, ktorá bola vo svojej cele zahrúžená do modlitby. Kňaz videl, ako mníška kľáči pred Paňou nevidanej krásy obklopenou anjelmi. Anjeli mali v rukách bľiace kopije, ktorými odháňali masu diablov, čo chceli vojsť dnu. Títo zlí duchovia potom odišli do ciel ostatných mníšok. Mali podobu ohavných zvierat.

Prostredníctvom tohto videnia si spomenutý kňaz jasne uvedomil poľutovaniahodný stav tohto kláštora a bol z toho taký rozrušený, že si takmer myslel, že od zármutku nad tým zomrie. Ihneď poslal po mladú mníšku a povzbudil ju, aby vytrvala v modlitbe.

Keď uvažoval o hodnote Ruženca, rozhodol sa, že sa pokúsi zreformovať sestry práve pomocou tejto modlitby. Kúpil nádherné ružence a každej mníške dal jeden, pričom ich povzbudzoval, aby sa ho modlili každý deň. Zašiel dokonca tak ďaleko, že im sľúbil, že ak sa ho budú s vierou modliť, nepokúsi sa prinútiť ich k zmene života. Akokoľvek zázračné a zvláštne sa to môže zdať, rehoľné sestry s tým súhlasili, boli rady, že dostali ruženec a sľúbili, že sa Ruženec budú modliť.

Pozvoľna a postupne sa začali vzdávať dovtedajšieho prázdneho a príliš svetského spôsobu života, súčasťou ich života sa stalo ticho a rekolekcie.

Netrvalo ani rok a všetky požiadali o reformu kláštora.

Svätý Ruženec zmenil srdcia týchto mníšok viac ako by bol mohol dosiahnuť kňaz svojím povzbudzovaním a nariadovaním.

Tridsiata ôsma ruža
Úcta biskupa

ŠPANIELSKA GRÓFKA, ktorú naučil modlitbu Svätého Ruženca svätý Dominik, mala vo zvyku verne sa ho modliť každý deň. Výsledkom toho bolo, že robila veľké pokroky v duchovnom živote. Keďže jej jedinou myšlienkou bolo, ako by mohla dosiahnuť dokonalosť, prosila biskupa, ktorý bol chýrnym kazateľom, aby jej poradil niečo praktické, čo by jej pomohlo stať sa dokonalou. Biskup jej povedal, že skôr ako jej bude môcť dať nejaké rady, bude mu ona musieť povedať, aký je stav jej duše a aké náboženské cvičenia a úkony už robila. Odpovedala mu, že jej najdôležitejším náboženským úkonom bola modlitba Svätého Ruženca. Modlievala sa ju každý deň meditatívne, pričom rozjímalala o radostných, bolestných a slávnostných tajomstvách tejto modlitby, a že to bolo pre ňu veľkou pomocou.

Biskup mal veľkú radosť, keď počul, ako mu rozprávala o neoceniteľných poučeníach, ktoré nám poskytujú jednotlivé tajomstvá modlitby Ruženca. „Som doktorom teológie už dvadsať rokov“, zvolal, „a prečítal som už mnoho vynikajúcich kníh o rôznych pobožnostiach a úcte. Ale doteraz som sa nestretol s ničím lepším – lebo ide o podstatu kresťanstva a je to modlitba a pobožnosť, ktorá prináša hojnú úrodu. Budem nasledovať váš príklad a odteraz budem kázať o Ruženci.“

Biskupove kázne mali veľký úspech, lebo za krátky čas sa pomery v jeho diecéze zmenili k lepšiemu. Značne poklesla nemorálnosť a svetské zmýšľanie každého druhu, ale aj hazardné hry. Vyskytlo sa niekoľko pozoruhodných príkladov návratu ľudí k viere. Aj niekoľko hriešnikov uskutočnilo náhradu za spáchané zločiny a ďalší sa úprimne rozhodli, že sa zrieknu nemravného života. Začala sa vzmáhať náboženská horlivosť a kresťanská láska. Tieto zmeny boli o to pozoruhodnejšie, lebo biskup sa snažil reformovať svojudiecézu už predtým, ale bez zjavného úspechu.

Aby veriacim lepšie vštepil úctu k Ružencu, aj sám biskup nosil nádherný ruženec a ukazoval ho veriacim vždy, keď kázal. Zvykol hovoriť: „Moji drahí bratia v Ježišovi Kristovi, som doktor teológie a mám doktorát aj z kánonického a občianskeho práva, ale ako váš biskup vám hovorím, že som oveľa pyšnejší na to, že nosím Ruženec Našej Panej, ako na hociktorú zo svojich biskupských insignií alebo akademických obradných rúch.“

Tridsiata deviata ruža
Zreformovaná cirkevná obec

ISTÝ DÁNSKY KŇAZ s obľubou hovorieval o tom, ako aj v jeho cirkevnej obci (farnosti) došlo k zlepšeniu situácie podobne ako to bolo v prípade už spomenutého španielskeho biskupa. Aj on s veľkou radosťou v duši rozprával svoj príbeh, lebo bol veľkou oslavou Všemohúceho Boha. Kňaz hovoril: „Kázal som tak naliehavo ako som len vedel, dotkol som sa mnohých aspektov našej svätej viery a použijúc všetky dostupné argumenty som sa pokúšal primäť ľudí k zmene života. Ale napriek všetkým mojím snahám sa ich to však nedotklo a žili tak ako predtým; potom som sa však rozhodol, že budem kázať o svätom Ruženci. „Povedal som zhromaždeným členom cirkevnej obce, aký je Ruženec nádherný a učil som ich ako sa treba modliť. Neprestajne som kázal o Svätom Ruženci a úcta k nemu zapustila v našej cirkevnej obci korene. O šesť mesiacov neskôr som s veľkou radosťou zbadal, že ľudia sa skutočne menili k lepšiemu. Akou pravdou zostáva, že táto modlitba, daná nám ľuďom samým Bohom, má zázračnú silu – má moc dotknúť sa našich srdiec a naplniť ich hrôzou pred hriechom a láskou k cnosti.“

Jedného dňa povedala Naša Pani blahoslavenému Alanovi: „Tak ako Všemohúci Boh zvolil k tomu a rozhodol sa, že Anjelské Zvestovanie bude počiatkom vtelenia Jeho Slova a vykúpenia ľudstva, aj tí, čo chcú uskutočniť morálne reformy a čo chcú, aby sa ľudia znovu zrodili pre Ježiša Krista, si musia ctíť aj mňa a musia ma pozdravovať tou istou modlitbou. Ja som kanálom, skrze ktorý prišiel Boh k ľuďom. Som najbližšie k svojmu Synovi Ježišovi Kristovi. Ľudia získavajú milosť a cnosti práve skrze mňa.“

Ja, ktorý píšem tieto riadky, som sa z vlastnej skúsenosti naučil, že Ruženec má moc obracať aj tie najzatvrdlivejšie srdcia. Poznal som ľudí, čo odišli na misie a čo počuli kázne o tých najhroznejších veciach bez toho, že by to bolo nimi pohlo; potom, čo sa na moju radu začali denne modliť Ruženec, sa nakoniec obrátili a plne sa oddali Bohu.

Keď som znovu prišiel navštíviť cirkevnú obec vo farnosti, kde som dával misie, videl som veľký rozdiel vo farnostiach, kde sa ľudia vzdali modlitby Ruženca. Znovu upadli do predošlých hriechov spôsobov života, zatiaľ čo tam, kde sa ľudia modlili Ruženec s vierou, som zistil, že ľudia zotrvali v Božej milosti a každý deň robili pokrok v cnostiach.

Štyridsiata ruža
Obdivuhodné účinky

BLAHOSLAVENÝ ALAN DE LA ROCHE, Páter Jean Dumont, Páter Thomas, kroniky o svätom Dominikovi a ďalší, čo videli tieto veci na vlastné oči, hovoria o zázračných obráteniach, ku ktorým došlo prostredníctvom svätého Ruženca. Veľkí hriešnici – muži aj ženy – sa obrátili po dvadsiatich, tridsiatich, ba

dokonca štyridsiatich rokoch života v hriechu a v nevýslovnej nemravnosti, lebo vytrvali v modlitbe svätého Ruženca. A boli to ľudia, čo boli predtým úplne hluchí voči akýmkoľvek prosbám. O tých zázračných obráteniach nebudem hovoriť na tomto mieste, lebo nechcem, aby bola táto knižka príliš dlhá.

Dokonca sa nezmienim ani o tých, ktoré som videl na vlastné oči; je niekoľko príčin, pre ktoré o nich nebudem hovoriť.

Milý čitateľ, sľubujem ti, že ak prakticky uskutočňuješ túto úctu a ak ju pomáhaš rozširovať, naučíš sa z Ruženca oveľa viac než z ktorejkoľvek knihy duchovného zamerania. A čo viac, budeš mať šťastie, že ťa Naša Pani odmení podľa sľubu, ktorý dala svätému Dominikovi, blahoslavenému Alanovi de la Roche a všetkým tým, čo praktizujú túto úctu a povzbudzujú k nej, lebo je Našej Panej taká milá. Lebo Svätý Ruženec učí ľudí o cnostiach Ježiša a Márie a vedie ich k duchovnej modlitbe k napodobňovaniu nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Učí ich často pristupovať k sviatostiam, nefalšovane sa snažiť o kresťanské cnosti a všemožne konať dobro. Vzbudzuje v nich záujem o mnohé zázračné odpustky, ktoré sa skrze Ruženec dajú získať.

Ľudia si často ani neuvedomujú a nevedia, aký je Ruženec bohatý na odpustky. Je to preto, lebo mnohí kňazi, keď aj kážu o Ruženci, sotva niekedy spomenú odpustky a kážu o ňom radšej kvetnato a ľudovo, čo vyvoláva síce obdiv, ale sotva nás to niečomu naučí.

Nech je to už akokoľvek, ja vás iba uistujem, slovami blahoslaveného Alana de la Roche, že Svätý Ruženec je koreňom a skladom, v ktorom sú nespočetné požehnania. Lebo skrze Svätý Ruženec:

1. Hriešnikom sa odpúšťajú hriechy;
2. Smädné duše sa osviežujú;
3. Spútaní sa zbavia svojich okov;
4. plačúci nájdu šťastie;
5. Pokúšaní nájdu pokoj;
6. Chudobní nájdu pokoj;
7. Rehoľníci sa reformujú;
8. Nevedomí bývajú poučení;
9. Živí sa naučia prekonávať pýchu;
10. Bolesti zosnulých (svätých duší) sa zmierňujú.

Jedného dňa povedala Naša Pani blahoslavenému Alanovi:

„Chcem, aby tí, čo si ctia môj Ruženec, mali v živote a v hodine smrti milosť a požehnanie môjho Syna. Chcem, aby po smrti boli oslobodení od každého otroctva, tak aby boli ako králi s korunou a so žezlom v rukách, ktorí sa tešia večnej sláve.“

Amen. Nech je tak.

II. ČASŤ AKO SA MÁME MODLIŤ RUŽENEC

Štyridsiata prvá ruža Čistota úmyslov

VIAC AKO DĹŽKA modlitby sa Všemohúcemu Bohu páči a dotýka sa Jeho Srdca horlivosť, s akou sa modlíme. Jediné Zdravas Mária, ktoré sa pomodlíme správne a poriadne, je cennejšie ako stopäťdesiat Zdravasov, ktoré sa pomodlíme nedbalo. Väčšina katolíkov sa modlieva Ruženec, a to buď všetkých pätnásť tajomstiev, päť tajomstiev alebo aspoň päť desiatkov. Prečo sa teda iba tak málo ľudí vzdáva hriechu a robí pokrok v duchovnom živote? Zaiste je to preto, že sa ho nemodlia tak, ako by sa mali. Je dobré premýšľať o tom, ako sa ho máme modliť, aby sme sa zapáčili Bohu a ak sa chceme stať svätejšími. Aby sme mali úžitok z modlitby Svätého Ruženca, musíme byť v stave milosti alebo aspoň pevne rozhodnutí zbaviť (vzdať) sa smrteľného hriechu. To vieme, lebo celá teológia nás učí, že všetky dobré skutky a modlitby sú mŕtve, ak ich konáme v stave smrteľného hriechu. Preto sa nemôžu páčiť Bohu, ale ani nám nemôžu pomáhať získať večný život. V knihe Kazateľ sa preto hovorí: „Ústam hriešnikovým chvála nepristane.“ Oslava a chvála Boha, Anjelov pozdrav Panne Márii, ba ani samotná modlitba Ježiša Krista sa nepáčia Bohu, ak ich hovoria nekajúci hriešnici.

Náš Pán hovorí: „Tento ľud iba svojimi perami ma ctí, ale jeho srdce ďaleko je odo mňa.“ Je to ako keby hovoril: „Tí, ktorí sa pripoja k môjmu Bratstvu a každý deň sa modlia Ruženec (ak sa modlia dokonca aj jeho všetkých pätnásť desiatkov), ale bez toho, aby ľutovali svoje hriechy, mi slúžia iba perami a ich srdcia sú ďaleko odo mňa.“

Povedal som už, že ak máme mať úžitok z modlitby Svätého Ruženca, musíme byť v stave milosti, „alebo aspoň plne rozhodnutí zbaviť sa smrteľného hriechu.“ Je to potrebné najmä preto, lebo ak by bolo pravdou, že Boh počuje a vyslyší iba modlitby tých, čo sú v stave milosti, vyplývalo by z toho, že ľudia, ktorí sú v stave smrteľného, sa vôbec nemajú modliť. Také učenie je však mylné a svätá Matka Cirkev ho zavrhol, lebo je pochopiteľné, že hriešnici sa potrebujú modliť oveľa viac ako sa modlia dobrí ľudia. Ak by bola táto hrozná doktrína pravdivá, bolo by neužitočné a márne hovoriť hriešnikovi o tom, aby sa modlil celý Ruženec alebo aspoň jeho časť, lebo by mu to nikdy nepomohlo. Po druhé je to potrebné preto, lebo ak sa pridajú k jednému z bratstiev Našej Panej a modlia sa Ruženec alebo inú modlitbu, ale bez toho, aby mali čo i len najmenší úmysel zbaviť sa hriechu, pripájajú sa do radov jej falošných ctiteľov. Títo príliš sebavedomí a nekajúci ctitelia, ktorí sa skrývajú pod jej plášť, nosia škapuliar a majú v rukách Ruženec, hlasno volajú: „Blahoslavená Panna, dobrá Matka – Zdravas Mária...“ A pritom súčasne svojimi hriechmi pribíjajú na kríž

Nášho Pána Ježiša Krista a znovu trhajú Jeho telo. Je veľkou tragédiou, že práve duše členov najsvätejších Bratstiev Našej Panej upadajú do pekelného ohňa. Veľmi vážne prosím všetkých, aby sa modlili Svätý Ruženec: spravodlivých preto, aby vytrvali a ďalej vzrastali v Božej milosti; hriešnikov preto, aby sa zbavili hriechov. Boh nám však zakázal nabádať hriešnika k tomu, aby si myslel, že Naša Pani ho bude chrániť svojím plášťom, ak aj naďalej bude milovať hriech, lebo vtedy sa Jej plášť zmení na plášť zatratenia, ktorý skryje jeho hriechy pred očami verejnosti. Ruženec, ktorý je liekom na všetky naše choroby, sa zmení na smrtiaci jed. „Skorumpovanie toho, čo je veľmi cenné a dobré, je to najhoršie, čo môže byť.“

Učený kardinál Hugues hovorí: „Naozaj by sme mali byť takí čistí ako anjeli, keď pristupujeme k Blahoslavenej Panne a keď sa modlíme Ruženec a modlitbu Zdravas Mária.“ Jedného dňa sa Naša Pani zjavila istému človeku, čo žil nemravným životom, ktorý mal vo zvyku každý deň sa modliť Ruženec. Ukázala mu guľu (čašu) nádherného plodu, samotná čaša (guľa) bola však pokrytá špinou. Muž bol zhrozený, keď to videl a Naša Pani povedala: „Ty ma ctíš práve takýmto spôsobom. Dávaš mi nádherné ruže v špinavej nádobe. Myslíš si snáď, že môžem prijímať také dary?“

Štyridsiata druhá ruža S pozornosťou

NA TO, ABY sme sa modlili dobre, nestačí, ak vyjadríme svoje žiadosti a prosby pomocou najkrajšej zo všetkých modlitieb, teda Ruženca, ale musíme sa modliť naozaj sústredene, lebo Boh viac načúva hlasu srdca než hlasu našich úst. Ak by sme boli pri modlitbe tvrdohlavo roztržití, svedčilo by to o veľkom nedostatku rešpektu a úcty z našej strany; naša modlitba by nepriniesla žiadne ovocie a previnili by sme sa hriechom.

Ako môžeme očakávať, že Boh nás vypočuje, ak my sami nevenujeme pozornosť tomu, čo hovoríme? Ako môžeme očakávať, že sa zapáčime Bohu, ak sa v prítomnosti Jeho úžasnej Vznešenosti oddávame roztržitosti a podobáme sa deťom, ktoré sa naháňajú za motýľmi? Ľudia, čo tak robia, strácajú Božie požehnanie, strácajú požehnanie Všemohúceho Boha, ktoré sa mení na nešťastie preto, lebo sa ľudia modlia bez rešpektu. „Nech je potrestaný ten, kto ľstivo koná Božie dielo.“

Je pochopiteľné, že sa nemôžete modliť Ruženec bez určitej nedobrovoľnej roztržitosti a dokonca je ťažko pomodliť sa jeden Zdravas Mária bez toho, aby vás nepokúšala do určitej miery roztržitosť a vlastná predstavivosť, (lebo, žiaľ, naša predstavivosť nie je nikdy úplne utlmená). Jediné, čo však môžete urobiť, je to, že budete v modlitbe Ruženca pokračovať bez toho, aby ste sa roztržitosti oddávali dobrovoľne. Na zmiernenie nedobrovoľnej roztržitosti môžete urobiť rôzne opatrenia, pomocou ktorých môžete aj kontrolovať vlastnú predstavivosť.

Pri takýchto myšlienkach sa uved'te do stavu Božej prítomnosti a predstavte si, že Všemohúci Boh a Jeho Blahoslavená Matka na vás hľadajú a pozorujú vás a že po vašej pravej ruke stojí váš anjel strážca, ktorý zbiera vaše modlitby Zdravas Mária, ak sa ich modlíte dobre a správne, pričom sú to ruže, ktoré vytvárajú koruny pre Ježiša a Máriu. Pamätajte však na to, že po vašej ľavej ruke striehne diabol, ktorý je pripravený náhle zaútočiť a zmocniť sa každého Zdravas Mária, ktoré mu príde do cesty a zapísať ho do svojho zoznamu. A buďte si istí, že rýchle využije príležitosť, aby sa zmocnil každého jedného Zdravas Mária, ktoré ste nepovedali pozorne, zbožne a s úctou.

Nadovšetko však nezabudnite obetovať každý jeden desiatok modlitby Ruženca na česť jedného z ružencových tajomstiev a počas modlitby sa pokúste predstaviť si v mysli Ježiša a Máriu a ich vzťah k danému tajomstvu.

Život blahoslaveného Hermana (z rehole otcov Premonštrátov) hovorí o tom, že raz, keď sa chcel pozorne a zbožne modliť Ruženec a rozjímať o jeho tajomstvách, zjavila sa mu Naša Pani, žiariac takým majestátom, pri ktorom sa človeku až zastavil dych. Bola mimoriadne krásna. Postupne však upadala jeho modlitebná horlivosť a Ruženec sa začal modliť náhlivo, pričom jeho modlitbe nevenoval plnú pozornosť. Vtedy sa mu jedného dňa znovu zjavila Naša Pani – ale už nebola taká krásna, tvár mala zvráskavenú a poznačenú smútkom.

Blahoslavený Herman bol zhrozený z takej zmeny. Naša Pani mu vysvetlila:

„Hľadím na teba, Herman, lebo v tvojej duši to vyzerá tak, ako so mnou zachádzaš; zachádzaš so mnou, ktorou sa opovrhuje a ktorá nie je dôležitá.

Prečo ma už nepozdravuješ s rešpektom a prečo pozorne nemedituješ o mojich tajomstvách a nevelebiš ma?“

Štyridsiata tretia ruža

Boj proti roztržitosti

AK SA RUŽENEC modlíme dobre, oslavujeme tým Ježiša a Máriu viac a pre dušu je to omnoho záslušnejšie než akákoľvek iná modlitba. Ale je veľmi ťažké a náročné dobre sa modliť túto modlitbu a aj vytrvať v tom, najmä vzhľadom na roztržitosť, ktorá takmer obvykle sprevádza neustále opakovanie tých istých slov.

Keď sa modlíme Malé Oficium (Little Office) Našej Panej alebo Sedem kajúcich žalmov, prípadne akékoľvek iné modlitby okrem Ruženca, rozmanitosť vyjadrovacích prostriedkov nás udržuje v bedlivosti, bráni tomu, aby naša predstavivosť „blúdila“, čo nám uľahčuje modliť sa ich dobre. Na druhej strane, keď stále v nezmenenej forme opakujeme modlitbu Ruženca len ťažko zabránime tomu, aby sme nepodľahli únave a nezaspali alebo sa nemodlili niečo iné, čo nie je také zdĺhavé a jednotvárne (monotónne). Svedčí to o tom, že pri modlitbe Ruženca je potrebný oveľa väčší prejav zbožnosti a úcty ako pri iných modlitbách, dokonca ako aj pri Dávidových žalmoch.

Naša predstavivosť, ktorá sotva utíchne čo i len na minútu, sťažuje našu úlohu. Diabol sa totiž nikdy neunaví a stále nás určitým spôsobom nabáda a podnecuje k roztržitosti a odrádza od modlitby. Vždy, keď sa modlíme Ruženec, sa stavia proti nám, lebo táto modlitba je namierená proti nemu.

Keďže sme iba ľudia, často sa stáva, že sme unavení a neporiadni – ale diabol ešte zhoršuje a z zväčšuje tieto naše ťažkosti a nedostatky pri modlitbe Ruženca. Už predtým, než začneme s modlitbou, spôsobí našu roztržitosť alebo vyčerpanosť a únavu – a ako náhle sa začneme modliť, gniavi a tlačí na nás zo všetkých strán. A keď po mnohých ťažkostiach a roztržitosti skončíme modlitbu, našepkáva nám: „To, čo si práve povedal, je bezcenné. Z modlitby Ruženca nemáš žiaden úžitok. Bolo by bývalo lepšie, keby si sa bol zaoberal niečím iným. Ak sa modlíš bez toho, aby si venoval pozornosť tomu, čo hovoríš, je to iba mrhanie časom; pol hodinu trvajúca meditácia alebo nejaké duchovné čítanie by boli oveľa lepšie. Zajtra, keď sa nebudeš cítiť tak lenivý, sa budeš modliť lepšie; dokonči modlitbu Ruženca až zajtra.“ Takýmito trikmi chce diabol dosiahnuť a nabáda nás, aby sme sa prestali modliť Ruženec úplne alebo aby sme sa ho modlili iba s námahou, aby sme jeho modlitbu odkladali alebo aby sme sa modlili niečo iné.

Milí členovia Ružencového bratstva, nepočúvajte diabla, ale buďte dobrého srdca, aj keď vás pri modlitbe Ruženca trápí vaše predstavivosť, ktorá vás napĺňa rôznymi roztržitosťami – pokiaľ sa ich pokúšate zbaviť ihneď ako sa objavia, Vždy majte na pamäti, že najlepší Ruženec je ten, ktorý má najviac zásluh a ak sa ho modlíte vtedy, keď je to pre vás ťažké, je to oveľa záslušnejšie, keď sa ho modlite vtedy, keď vám v tom nič neprekáža. Najťažšie sa nám modlí vtedy, keď je to (tak povediac) pre našu dušu nepríjemné, keď je duša naplnená najrôznejšími maličkosťami a proti vašej vôli podnecuje vašu vlastnú predstavivosť, čo vám sotva dovoľuje mať radosť z chvíľky pokoja a oceniť krásu toho, čo sa modlíte.

Aj keď musíte bojovať proti roztržitosti počas celej modlitby Ruženca, buďte v tom boji úspešní a buďte si istí, že bojujete dobrý boj, že máte v rukách isté zbrane: preto sa neprestaňte modliť Ruženec, aj keď je jeho modlitba spojená s ťažkosťami, modlite sa ho ďalej dokonca aj vtedy, ak vôbec nemáte pocit zbožnosti. Viem, že ide o veľký boj, ale pre veriacu dušu to má výhody. Ak zložíte zbrane, teda ak sa prestanete modliť Ruženec, pripustíte svoju porážku a po svojom víťazstve vás diabol nechá samých.

Ale na súdny deň vám bude diabol vyčítať vašu nevernosť a nedostatok odvahy. „Kto je verný v najmenšom, i vo veľkom je verný.“ Ten, kto verne bojuje aj proti tej najmenšej roztržitosti aj pri tej najkratšej modlitbe, bude verný aj vo veľkých veciach. V tom si môžeme byť celkom istí, lebo nám to povedal Duch Svätý. Preto vy všetci, služobníci a služobnice nášho Pána Ježiša Krista a Blahoslavenej Panny Márie, ktorí ste sa rozhodli denne sa modliť Ruženec, zachovajte si dobré srdce. Nedopušte, aby muchy (tak nazývam rôzne druhy roztržitostí, ktoré na vás útočia) pri modlitbe, spôsobili, že z lenivosti zanecháte

spoločnosť Ježiša a Márie, vo svätej prítomnosti ktorých ste vždy, keď sa modlíte Ruženec. Ďalej budeme hovoriť o tom, ako sa zbaviť roztržitosti.

Štyridsiata štvrtá ruža Dobrá metóda

AK STE poprosili Ducha Svätého, aby vám pomohol dobre sa modliť, uveďte seba samých aspoň na chvíľku do Božej prítomnosti a obetujte mu desiatky modlitby Ruženca spôsobom, o ktorom bude reč neskôr.

Predtým, ako sa začnete modliť desiatok modlitby svätého Ruženca, zastavte sa nakrátko alebo aj na dlhšie – podľa toho, koľko času máte – a rozjímajte o tajomstve, ktoré si ctíte pri modlitbe daného desiatku. Vždy si buďte istí, že týmto tajomstvom a na príhovor Blahoslavenej Matky Panny Márie si vyprosíte jednu z tých cností, ktoré najviac žiaria z tohto tajomstva a ktorú najviac potrebujete.

Venujte veľkú pozornosť tomu, aby ste sa vyhli dvom nástrahám, do ktorých upadá väčšina ľudí pri modlitbe Ruženca. Prvou je nebezpečenstvo, že nebudete prosiť o žiadnu milosť, takže ak by pri modlitbe Ruženca niekto povedal aj úmysel, na aký sa ho modlí, vlastne by ani nevedel, čo má povedať. Teda kedykoľvek sa modlíte Ruženec, určite si vzbudíte úmysel, pri ktorom požiadate o zvláštnu milosť. Poproste o Božiu pomoc pri zveľad'ovaní jednej z kresťanských cností alebo pri boji proti niektorému hriechu. Druhou veľkou nástrahou alebo chybou, ktorú ľudia robia pri modlitbe Svätého Ruženca, je to, že nemajú iný úmysel ako ten, že chcú skončiť túto modlitbu čo najrýchlejšie. To je preto, lebo mnohí z nás hľadajú na Ruženec ako na bremeno, ktoré je ťažšie vždy vtedy, ak sme sa ho nepomodlili – najmä ak to posudzuje naše vlastné svedomie, keďže sme sľúbili, že sa ho budeme modliť pravidelne, alebo sme povedali, že sa ho budeme modliť ako pokánie viac-menej proti svojej vlastnej vôli.

Je skutočne patetické vidieť, ako sa väčšina ľudí modlieva Svätý Ruženec – modlia sa ho veľmi rýchlo, pričom modlitbu iba (nezrozumiteľne) odverklíkujú, takže jednotlivé slová nevyslovujú starostlivo a pozorne. Od nikoho, ani od toho najbezvýznamnejšieho človeka, nemôžeme očakávať, že si bude myslieť, že také nedbalé oslovenie je vyjadrením úcty voči nemu, a predsa si často myslíme, že Ježiša a Máriu tým potešíme. Zdá sa byť takmer malým zázrakom, že tie najtajupľnejšie modlitby nášho svätého náboženstva prinášajú ovocie a že na druhej strane my ľudia nie sme lepší ani po tom, ako sme sa pomodlili tisíc Ružencov. Milí členovia Bratstva, prosím vás, nemodlite sa tak rýchlo a pri modlitbe Otčenáš a Zdravas Mária urobte niekoľko krátkych prestávok. Uvidíte,

že ku každej prestávke som postavil krížil (každú prestávku som označil malým krížikom):

Otče náš, ktorý si na nebesiach,+ posväť sa meno Tvoje,+ príd' Kráľovstvo Tvoje,+ buď vôľa Tvoja+ ako v nebi tak i na zemi.+ Chlieb náš každodenný+ daj nám dnes+ a odpusť nám naše viny+ ako i my odpúšťame svojim vinníkom,+ a neuveď nás do pokušenia,+ ale zbav nás zlého. Amen.

Zdravas Mária, milosti plná,+ Pán s Tebou,+ požehnaná si medzi ženami+ a požehnaný je plod Tvojho života, Ježiš.+

Svätá Mária, Matka Božia,+ pros za nás hriešnych, teraz+ i v hodinu našej smrti, Amen.

Spočiatku sa vám možno bude zdať ťažké robiť pri modlitbe Otče náš a Zdravas Mária naznačené prestávky, lebo ste zvyknutí modliť sa rýchlo; ale desiatok Ruženca, ktorý sa takto pomodlíte, bude oveľa cennejší ako tisíce Ružencov, ktoré sa pomodlíte veľmi rýchlo – bez toho, aby ste o jednotlivých desiatkoch aj rozjímali.

Blahoslavený Alan de la Roche a ďalší cirkevní spisovatelia (okrem iných aj svätý Róbert Belarmín) rozprávajú príbeh o tom, ako istý dobrý spovedník poradil trom sestrám – kajúnciam, aby sa určite celý rok modlili Ruženec. Mali sa ho modliť každý deň. Mali tak robiť preto, aby vytvorili nádherné ruže slávy pre Našu Pani. Bolo to tajomstvo, ktoré ten kňaz dostal z neba. Tri sestry sa teda verne modlili Ruženec celý rok. Na sviatok Očisťovania sa im v noci zjavila Blahoslavená Panna. Zjavila sa im práve vtedy, keď sa chystali na odpočinok. Boli s Ňou svätá Katarína a svätá Agnesa. Panna Mária mala nádherné šaty, ktoré žiarili a nad nimi sa formou zlatých listov šírila modlitba „Zdravas, Mária, milosti plná.“ Blahoslavená Panna pristúpila k najstaršej zo sestier a povedala: (‘Pozdravujem ťa, dcéra moja, keďže ty si ma tak často a nádherne pozdravovala, chcem sa ti poďakovať za tie nádherné šaty, ktoré si mi urobila.’) Ďakovali jej aj dve sväté Panny, ktoré sprevádzali Našu Paniu, a potom všetky tri zmizli.

O hodinu neskôr sa Naša Pani a obidve svätice znovu zjavili trom sestrám. Na sebe však mala šaty zelenej farby bez zlata a neligotali sa. Naša Pani pristúpila k druhej sestre a ďakovala jej za šaty, ktoré Jej urobila tým, že sa modlila Ruženec. Keďže táto druhá sestra videla, ako sa Naša Pani zjavila najstaršej z nich oblečená v nádherných šatách, spýtala sa Jej, čo je príčinou takej zmeny. Blahoslavená Panna jej povedala: „Tvoja sestra mi ušila oveľa krajšie šaty, lebo sa modlila Ruženec lepšie ako ty.“ Približne o ďalšiu hodinu sa Naša Pani zjavila najmladšej zo sestier. Na sebe mala otrhané a špinavé šaty. „Dcéra moja,“ povedala, „chcem sa ti poďakovať za šaty, ktoré si mi urobila.“ Mladé dievča sa veľmi zahanbilo a vykričlo: „Ó, moja Kráľovná, ako som len mohla dopustiť, že si tak biedne oblečená. Prosím Ťa, odpusť mi. Daj mi ešte trochu času, aby som ti mohla urobiť nádherné šaty tým, že sa budem lepšie modliť Ruženec.“ Naša Pani a obidve svätice zmizli, zanechajúc dievča samotné so zlomeným srdcom. Dievča povedalo spovedníkovi všetko, čo a ako sa stalo a ten

ho povzbudil, aby sa počas ďalšieho roka modlilo Ruženec oveľa zbožnejšie ako kedykoľvek predtým. Na konci druhého roka, tiež na sviatok Očisťovania, sa Naša Pani znovu zjavila trom sestrám. Mala na sebe nádherné šaty. Sprevádzali ju svätá Katarína a svätá Agnesa. Všetky tri mali na sebe koruny. Naša Pani povedala sestrám: „Dcéry moje, prišla som vám povedať, že ste si zaslúžili a aj získali nebo – a všetky budete mať veľkú radosť z toho, keď tam zajtra prídete.“ Všetky tri zvolali: „Naše srdcia sú už pripravené, ó Ty najdrahšia Kráľovná; naše srdcia sú pripravené.“ Potom sa zjavenie stratilo. Ešte tej noci všetky tri sestry ochoreli, poslali pre svojho spovedníka, ktorý im priniesol sviatosti ako pokrm na cestu do večnosti. Poďakovali sa mu za sväté cvičenie, ktoré ich naučil. Po Kompletórii sa im zjavila Naša Pani v sprievode množstva ďalších panien. Všetky tri sestry obliekla do bieleho rúcha. Zatiaľ anjeli spievali „Pod’te, Nevesty Ježiša Krista, prijmite koruny, ktoré boli pre vás pripravené od večnosti.“ Po týchto slovách zosnuli. Z tohto príbehu si môžeme osvojiť niekoľko hlbokých právd:

1. Aké je dôležité mať dobrého vodcu, ktorý nás naučí sväté cvičenia, najmä Svätý Ruženec;
2. Aké je dôležité modliť sa Ruženec pozorne a zbožne;
3. Aká láskavá a milosrdná je Blahoslavená Panna voči tým, čo ľutujú svoju minulosť a pevne sa rozhodli byť lepšími;
4. A nakoniec, ako veľkodušne nás odmieňa v živote, pri smrti a vo večnosti za nepatrnú službu, ktorú Jej preukazujeme. Pri jej preukazovaní máme však byť verní.

Štyridsiata piata ruža

S úctou

CHCEL BY som dodať, že Ruženec by sme sa mali modliť úctivo – to znamená, že pokiaľ je to možné, mali by sme sa hod modliť po kľáčiačky s ružencom v rukách. Ľudia, ktorí sú chorí, sa ho však môžu modliť aj v posteli. Ak sú na cestách, môžu sa ho modliť aj pri pešej chôdzi – ak sú slabí a nevládni a preto nemôžu kľáčať, môžu pri modlitbe sedieť alebo stáť. Ruženec sa môžeme modliť dokonca aj pri práci, ak sme viazaní plnením každodenných povinností, lebo za určitých okolností môžeme prácu vlastných rúk spojiť s ústnou modlitbou.

Je pochopiteľné, že keďže aj naša duša má svoje obmedzenie a nie je schopná robiť viac vecí naraz, nemôžeme pri sústredenosti na manuálnu prácu venovať nerozdelenú pozornosť duchovným veciam, teda ani modlitbe. Ak nám však okolnosti neumožňujú konať inak, má aj takáto modlitba hodnotu v očiach Našej Panej a Ona odmení našu dobrú vôľu viac než vonkajšiu činnosť.

Radím vám, aby ste si modlitbu Ruženca rozdelili na tri časti a aby ste sa každú skupinu tajomstiev (päť desiatkov) modlili cez deň v inom čase. Je to oveľa lepšie ako keď sa modlíme všetkých pätnásť desiatkov Ruženca naraz.

Ak nemáme čas pomodliť sa tretiu časť Ruženca naraz celú, pomodlite sa jej jednotlivé desiatky postupne. Som si istý, že to dokážete. Napriek povinnostiam sa tak budete môcť pomodliť celý Ruženec skôr ako sa večer odoberiete na odpočinok.

Svätý František Saleský uvádza veľmi dobrý príklad vernosti v tomto ohľade: raz, keď bol vyčerpaný z denných návštev a až okolo polnoci si spomenul, že sa ešte nepomodlil niekoľko desiatkov Ruženca, vôbec neodporoval pokusom svojho tajomníka ktorý videl, že František je unavený a prosil ho, aby sa tieto desiatky modlitby Ruženca pomodlil až na druhý deň.

Dovoľte mi, aby som vám znovu pripomenul, aby ste aj vy napodobňovali vernosť, úctu a zbožnosť svätého Františka (mnícha), ktorý sa spomína v Kronikách svätého Františka a ktorý sa Ruženec vždy modlil veľmi zbožne a úctivo. Modlil sa ho vždy pred obedom. (Tento príbeh som v knihe spomenul už skôr. Vid' kapitolu Siedma ruža – Koruna ruží).

Štyridsiata šiesta ruža Modlitba v skupine

JE NIEKOLKO spôsobov modlitby Svätého Ruženca, avšak ten, ktorý najviac oslavuje a zveľbuje Všemohúceho Boha, ktorý najviac vykoná pre naše duša a ktorého sa diabol obáva viac než čohokoľvek iného, je verejná modlitba alebo spev Ruženca vo dvoch skupinách.

Všemohúceho Boha veľmi teší, keď sa ľudia schádzajú na spoločnú modlitbu; anjeli a blahoslavení sa spájajú a zjednocujú, aby Ho chválili a velebili bezprestania. Na zemi sa spravodliví spájajú do niekoľkých spoločenstiev, aby sa vo dne v noci spoločne modlili. Náš Pán výslovne odporúčal svojim apoštolom spoločnú modlitbu a sľúbil, že kedykoľvek sa zhromaždia dvaja alebo traja v Jeho mene, bude On sám medzi nimi. Aká úchvatná vec je mať Ježiša medzi nami. A jediné, čo musíme urobiť, aby sme Mu dovolili prísť medzi nás, je modlitba Ruženca v skupine. Preto sa prví kresťania často spolu schádzali, aby sa modlili aj napriek prenasledovaniu zo strany rímskych cisárov. Schádzali sa aj napriek tomu, že zhromaždenia osôb boli zakázané. Radšej riskovali nebezpečenstvo smrti než by boli mali zmeškať zhromaždenie, kde bol prítomný Náš Pán.

Takýto spôsob modlitby je pre naše duše veľmi osožný, lebo:

1. Naše mysle sú obvykle oveľa pozornejšie pri verejnej modlitbe než vtedy, keď sa modlíme osamote.
2. Keď sa modlíme spoločne, modlitba každého jednotlivca patrí nám všetkým a tak sa vytvára jedna veľká modlitba, takže ak sa jednotliviec nemodlí dobre, môže niekto iný, kto sa modlí lepšie, nahradiť jeho

nedostatok. Preto tí, čo podopierajú slabých, tí, čo sú horliví, inšpirujú vlažných, bohatí obohacujú chudobných, zlí sa pokladajú za dobrých. Ako možno predať mušľu? Dá sa to urobiť veľmi jednoducho a ľahko, ak mieru mušle zmiešame so štyrmi alebo piatimi barelmi dobrej pšenice.

3. Ten, kto sa modlí Ruženec osamote, získava zásluhy iba jedného Ruženca, ale ak sa ho modlí spolu s ďalšími tridsiatimi ľuďmi, získava zásluhy tridsiatich Ružencov. Taký je zákon verejnej modlitby. Má to veľké výhody.
4. Pápež Urban VIII., ktorý bol veľmi rád, keď videl, ako sa úcta k modlitbe Svätého Ruženca v Ríme veľmi rozšírila a ako sa ho ľudia modlili v dvoch skupinách alebo zboroch, najmä v konvente Santa Maria Sopra Minerva, udelil ľuďom, čo sa túto modlitbu modlia, sto dní osobitných odpustkov, tzv. toties quoties, kedykoľvek sa ho modlia vo dvoch chóroch (zboroch). Výrazom toho bol jeho list s názvom „Ad perpetuam rei memoriam“ z r. 1626. Preto zakaždým, keď sa modlíte Ruženec vo dvoch skupinách, získavate sto dní zvláštnych odpustkov.
5. Verejná modlitba je oveľa mocnejšia ako súkromná, lebo zmieruje Boží hnev a zvoláva na ľudí Božie milosrdenstvo. Svätá Matka Cirkev, vedená Duchom Svätým, sa vždy zasadzovala za verejnú modlitbu v časoch verejných tragédií a utrpenia.

Vo svojej bule o Ruženci hovorí pápež Gregor XIII. veľmi jasne, že musíme veriť (zbožnou vierou), že verejné modlitby a procesie členov Bratstva Svätého Ruženca sa do značnej miery pričínili o veľké víťazstvo nad tureckým vojnovým loďstvom pri Lepante, ktoré Všemohúci Boh daroval kresťanom v prvú októbrovú nedeľu v r. 1571.

Keď blahej pamäti kráľ Ľudovít Spravodlivý obliehal La Rochelle, kde mali heretici svoju pevnosť, napísal svojej matke a prosil ju, aby obetovala verejné modlitby za jeho víťazstvo. Jeho matka sa rozhodla, že dá podnet k tomu, aby sa konala verejná modlitba Ruženca v Paríži v kostole dominikánov Faubourg Saint Honore. Modlitbu Ruženca viedol parížsky arcibiskup. Začala 20. mája 1628.

Na modlitbách Ruženca sa zúčastnila aj kráľova matka a samotná kráľovná spolu s vojvodom z Orleansu, kardinálom de La Rochefoucault a kardinálom de Berulle a s inými prelátmi. Na modlitbách sa v plnom počte zúčastnili aj členovia kráľovského dvora a veľa pospolitého ľudu. Arcibiskup nahlas čítal meditácie k jednotlivým tajomstvám Ruženca a potom sa sám začal predmodlievať Otče náš a Zdravas každého desiatku a zhromaždenie pozostávajúce z rehoľníkov a laikov sa do modlitby zapojilo. Na konci modlitby niesli v slávnostnej procesii sochu Blahoslavennej Panny Márie a spievali Litánie k Panne Márii.

Túto pobožnosť odbavovali s veľkou horlivosťou každú sobotu. Výsledkom toho bolo jasné požehnanie z neba; lebo ešte v tom roku na sviatok Všetkých

svätých kráľ porazil Angličanov na ostrove Re a slávnostne vstúpil do La Rochelle. To svedčí o veľkej sile a moci verejnej modlitby.

A napokon: spoločnej modlitby Ruženca sa diabol obáva oveľa viac ako keď sa ho modlí človek sám, lebo pri verejnej modlitbe na neho útočí celá armáda. Modlitbu jednotlivca môže diabol často premôcť, ale ak sa jeho modlitba spája s modlitbou ďalších kresťanov, musí diabol vynaložiť oveľa viac námahy, ak chce proti tomu niečo podniknúť. Jeden prút zlomíme ľahko, ale ak k nemu pridáte ďalšie a vytvoríte z nich celý zväzok, nedokážete ich zlomiť. „V jednote je sila.“ Vojaci sa združujú do armády, aby spoločne premohli nepriateľov; zlí ľudia sa často spájajú do skupín, ktoré vykonávajú skutky smilstva a spoločne tancujú a zlí duchovia spájajú svoje sily, aby nás obrali o naše duše. Prečo by teda kresťania nemali spájať svoje sily, aby bol medzi nimi Ježiš vtedy, keď sa spoločne modlia, aby uzmierovali hnev Všemohúceho Boha, aby zvolávali na nás Jeho milosť a milosrdenstvo a aby frustrovali a premáhali diabla a jeho anjelov oveľa mocnejšie?

Milí členovia Bratstva Svätého Ruženca, či už žijete v mestách alebo na vidieku, v blízkosti farských kostolov alebo kaplniek, vojdite do nich aspoň každý večer (samozrejme, so súhlasom kňaza príslušnej farnosti) spolu s tými, čo sa chcú modliť Ruženec v dvoch zboroch. Ak nemáte k dispozícii kostol alebo kaplnku, modlite sa Ruženec spoločne vo vlastnom dome alebo v dome svojich susedov. To je sväté cvičenie, ktoré Všemohúci Boh vo svojom milosrdenstve ustanovil na miestach, kde som kázal misie – aby chránil a zväčšoval dobro, ktoré vzniklo prostredníctvom misií a aby zabránil ďalším hriechom.

Skôr ako sa Ruženec udomácnil v týchto malých mestečkách a dedinách, prevládali tam tance a skutky smilstva; prekvitala nespútanosť a neviazanosť, nemravnosť, znevažovanie a rúhanie, zvady a nepriateľstvá. Bolo počuť iba diablove piesne a dvojzmyselné reči. Teraz však počuť iba hymny a piesne na oslavu nášho Pána a modlitby Zdravas Mária. Na jediných zhromaždeniach, ktoré vidno, sa schádza dvadsať, tridsať alebo i sto a viac ľudí, ktorí v pevne stanovenom čase spievajú na chválu Všemohúcemu Bohu tak ako to robia rehoľníci. Sú dokonca miesta, kde sa ľudia modlia Ruženec spoločne – súčasne päť desiatkov – každý deň na miestach, ktoré sú na to určené. Je to veľké požehnanie z neba.

Aj keď všade žijú hriešni a zlí ľudia, nemôžeme si myslieť, že nežijú tam, kde žijeme my; nájdú sa medzi nimi takí, čo si budú myslieť, že sa s určitosťou vyhnúť Cirkvi práve pre Ruženec a dokonca si z neho možno budú robiť posmech.

Pravdepodobne budú robiť všetko možné, len aby vás odradili od chodenia na ružencové pobožnosti, budú na vás vplývať zlým príkladom a zlými rečami. Nevzdávajte sa však. Keďže tieto nešťastné a zúfalé duše budú musieť byť vzdialené od Boha a neba po celú večnosť, keďže ich miesto bude v pekle, už tu na zemi musia byť oddelené od spoločenstva nášho Pána Ježiša Krista a Jeho služobníkov a služobníc.

Štyridsiata siedma ruža Správne dispozície

PREDURČENÉ DUŠE, vy, ktorí ste z Boha, zbavte sa tých (odlúčte sa od tých), čo seba samých odsudzujú bezbožným životom, lenivosťou a nedostatkom úcty a zbožnosti – a bez otáľania sa modlite Ruženec často. Modlite sa ho s vierou, pokorou, dôverou a vytrvalo.

Náš Pán Ježiš Kristus nám povedal, aby sme nasledovali Jeho príklad a aby sme sa modlili stále – lebo my veľmi potrebujeme modlitbu, keďže naše mysle sú zatemnené, sme nevedomí a slabí, keďže máme často málo síl a mnoho nepriateľov. Naši nepriatelia sú často veľmi silní. Každý, kto skutočne berie ohľad na tento príkaz nášho Pána, sa určite neuspokojí s tým, že sa pomodlí Ruženec raz do roka (ako to robia doživotní členovia), alebo raz za týždeň (ako riadni členovia), ale sa ho budú modliť každý deň (ako to robia členovia Denného Ruženca) a nikdy nezanedbajú jeho modlitbu – aj keď jedinou povinnosťou každého je spása vlastnej duše.

1. „Treba sa vždy modliť a nikdy neustávať.“ To sú večné slová samotného nášho Pána. Musíme uveriť Jeho slovám a zachovávať ich, žiť podľa nich, ak nechceme byť odsúdení. Ak si význam týchto slov nevysvetľujete iba svetsky, môžete ich chápať rôzne. Náš Pán nám podal pravdivé vysvetlenie svojich slov – pomocou príkladu, ktorý nám zanechal. „Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili tak, ako som vám robil ja.“ A „V modlitbe k Bohu strávil celú noc.“ Hoci Jeho dni neboli dosť dlhé, noc zvykol tráviť v modlitbe. Svojim apoštolom opätovne hovorieval: „Bedlite a modlite sa“; telo je slabé, všade a stále je okolo vás prítomné pokušenie. Ak nevytrváte v modlitbách, padnete... A hoci si niektorí z nich zrejme mysleli, že tieto slová nášho Pána sú pre nás iba určitou radou, pravda je taká, že nepochopili ich plný zmysel a význam. Preto upadli a upadajú do pokušenia a hriechu, aj keď boli a sú v spoločnosti samotného Ježiša. Milí členovia Ružencového Bratstva, ak chcete viesť, ak chcete žiť moderne a patriť svetu – tým mám na mysli, či z času na čas neupadáte do ťažkého hriechu a či sa potom idete vyspovedať, či sa chcete vyhýbať nápadným hriechom, ktoré svet považuje za hanebné a ak sa súčasne predsa oddávate „počestným hriechom“ – tak sa nemusíte modliť toľko Ružencov a iných modlitieb. V záujme toho, aby ste boli „rešpektovaní“, musíte urobiť skutočne veľmi málo: trochu sa modliť večer a ráno, príležitostne sa pomodliť Ruženec, čo môžete dostať aj ako zadost'učinenie po svätej spovedi, niekoľko desiatkov Zdravas Mária, ktoré sa pomodlíte v rámci modlitby Ruženca, (ale iba náhodou a bez sústredenosti), keď je vám to vhod – a to stačí. Ak ste urobili menej, mohli by vás označiť za voľnomyšlienkaru, alebo za nemravníka; ak by

ste urobili viac, boli by ste ekcentrickí alebo fanatickí. Ak však chcete viesť opravdivý kresťanský život, ak si chcete skutočne zachrániť dušu a kráčať po stopách svätcov, ak nikdy nechcete spáchať smrteľný hriech – ak chcete zlomiť osídla satana a odvrátiť jeho blčiacie šípy, stále sa musíte modliť tak, ako vás to naučili a ako vám to prikázal Náš Pán. Ak si to v srdci skutočne želáte, tak sa musíte aspoň modliť Ruženec alebo jeho časť, a to každý deň. Povedal som „aspoň“, lebo pravdepodobne všetko, čo vykonáte skrze modlitbu Ruženca, bude to, že sa vyhnete smrteľnému hriechu a že prekonáte pokušenie. Preto ste vystavení mocnému prúdu zla vo svete, ktorý zmieta nejednou silnou dušou; vy ste v strede tvrdošijnej a neústupčivej (neustupujúcej) tmy, ktorá často oslepuje dokonca aj tie najosvietenejšie duše; ste obklopení zlými duchmi, ktorí sú oveľa skúsenejší ako kedykoľvek predtým a keďže vedia, že ich čas sa kráti, pokúšajú vás oveľa ľstivejšie a účinnejšie.

Určite bude zázrakom milosti, získavaným skrze Ruženec, ak sa dokázate oslobodiť zo zovretia sveta, diabla a tela, vyhýbať smrteľným hriechom a získať si nebo. Ak mi nechcete veriť, aspoň sa poučte z vlastných skúseností. Rád by som sa vás opýtal, či by ste boli schopní vyhnúť sa vážnym chybám a hriechom, ktoré boli pre vás veľmi smutné a bolestné, ale ktoré pre vás vo vašej vlastnej zaslepenosti takmer nič neznamenali, ak by ste sa nemodlili viac než sa ľudia zvyknú modliť a ak by ste sa modlili iba tak, ako majú ľudia vo zvyku modliť sa. Teraz sa musíte aspoň zobudiť a ak chcete žiť a zomrieť bez hriechu, prinajmenšom bez smrteľného hriechu, modlite sa neustále; modliť sa Ruženec každý deň tak ako sa ho vždy modlili členovia ružencových Bratstiev v počiatkoch ich jestvovania.

Keď Blahoslavená Panna dala svätému Dominikovi Ruženec, nariadila mu, aby sa ho modlil každý deň a aby aj iných povzbudzoval a nabádal k jeho dennej modlitbe. Svätý Dominik nikdy nepripustil, aby do Bratstva vstúpil niekto, kto nebol plne rozhodnutý modliť sa Ruženec denne. Ak sa dnes ľuďom dovoľuje a umožňuje, aby boli členmi ružencového bratstva aj vtedy, ak sa Ruženec modlia iba raz týždenne, je to preto, lebo poklesla horlivosť a ochladla láska. Aj ten, kto sa modlí málo, dostane to, o čo prosí. „Na počiatku to tak nebolo.“

Na tomto mieste treba zdôrazniť tri veci: po prvé to, že ak sa chcete pridať k Bratstvu Denného Ruženca a mať podiel na modlitbách a zásluhách jeho členov, nestačí sa iba zapísať za člena Riadneho Ruženca alebo sa rozhodnúť, že sa budeme Ruženec modliť každý deň; okrem toho sa treba prihlásiť u tých, čo sú oprávnení zapísať vás do zoznamu členov. Je tiež veľmi dobré a nanajvýš užitočné, ak pôjdete na svätú spoveď a prijmete sväte prijímanie zvlášť na tento úmysel. Súčasťou členstva v Riadnom Ruženci nie je totiž členstvo v Dennom Ruženci, ale súčasťou členstva v Dennom Ruženci je aj členstvo v Riadnom Ruženci.

Druhá vec, ktorú chcem zdôrazniť, je to, že ak sa nám stane, že zanedbáme každodennú modlitbu svätého Ruženca, nedopúšťame sa ani všedného hriechu. Všedného hriechu sa nedopúšťame ani vtedy, ak sa Ruženec nepomodlíme raz za týždeň alebo raz za rok podľa toho, ako sme sa rozhodli. Tretia vec, ktorú chcem spomenúť, je to, že kedykoľvek vám choroba alebo práca, ktorú konáte z poslušnosti voči predstavenému, alebo jednoducho preto, že je potrebné ju vykonať, ba dokonca aj vtedy, ak ste sa Ruženec nepomodlili preto, že ste na to nedobrovoľne a neúmyselne pozabudli, teda ak vám tieto dôvody bránia v modlitbe Ruženca, nestrácate svoj podiel na zásluhách a účasť na Ružencoch ostatných členov Bratstva. Absolútne povediac nie ste teda povinní pomodliť sa nasledujúci deň dva Ružence ako náhradu za jeden, ktorý ste sa deň predtým nepomodlili. Platí to však len vtedy, ak ste to neurobili z vlastnej viny. Ak ste chorí a vaša choroba je takej povahy, že ste schopní pomodliť sa aspoň časť Ruženca, musíte sa ju pomodliť. „Blažení sú tvoji ľudia a blažení tvoji sluhovia, ktorí ustavične stoja pred tebou.“ „Blažení, Pane, tí, čo v dome tvojom bývajú, chvália teba ustavične.“ „Ó, milý Pane Ježišu, blažení sú tí bratia a sestry z Denného Bratstva Svätého Ruženca, ktorí sú každý deň v Tvojej prítomnosti, - v Tvojom malom domčeku v Nazarete, pri päte Tvojho Križa na Kalvárii a pri Tvojom tróne v nebesiach, takže môžu rozjímať o tajomstvách radostného, bolestného a slávnostného Ruženca. Akí šťastní sú na zemi pre zázračné milosti, ktoré si im láskavo udelil, a akí blažení budú v nebesiach, keď Ťa budú chváliť a velebiť osobitným spôsobom – na veky vekov.“

2. Ruženec by sme sa mali modliť s vierou – lebo náš Pán povedal: „Verte, že všetko, za čo sa modlíte a čo žiadate, dostanete, a stane sa vám“ Ak veríte, že z rúk Všemohúceho Boha dostanete to, o čo prosíte, On vyhovie vašim prosbám. Povie vám: „Chod' a ako si uveril, nech sa ti stane.“ „Ak niekto z vás nemá dar múdrosti, nech si ho prosí od Boha – ale nech prosí s dôverou, bez pochybovania.“ A k niekto potrebuje múdrosť, nech prosí o ňu Boha s vierou, bez váhania, skrze modlitbu Ruženca – a dostane, o čo žiada.
3. Po tretie, musíme sa modliť s pokorou, tak ako mýtnik; kľáčal na zemi – na obidvoch kolenách – nie iba na jednom, ako to robia pyšní a svetsky založení ľudia, ktorí sa jedným kolenom opierajú o kľakátko pred sebou. Mýtnik bol v kostole celkom vzadu a nie vo svätyni ako farizej zo spomínaného Evanjelia (Lk 18,13); oči upieral k zemi, keďže sa ani neodvážil hľadiť smerom hore k nebesiam; nedržal hlavu pyšne hore a neobzeral sa okolo seba ako to robil farizej. Bil sa v prsia, vyznávajúc svoje hriechy a prosiac o nich odpustenie: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu“ a vôbec nebol taký ako farizej, ktorý sa chvastal vlastnými dobrými skutkami a vo svojich modlitbách opovrhoval inými. Nenapodobňuje pýchu farizeja, ktorého modlitba iba zatvrdila jeho

vlastné srdce a zväčšila jeho vinu; radšej napodobňuje pokoru mýtnika, ktorý svojou modlitbou získal odpustenie hriechov.

Mali by ste byť veľmi opatrní a nerobiť nič, čo sa vymyká obvyklým zaužívaným spôsobom. Najmä by ste sa nemali snažiť spoznávať mimoriadne veci, vízie, zjavenia alebo iné zázračné milosti, ktoré Všemohúci Boh príležitostne udelil niekoľkým málopočetným svätým počas modlitby Ruženca. „Samotná viera stačí“; samotná viera je pre nás teraz dostatočná na to, aby Sväté Evanjeliá a všetky pobožnosti a nábožné cvičenia priniesli svoje ovocie, ak ich vykonávame s pevnou vierou.

Aj keď trpíme suchotou duše, nudou alebo ste vnútorne znechutení, nikdy sa nevzdajte modlitby Ruženca, aj keby ste sa mali pomodliť iba jeho časť – lebo to by bol zrejmý znak pýchy a nevery. Práve naopak, ako skutočný bojovník v službách Ježiša a Márie by ste sa mali modliť Otčenáš a Zdravas Mária v rámci Ruženca viac-menej suchopárne, automaticky, ak sa ho skutočne chcete modliť; pri modlitbe by ste nemali ani cítiť, ani vidieť, ba ani bezprostredne počuť žiadnu útechu alebo niečo iné, mali by ste sa čo najlepšie sústrediť na jednotlivé tajomstvá. Nemali by ste vyhľadávať príležitosti na to, aby ste súčasne s chlebom jedli aj lekvár a cukríky, ako to robia deti – ale Ruženec by ste sa mali modliť oveľa pomalšie, najmä vtedy, ak vám jeho modlitba pripadá namáhavá. Robte tak preto, aby ste dokonalejšie napodobňovali nášho Pána v Jeho utrpení. „A on v smrteľnom zápase ešte vrúcnejšie sa modlil“ - tak hovorí Písmo o našom Pánovi, keď sa počas svojho utrpenia modlil. To isté možno povedať aj o vás: Modlil sa ešte vrúcnejšie.

4. Modlite sa s veľkou dôverou, s dôverou založenou na veľkej добрote a nekonečnej veľkodušnosti Božej a na prisľuboch Ježiša Krista. Boh je prameňom živej vody, ktorá neprestajne prúdi do srdc tých, čo sa modlia. Večný Otec po niečom inom tak netúži ako po tom, aby sa s nami delil o životodarné vody svojej milosti a o svoje milosrdenstvo. Naliehavo nás žiada: „Podťte a pite z môjho prameňa skrze modlitbu“, a keď sa k Nemu nemodlíme, s ľútosťou hovorí, že sa Ho zriekame a že Ho opúšťame: „Ved' dvoch ziel sa dopustil ľud môj: mňa opustil, prameň vôd živých.“ Nášho Pána robíme šťastným, keď ho prosíme o milosti. Ak Ho o ne nežiadame, láskavo sa žaluje: „Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene... proste a dostanete... hľadajte a nájdete... klopte a otvorí sa vám.“ Aby nám dodal viac dôvery v modlitbu, záväzne nám prisľúbil: Povedal, že Jeho Večný Otec nám dá všetko, o čo budeme prosiť v Jeho mene.

Štyridsiata ôsma ruža Vytrvalosť

5. Ako piaty bod musím spomenúť aj vytrvalosť v modlitbe. Len ten dostane, nájde a vojde, kto vytrvá v žiadaní (prosbe), hľadaní a klopaní. Nestačí iba prosiť Všemohúceho Boha o určité milosti na mesiac, rok, na desať alebo dokonca dvadsať rokov; nikdy sa nesmieme unaviť vo svojich prosbách. V prosbách musíme vytrvať až do smrti a dokonca v modlitbe, ktorá je výrazom našej dôvery v Boha, musíme myšlienku na smrť spojiť s vytrvalosťou a povedať: „Ak znivočí ma, ani sa ver nezachviem, len nech si pred ním svoje rozpoviem a budem dôverovať, že dostanem to, čo potrebujem.

Poprední a bohatí ľudia tohto sveta prejavujú svoju veľkodušnosť tým, že predvídajú potreby a požiadavky ľudí a že im pomáhajú ešte skôr ako ich o niečo požiadajú. Na druhej strane sa veľká Božia štedrosť prejavuje v tom, že nás povzbudzuje, aby sme hľadali a žiadali veľmi dlho, aby sme žiadali o milosť, ktorú nám chce Boh dať. Často je to tak, že čím vzácnejšia je milosť, tým dlhšie nám ju Boh poskytuje. Robí tak z troch dôvodov:

- a) lebo chce rozmnožiť svoje milosti
- b) aby si ju jej prijímateľ viac ocenil;
- c) aby podnietil dušu, ktorá prijíma danú milosť, k veľkej pozornosti, aby ju nestratila – lebo ľudia si necenia veci, ktoré môžu získať rýchlo a na získanie ktorých nemusia vynaložiť veľa námahy.

Milí členovia Bratstva svätého Ruženca, vytrvalo proste Všemohúceho Boha o všetko, čo potrebujete, o všetky potreby duše i tela. Proste o ne skrze modlitbu svätého Ruženca. Najviac by ste však mali prosiť o Božiu Múdroosť, ktorá je nekonečným Pokladom: „Pre ľudí je ona (múdroosť) pokladom nevyčerpatelným“ a niet pochyb o tom, že skôr či neskôr ju dostanete – pokiaľ neprestanete o ňu prosiť a žiadať a pokiaľ nestratíte odvahu uprostred cesty. „Vstaň, jedz, lebo cesta je pre teba priveľká.“ To znamená, že máte pred sebou ešte dlhú cestu, že budete musieť zdolávať aj zlé a nepriaznivé okolnosti, mnohé ťažkosti a že skôr ako si nazhromaždíte dostatok večných pokladov vo forme modlitieb Otčenáš a Zdravas Mária, pomocou ktorých si budete môcť vykúpiť cestu do neba a zaslúžiť si nádhernú korunu, ktorá čaká na každého verného člena Bratstva, budete musieť bojovať aj proti mnohým nepriateľom. „Drž sa toho, čo máš, aby ti nik nevzal veniec. Majte sa na pozore, aby vám veniec neukradol nikto, kto bol v modlitbe svätého Ruženca vernejší ako vy. On je „tvojím vencom“ – Všemohúci Boh ho pre teba vybral a ty si ho už spolovice získal skrze ružence, ktoré si sa dobre pomodlil. Na nešťastie ťa však svojou usilovnosťou (rýchlosťou) môže predbehnúť niekto iný – niekto, kto bol usilovnejší a vernejší, by mohol získať veniec, ktorý mal byť pôvodne tvoj.

Mohol by ho získať modlitbou Ruženca a dobrými skutkami. Všetko to by sa skutočne mohlo stať, ak ešte stále stojíte na nádhernom chodníku, po ktorom ste tak úspešne bežali: „Dobre ste sa rozbehli.“ „Len kto vás zadržal, že sa protivíte pravde?“ Kto vám bude môcť zabrániť v tom, aby ste získali veniec svätého Ruženca? Nikto, iba jeho nepriatelia, ktorých je veľmi veľa.

Verte mi, „iba násilníci sa ho zmocnia.“ Tieto vence nie sú pre plaché a nesmelé duše, ktoré sa obávajú výsmechu a hrozieb tohto sveta, ale nie sú ani pre lenivých a nečinných ľudí, ktorí sa modlia Ruženec nedbanlivo alebo veľmi náhlivo, len aby to mali čo najskôr za sebou. To isté sa týka aj ľudí, ktorí sa ho modlia prerušovane, keďže nimi hýbe duch. Tieto vence nie sú pre tých, čo sa boja alebo sú zbabelí, ako náhle vidia, že samotné peklo sa začína vzpierat' proti Svätému Ružencu.

Drahí členovia Ružencového Bratstva, ak chcete slúžiť Ježišovi a Márii každodennou modlitbou Ruženca, musíte byť pripravení na to, že budete vystavení pokušeniam. „Synu, ak ideš slúžiť Bohu... priprav sa na skúšku.“ Heretici a ľudia, čo žijú nemravným životom, ľudia, ktorých svet „rešpektuje“, osoby, ktoré sú zbožné iba formálne, „na povrchu“, ako aj falošní proroci, zachádzajú s vašou povahou, ktorá je naklonená k zlému, v rukavičkách. Aj samotné peklo bude viesť s vami súboj, len aby vás odvrátilo od tohto svätého cvičenia. Bude sa snažiť, aby ste sa ho vzdali.

V snahe pomôcť vám, aby ste boli lepšie vyzbrojení proti prudkým útokom nepriateľov modlitby Ruženca zo strany ľudí, vám poviem niekoľko vecí, ktoré vždy hovoria a ako zmýšľajú. Poviem vám to preto, aby ste sa mali pred nimi na pozore. Majte sa na pozore pred nimi všetkými, nie však natoľko pred heretikmi a pred úplne nemravnými ľuďmi, ale najmä pred tými, čo sú „vážení“ v očiach tohto sveta a pred tými, čo sú zbožní (akokoľvek sa to môže zdať čudné), ale nezvyknú sa modliť svätý Ruženec.

„Čo to chce tento tlčhuba povedať?“ „Podľa te, umučme ho, lebo je proti nám.“ To znamená: Čo vlastne robí, keď sa modlí toľko Ružencov? Čo to stále toľko mrmle? Toľká lenivosť. Prečo toľké mrhanie časom, keď sa niekto sústreďuje na také staré veci – urobil by oveľa lepšie, keby pracoval a nezaťažoval sa takými nerozumnosťami. Viem, o čom hovorím...“

„Navrhujem, že všetko, čo musíte urobiť, je to, aby ste sa modlili Ruženec a z neba vám padne do lona šťastie. Ruženec vám dáva všetko, čo potrebujete, bez toho, že by ste museli čo i len prstom pohnúť. Či nebolo povedané: „Boh pomáha tým, čo si pomáhajú sami? (Pomôž si, človeče, aj Pán Boh ti pomôže?“) Nie je potrebné miešať dokopy toľké modlitby. „Nebo vypočuje krátku modlitbu.“ Jeden Otčenáš a jeden Zdravas Mária celkom stačia, ak sa ich modlíme správne.“ „Boh nám nikdy nepovedal, aby sme sa modlili Ruženec – pochopiteľne, nie je to zlá pobožnosť, ak máte na ňu čas. Ani na chvíľu si však nemyslíte, že ľudia, čo sa modlievajú Ruženec, majú väčšiu istotu, že sa dostanú do neba, ako ju máme my. Pozrite sa na svätcov, ktorí sa ho nikdy nemodlili. Oveľa viac ľudí chce každého a všetko vidieť na vlastné oči: ľudia všetko

preháňajú do extrému, úzkostliví ľudia vidia hriech takmer všade, vyslovujú príliš všeobecné konštatovanie a hovoria, že všetci tí, čo sa nemodlia Ruženec, sa dostanú do pekla.“

„Ó áno, Ruženec sa hodí pre staré ženy, čo nevedia čítať. Či nie je oveľa cennejšia niektorá iná pobožnosť k Panne Márii, napríklad modlitba litánií? Alebo či nie je cennejšie, ak sa pomodlíme sedem kajúcich žalmov? A mohlo by byť niečo krajšie ako modlitba žalmov, ktoré inšpiroval Duch Svätý? Hovoríte, že ste súhlasili s tým, že sa budete modliť Ruženec každý deň; to je však iba slama, ktorá zhorí v ohni – viete predsa veľmi dobre, že to nemá žiadnu trvácnosť? Či nie je lepšie menej konať a preukazovať viac vernosti?“

„Pod', priateľu, chop sa tohto môjho slova, modli sa ráno a večer, cez deň usilovne pracuj a prines to ako obeť – veď Boh nežiada od Teba viac. V živote si musíš všetko zaslúžiť; keby si bol pánom svojho času, nepovedal by som nič, nemal by som žiadne námietky – môžeš sa pomodliť, koľko ružencov chceš. Ale nateraz sa modli ruženec v nedeľu a vo sviatočné dni, keď máš dost' času, ak sa ho skutočne chceš modliť.“

A prines to ako obeť – veď Boh nežiada od Teba viac. V živote si musíš všetko zaslúžiť; keby si bol pánom svojho času, nepovedal by som nič, nemal by som žiadne námietky – môžeš sa pomodliť, koľko ružencov chceš. Ale nateraz sa modli ruženec v nedeľu a vo sviatočné dni, keď máš dost' času, ak sa ho skutočne chceš modliť.“

„Naozaj – čo vlastne robíte s toľkými pármami zrníčok? Na čo sú vám? Namiesto toho, aby ste boli mužom, vyzeráte ako stará žena. Videl som iba malý ruženec, ktorý pozostával len z jedného desiatka. Čo to máš na krku, ty fanatik? Keď sa pomodlíš jeden desiatok ruženca, je to to isté, ako keď sa ich pomodlíš pätnásť. Prečo si nezavesíš ruženec okolo krku ako to robia Španieli? Tí majú v jednej ruke veľký ruženec - a v druhej majú dýku.“

„Pre milosrdenstvo božie, prestaňte s tými vonkajšími, nepodstatnými pobožnosťami; skutočná pobožnosť sa prejavuje v srdci... atď... atď... Podobne, môže sa stať, že nemálo bystrých a učeníých ľudí s a príležitostne pokúsi odhovárať vás od modlitby svätého Ruženca (oni sú však pyšní a tvrdohlaví). Skôr vás budú povzbudzovať, aby ste sa modlili sedem kajúcich žalmov alebo iné modlitby. Ak vám dobrý spovedník uložil ako pokánie modlitbu Ruženca a ak vám povedal, aby ste sa ho modlili každý deň po dobu dvoch týždňov alebo celý mesiac, tak ak chcete, aby sa vaše pokánie zmenilo na modlitbu, pôst, sväté omše alebo almužny, musíte sa spovedať.“

Ak sa budete radieť s určitými ľuďmi, čo vedú život modlitby, ale nikdy sa nepokúšali modliť Ruženec, nielen že vás nebudú povzbudzovať k jeho modlitbe, ale vás budú od nej odrádzať, ba dokonca vás budú takmer nútiť, aby ste si osvojili kontemplatívnu modlitbu – ako keby Ruženec a kontemplatívna

modlitba boli navzájom nezlučiteľné, ako keby tí svätci, ktorí zasvätili svoj život Ružencu, neboli dospeli kontemplatívnej modlitbe značnej intenzity.

Najviac budú na vás útočiť vaši najbližší nepriatelia. Mám na mysli sily vašej duše a vaše fyzické zmysly – roztržitosť mysle, únava, stiesnenosť a nerozhodnosť vôle, suchota srdca, vyčerpanosť a telesné choroby, to všetko diabol skombinuje, aby vám povedal: „Prestaňte sa modliť Ruženec; práve on vám spôsobuje toľké bolesti hlavy. Vzdajte sa ho; keď sa ho nebudete modliť, nespáchate hriech. Nie ste povinní sa ho modliť. Ak sa ho už musíte modliť, pomodlite sa z neho iba časť; ťažkosti, ktoré máte s jeho modlitbou, sú iba znakom toho, že Boh od vás nežiada, aby ste sa ho modlili. Môžete sa ho domodliť aj zajtra, ak sa budete lepšie cítiť, atď... atď...

A nakoniec, môj milý Brat, každodenná modlitba svätého Ruženca má toľko nepriateľov, že milosť vytrvať v nej až do smrti považujem za jednu z najväčších milostí, aké nám Všemohúci Boh môže dať.

Vytrvajte v modlitbe Ruženca a ak jej zostanete verní, dostanete zázračnú korunu, ktorá na vás čaká v nebesiach: „Bud' verný až do smrti, a dám ti veniec života.“

Štyridsiata deviata ruža Odpustky

TERAZ Je na čase povedať niečo o odpustkoch, ktoré boli udelené členom Ružencového Bratstva. Tak budete môcť získať z nich čo najviac.

V krátkosti povedané odpustky sú odpustením alebo zmiernením časných trestov za spáchané hriechy skrze prehojné zadosťučinenie Ježiša Krista, Blahoslavenej Panny Márie a svätých – ktoré sú súčasťou pokladu Cirkvi. Úplné odpustky znamenajú odpustenie celého trestu za hriechy; čiastočné odpustky, napríklad sto alebo tisíc rokov, môžeme vysvetliť ako odpustenie toľkých trestov, koľko by sme si mohli odpykať za sto alebo tisíc rokov, ak by sme dostali príslušný počet skutkov pokánia, predpísaný starobylými kánonmi Cirkvi.

Spomenuté kánony vyžadovali sedem, niekedy však desať až pätnásť rokov pokánia za jeden smrteľný hriech, takže človek, ktorý spáchal dvadsať smrteľných hriechov, by si pravdepodobne bol musel odpykať sedem rokov pokánia aspoň dvadsať krát, atď.

Tí členovia Ružencového Bratstva, ktorí chcú získať odpustky, musia:

1. byť skutočnými kajúcnikmi a musia pristupovať ku svätej spovedi a k svätému prijímaniu, ako to učí Bula o odpustkoch;
2. nesmú mať náklonnosť ani k všednému hriechu, lebo tam, kde niet náklonnosti k všednému hriechu, niet ani viny, a pokiaľ jestvuje vina, trest nemôže byť zrušený;

3. musia sa modliť a konať dobré skutky, ktoré sú predpísané v Bule. Ak v súlade s výrokmi pápežov možno získať čiastočné odpustky (napríklad sto rokov) bez získania úplných odpustkov, nie je vždy potrebné pristúpiť k svätej spovedi a ku svätému prijímaniu, ak ich chceme získať. So svätým Ružencom je spojených mnoho takých odpustkov (sú spojené s modlitbou piatich alebo pätnástich desiatkov). Sú spojené s procesiami, s požehnaním pri pobožnosti Ruženca atď.

Rozhodnite sa nezanedbávať získavanie spomenutých odpustkov. Flammin a veľa ďalších spisovateľov rozpráva príbeh o mladom dievčati popredného postavenia, ktoré sa volalo Alexandra. Toto dievča sa zázračne obrátilo a svätý Dominik ho zapísal medzi členov Bratstva Najsvätejšieho Ruženca. Po smrti sa mu dievča zjavilo a povedalo, že bolo odsúdené na sedemsto rokov do očistca jednak za vlastné hriechy, ale aj za hriechy, ktoré spáchali iní ľudia preto, že toto dievča im k tomu dalo podnet svojím svetským spôsobom života. Preto ho vzývalo, aby svojimi modlitbami zmierňovali jeho bolesti a aby požiadal členov Bratstva svätého Ruženca o modlitby na rovnaký úmysel. Svätý Dominik tak aj urobil.

O dva týždne sa dievča znovu zjavilo svätému Dominikovi, pričom žiarilo jasnejšie ako slnko. Povedalo mu, že skrze modlitby členov Bratstva svätého Ruženca bolo náhle vyslobodené z očistca. Svätému Dominikovi tiež povedalo, že sväté duše v očistci mu dali posolstvo (odkaz), v ktorom prosili svätca, aby aj naďalej kázal o svätom Ruženci a o to, aby požiadal ich príbuzných o obetovanie modlitieb Ruženca za duše v očistci. Za to sa im bohato odmenia, keď sa dostanú do nebeskej slávy.

Päťdesiata ruža Rôzne metódy

ABY SOM VÁM uľahčil modlitbu svätého Ruženca, uvádzam niekoľko spôsobov, ktoré vám pomôžu modliť sa ho dobre a sväto a pritom rozjímať o radostných, bolestných a slávnostných tajomstvách zo života Ježiša a Márie. Vyberte si z nich ten, ktorý vám najviac vyhovuje a ktorý vám najviac pomôže: ak chcete, môžete si z nich vybrať, ako to urobili aj niektorí svätci.

SPOSOBY MODLITBY NAJSVATEJŠIEHO RUŽENCA TAK, ABY NAŠE DUŠE ZÍSKALI MILOŠŤ TAJOMSTIEV ŽIVOTA, UMUČENIA A OSLÁVENIA JEŽIŠA A MÁRIE.

NAJPRV povedzte „Príď, Duchu Svätý“... a potom **OBETUJTE RUŽENEC**: Spájam sa so všetkými svätými v nebi a so všetkými spravodlivými na zemi; spájam sa s Tebou, môj Ježišu, aby som dôstojne velebil Tvoju Svätú Matku

a v Nej a skrze Ňu Teba samého. Zriekam sa všetkej roztržitosti, ktorá sa ma zmocní počas tejto modlitby Ruženca.

Ó Blahoslavená Panna Mária, obetujeme Ti toto vyznanie viery na uctenie tej viery, ktorú si mala Ty počas pozemského života. Prosíme Ťa, aby si sa s nami o ňu podelila.

Ó Pane, obetujeme Ti tento Otče náš ako prejav úcty k Tvojej jednote a ako prejav nášho uznania, že Ty si prvou a poslednou príčinou všetkého.

Najsvätejšia Trojica, obetujeme Ti tieto tri Zdravasy ako prejav vďaky za všetky milosti, ktoré si udelil Márii a nám skrze Jej príhovor.

Jeden Otče náš, trikrát Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Tento spôsob sa trochu líši od toho, ktorý je všeobecne známy a zaužívaný.

Svätý Ludovít ho počas svojho života prispôbil, na tomto mieste ho však uvádzame, lebo je súčasťou pôvodného rukopisu tejto knihy.

Nasledujúca modlitba, ktorú povedala Panna Mária trom deťom, keď sa im v r. 1917 zjavila vo Fatime, sa modlí po Sláva Otcu na konci každého desiatku:

Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú Tvoje milosrdenstvo.

Ako obetovať jednotlivé desiatky

Tajomstvá radostného ruženca

PRVÝ DESIATOK: Pane Ježišu, tento prvý desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho Vtelenia a skrze toto tajomstvo a príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o hlbokú pokoru.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Milosť tajomstva Vtelenia, zostúp do mojej duše a učiň ju skutočne pokornou.

Druhý desiatok: Pane Ježišu, tento druhý desiatok Ti obetujeme na uctenie návštevy Tvojej Presvätej Matky a Jej príbuznej Svätej Alžbety a skrze Toto tajomstvo, ale aj skrze príhovor Panny Márie Ťa prosíme o dokonalú lásku k našim bližným.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť tajomstva Návštevy Panny Márie u Alžbety zostúpi do mojej duše a nech ju učíni skutočne dobročinnou, zhovievavou a láskavou.

Tretí desiatok: Dieťa Ježiš, tento tretí desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho požehnaného a presvätého Narodenia a skrze toto tajomstvo, ale aj skrze príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme, odlúč nás od vecí tohto sveta, daj nám lásku k chudobe a k chudobným.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť tajomstva Narodenia zostúpi do mojej duše a nech ma učíní chudobného duchom.

Štvrtý desiatok: Pane Ježišu, tento štvrtý desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho Obetovania v chráme a skrze Toto tajomstvo, ale aj skrze príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o dar múdrosti a čistoty srdca a tela.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť tajomstva Očisťovania zostúpi do mojej duše a nech ju učíní skutočne múdrou a čistou.

Piaty desiatok: Pane Ježišu, tento piaty desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho nájdenia v chráme medzi učeními mužmi. Našla Ťa tam Tvoja Matka Panna Mária, keď si sa Jej predtým stratil. Skrze toto tajomstvo a skrze príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme, obráť nás a pomôž nám zmeniť náš život a obrátiť všetkých hriešnikov, heretikov, schizmatikov a modloslužobníkov.

Jeden Otče náš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť nájdenia Dieťa a Ježiša v chráme zostúpi do mojej duše a nech ma skutočne zmení.

Tajomstvá bolestného Ruženca

ŠIESTY DESIATOK: Pane Ježišu, tento šiesty desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho smrteľného zápasu v záhrade na olivovej hore a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o dokonalú ľútosť za naše hriechy a o cnosť dokonalej poslušnosti voči Tvojej svätej vôli.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť smrteľného zápasu nášho Pána zostúpi do mojej duše a nech vzbudí vo mne dokonalú kajúcnosť a vernú a dokonalú poslušnosť voči Tvojej vôli.

Siedmy desiatok: Pane Ježišu, tento siedmy desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho krvavého bičovania a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o milosť umŕtvovania našich zmyslov čo najdokonalejšie.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť bičovania nášho Pána zostúpi do mojej duše a nech ma opravdivo umŕtvuje.

Osmy desiatok: Pane Ježišu, tento ôsmy desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho krutého korunovania trnám a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o to, aby sme pohrdali týmto svetom.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť trnám korunovania nášho Pána zostúpi do mojej duše a nech učíní, aby som opovrhoval týmto svetom.

Deviaty desiatok: Pane Ježišu, tento deviaty desiatok Ti obetujeme na uctenie toho, že si niesol kríž a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej

Presvätej Matky Ťa prosíme o dar veľkej trpezlivosti pri nesení nášho vlastného kríža a pri kráčaní po Tvojich stopách po celý náš život.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť tajomstva nesenia kráža zostúpi do mojej duše a nech ma učiní opravdivo trpezlivým.

Desiaty desiatok: Pane Ježišu, tento desiaty desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho ukrižovania na vrchu Kalvárie a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o to, aby sme sa veľmi báli hriechu, aby sme mali lásku ku Krížu. Udeľ milosť svätej smrti nám a tým, čo teraz zápasia so smrťou.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť tajomstva smrti a umučenia nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista zostúpi do mojej duše a nech ma učiní opravdivo svätým.

Tajomstvá slávnostného Ruženca

JEDENÁSTY DESIATOK: Pane Ježišu, tento jedenásty desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho slávneho Zmŕtvychvstania a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o živú vieru.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť Zmŕtvychvstania zostúpi do mojej duše a nech ma učiní skutočne verným.

Dvanástky desiatok: Pane Ježišu, tento dvanásty desiatok Ti obetujeme na uctenie Tvojho slávneho Nanebovstúpenia a skrze toto tajomstvo a na príhovor Tvojej Presvätej Matky Ťa prosíme o pevnú nádej a o veľkú túžbu po nebi.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť Nanebovstúpenia nášho Pána zostúpi do mojej duše a nech ma pripraví pre nebo.

Trinásty desiatok: Pane Ježišu, tento trinásty desiatok Ti obetujeme na uctenie tajomstva zoslania Ducha Svätého a skrze toto tajomstvo a na príhovor Panny Márie, Tvojej najvernejšej Nevesty, prosíme Ťa o Tvoju svätú Múdroosť, aby sme poznali, skutočne milovali a v praxi uskutočňovali Tvoju Pravdu a aby sme sa o ňu delili s ostatnými ľuďmi.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť zoslania Ducha Svätého zostúpi do mojej duše a učíň ma skutočne múdrym v očiach Všemohúceho Boha.

Štrnásty desiatok: Pane Ježišu, tento štrnásty desiatok Ti obetujeme na uctenie prijatia Nepoškrvnenej a Nanebovzatia Tvojej Presvätej a požehnanej Matky s telom i dušou do Tvojej slávy a skrze tieto dva tajomstvá Ťa na Jej príhovor prosíme o dar pravej úcty voči Nej, aby nám pomáhala sväto žiť i zomrieť.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Nech milosť prijatia Nepoškvrnenej a Nanebovzatia Panny Márie zostúpi do mojej duše a nech zo mňa učiní Jej opravdivého ctiteľa.

Pätnástky desiatok: Pane Ježišu, tento pätnástky desiatok Ti obetujeme na uctenie slávneho korunovania Tvojej Presvätej Matky v nebi a skrze toto tajomstvo a na Jej príhovor Ťa prosíme o milosť vytrvalosti a zvýšenia zbožnosti až do chvíle našej smrti. Po smrti Ťa prosíme o večnú korunu, ktorú si nám pripravil. O tú istú milosť prosíme pre všetkých spravodlivých a pre všetkých našich dobrodincov.

Jeden Otčenáš, desať Zdravas Mária, Sláva Otcu...

Pane Ježišu, skrze pätnásť tajomstiev Tvojho života, smrti a umučenia, skrze Tvoje oslávenie a zásluhy Tvojej Presvätej Matky Ťa snažne prosíme, obráť hriešnikov a pomôž zomierajúcim, vyslobod' sväté duše z očistca a nám všetkým daj svoju milosť dobrého života a dobrej smrti – prosíme Ťa, udeľ nám Svetlo svojej slávy, aby sme Ťa videli z tváre do tváre a aby sme Ťa po celú večnosť milovali. Amen. Nech sa tak stane.

JEDINE BOH.

DRUHÁ METÓDA

KRATŠÍ SPOSOB

ABY SME TO mohli uskutočniť, musíme po každom Zdravas Mária dodať slovo alebo dve (závisí to od príslušného desiatku). To nám umožní zapamätať si, ktoré tajomstvo si pripomíname. Už spomenuté slovo alebo slová dodáme v každom Zdravas Mária po slove „Ježiš“. „A požehnaný je plod života Tvojho“:

1. desiatok... „Ježišovo Vtelenie“
2. desiatok... „Ježišovo obetovanie“
3. desiatok... „Ježišovo narodenie v chudobe“
4. desiatok... „Ježišovo obetovanie“
5. desiatok... „Ježiš, Svätý medzi svätými“
6. desiatok... „Ježišov smrteľný zápas“
7. desiatok... „Ježišovo bičovanie“
8. desiatok... „Ježišovo korunovanie trnám“
9. desiatok... „Ježiš nesie svoj kríž“
10. desiatok... „Ježišovo ukrižovanie“
11. desiatok... „Ježiš vstáva zmŕtvych“
12. desiatok... „Ježiš vstupuje na nebesia“
13. desiatok... „Ježiš Ťa naplní Duchom Svätým“
14. desiatok... „Ježiš berie do neba svoju Matku“
15. desiatok... „Ježiš korunuje svoju Matku“

Na konci prvých piatich tajomstiev sa modlíme:

„Nech milosť tajomstiev radostného Ruženca zostúpi do našich srdc a nech ich učiní skutočne svätými“;

Na konci druhých piatich desiatkov sa modlíme:

„Nech milosť tajomstiev bolestného Ruženca zostúpi do našich duší a nech ich učiní vernými v trpezlivosti“;

Na konci tretích piatich desiatkov sa modlíme:

„Nech milosť tajomstiev slávnostného Ruženca zostúpi do našich duší a nech ich učiní večne šťastnými. Amen.“

HLAVNÉ PRAVIDLÁ BRATSTVA NAJSVÄTEJŠIEHO RUŽENCA

Členovia Bratstva Svätého Ruženca:

1. Majú dať zapísať svoje mená do Knihy Bratstva. Ak je to možné, majú chodiť na svätú spoveď a na sväté prijímanie a v deň zápisu do Knihy Bratstva sa majú pomodliť Svätý Ruženec.
2. Ruženec, ktorý majú, má byť posvätený.
3. Svätý Ruženec sa majú modliť denne alebo aspoň raz za týždeň.
4. Ak je to možné, majú pristúpiť k svätej spovedi a ku svätému prijímaniu na prvú sobotu v mesiaci (na prvú nedeľu v mesiaci) a pomáhať pri ružencovej procesii.

Ani jedno z uvedených pravidiel nezaväzuje členov ani pod t'archou všedného hriechu.

Moc, sila, hodnota a svätosť svätého Ruženca

Zjavenie Blahoslavenej Panny Márie blahoslavenému Alanovi de la Roche

SKRZE RUŽENEC sa obrátili zatvrdliví hriešnici, muži aj ženy a začali viesť svätý život, pričom opravdivými slzami oplakávali svoje predošlé hriechy. Ich ľútosť bola opravdivá. Dokonca deti činili neuveriteľné pokánie; úcta k môjmu Synovi a ku mne sa natoľko rozšírila, že sa takmer zdalo, ako by na zemi žili anjeli. Viera sa vzťahala a mnohí katolíci túžili preliať za ňu svoju krv a bojovať proti heretikom. Skrze kázne mne tak drahého Dominika skrze moc

a silu Ruženca sa všetci heretici navrátili do Cirkvi. Ľudia dávali štedré almužny; budovali sa nemocnice a kostoly. Ľudia žili morálne a zachovávali zákony; robili divy na slávu Božiu. Prekvitala svätosť a odvrátenie sa od sveta; klérus žil príkladným životom, princovia a vládcovia boli spravodliví, ľudia žili vo vzájomnom pokoji a v spoločenstvách a domácnostiach vládli spravodlivosť a rovnosť.

Je však niečo oveľa dojemnejšie: keď sa modlili môj Žaltár, odkladali pracovné nástroje. Ľudia sa nikdy neodobrali na odpočinok bez toho, že by sa neboli ku mne modlili na kolenách. Ak si náhodou spomenuli, že mi zabudli vzdať hold, určite by vstali dokonca aj uprostred noci – a potom by ma boli pozdravili s veľkým rešpektom a boli by mali veľké výčitky svedomia.

Ruženec sa vo svete natoľko rozšíril a stal sa natoľko známym, že ľudia ktorí sa mu zasvätili, ostatní už považovali za členov Bratstva svätého Ruženca. Ak niekto žil verejne hriešnym životom, alebo sa rúhal, ľudia zvykli povedať: „Nie je možné, aby tento človek bol bratom svätého Dominika.“

Musím pripomenúť, že skrze Ruženec som v rôznych častiach sveta činila znamenia a zázraky: zastavila som šírenie morovej nákazy a ukončila som hrozné vojny a krvavé zločiny a skrze môj Ruženec našli ľudia odvahu uniknúť pokušeniu.

Keď sa modlíte Ruženec, anjeli sa radujú a Najsvätejšia Trojica sa z toho teší, radosť z toho má aj môj Syn a ja sama som šťastnejšia ako si dokážete predstaviť. Po obeti Svätej omše mám ja najväčšiu radosť práve z modlitby svätého Ruženca.

(Blahoslavený Alan)

Svätý Dominik povzbudzoval a nabádal všetkých bratov a sestry, ktorí boli počas jeho života členmi jeho rádu, aby si neprestajne ctili mňa a môjho Syna práve modlitbou svätého Ruženca.

Každý z nich sa každý deň pomodlil aspoň jeden kompletný Ruženec. Ak sa ho niekto zabudol pomodliť, cítil, že jeho deň bol úplne pokazený.

Bratia svätého Dominika mali takú veľkú lásku k tejto svätej pobožnosti, že ich to povzbudzovalo ku konaniu dobra a ponáhľali sa do kostola alebo na chór, aby zaspievali oficium. Ak niekoho z nich videli, že si nedbalo koná povinnosti, ostatní: „Ó, brat. Alebo sa Máriin Žaltár už vôbec nemodlíš, alebo sa ho modlíš zle.“

Kráľovná nebies je hodná toho, aby sme ju pozdravovali svätým Ružencom

„Svätí anjeli v nebi pozdravujú Preblahoslavenú Pannu modlitbou Zdravas Mária – nie nahlas, ale svojou anjelskou inteligenciou. Plne si totiž uvedomujú,

že skrze ňu došlo k odškodneniu a náprave za hriech padlých anjelov, Boh sa stal človekom a svet sa tým obnovil“ (Blahoslavený Alan).

V istú noc, keď členky ženského Bratstva odpočívali, sa Naša Pani zjavila jednej z nich a povedala:

„Dcéra moja, neboj sa ma. Ja som tá, ktorú tak verne ctíš každý deň. Som tvoja milujúca Matka. Buď pevná a vytrvaj. Chcem, aby si vedela, že Anjelský pozdrav mi spôsobuje takú veľkú radosť, že to človek ani nedokáže vyjadriť.“

(Guillaume Pepin, in Rosario Aureo, Kázeň č. 47)

Potvrdila to aj svätá Gertrúda v jednom zo svojich videní: V jej Zjaveniach, Kniha č. IV, kapitola II., je zaznamenané toto:

Bolo ráno na sviatok Zvestovania a v kláštore svätej Gertrúdy spievali modlitbu Zdravas Mária. Počas spevu mala svätá Gertrúda videnie. Videla, ako z Otca, Syna a z Ducha Svätého vytekajú tri prúdy a pozvoľna vtekajú do Srdca Panny Márie. Vo chvíli, keď došli k Jej Srdcu, sa odrazili späť k prameňu, z ktorého vyšli.

Svätá Gertrúda na základe toho pochopila, že Najsvätejšia Trojica dovolila Našej Panej, aby bola po Bohu Otcovi najmocnejšia, najmúdrejšia po bohu Synovi a najláskavejšia po Duchu Svätom. Svätá Gertrúda tiež pochopila, že vždy, keď sa veriaci modlia Anjelský pozdrav (Zdravas Mária), obklopujú Našu Paniu mocne tri prúdy, ktoré smerujú do Jej Srdca. Keď ju obmyjú, šťastne sa vracajú do srdca Všemohúceho Boha. O túto hojnú radosť sa delia svätí a anjeli v nebi spolu s veriacimi na zemi, ktorí sa modlia túto modlitbu. Lebo modlitba Zdravas Mária je zdrojom každého dobra pre Božie deti.

Sama Naša Pani povedala Našej Panej toto:

„Žiaden človek nikdy nezložil nič krajšie ako je modlitba Zdravas Mária. Žiaden pozdrav by nemal byť môjmu Srdcu milší než tieto nádherné a vznešené slová, ktorými ma oslovil sám Boh Otec.“

Jedného dňa povedala Naša Pani svätej Mechilde toto:

„Všetky Zdravas Mária, ktoré si sa pomodlila ku mne, sú na mojom plášti.“ (Potom Panna Mária odkryla časť plášťa). „Keď sa táto časť môjho plášťa naplní modlitbami Zdravas Mária, zhromaždím vás a vezmem vás do Kráľovstva svojho Milovaného Syna.“

Keď Denisa z kartuziánskej rehole hovorila o videní a zjavení sa Našej Panej istej osobe, povedala: „Najblahoslavenejšiu Pannu Máriu by sme mali pozdravovať srdcom, perami a činmi, aby nám nemohla povedať: ‘Títo ľudia ma ctia iba svojimi perami, ale ich srdcia sú ďaleko odo mňa.’“

Richard zo Svätého Laurentu vypočítava príčiny, prečo je dobré modliť sa na začiatku modlitieb (pred kázňou) Zdravas Mária:

1. Bojujúca Cirkev má nasledovať príklad svätého Gabriela, ktorý pozdravil Máriu s veľkou úctou a rešpektom modlitbou Zdravas Mária a až potom Jej povedal radostnú zvesť: „Počneš a porodíš Syna...“ Preto Cirkev pozdravuje Blahoslavenú Pannu skôr než začne hlásať Evanjelium.

2. Z kázne, pred ktorou sa zhromaždenie veriacich pomodlí Zdravas Mária, načerpajú ľudia viac ovocia; kňaz, ktorý má kázeň, má takú úlohu, akú by mal anjel. Aby sa však Kristus mohol zrodiť v dušiach zhromaždených (skrže vieru), musia najprv získať túto milosť od Blahoslavenej Panny, ktorá Ho zrodila prvýkrát (ako prvá) a spolu s Ňou sa stanú Matkami Božieho Syna. Lebo bez Márie nemôže byť Ježiš v ich dušiach.
3. Evanjeliá odhaľujú silu a moc Blahoslavenej Panny Márie; skrže túto modlitbu dostanú ľudia od Našej Panej pomoc.
4. Modlitba Zdravas Mária je pre nás veľkou ochranou a cestou, ako sa máme vyhýbať nebezpečným nástrahám; Mária, ktorá nás osvecuje, je svetlom aj pre kazateľov.
5. Členovia zhromaždenia, podľa príkladu Našej Panej, sú pozornejšími poslucháčmi a sú schopnejší zapamätať si Božie slovo.
6. Diabol (ktorý je nepriateľom ľudského rodu a ohlasovania evanjelia) je modlitbou Zdravas Mária vytlačený a vyhánaný. To je veľmi potrebné, lebo, citujúc slová nášho Pána, jestvuje nebezpečenstvo jeho príchodu, keďže chce vyhnáť Boha z ľudských srdc, „lebo verí, že budú zachránené.“

V prvej kázni o Svätom Ruženci hovorí Clement Losoun toto: „Po tom, čo svätý Dominik odišiel do neba, začala pobožnosť svätého Ruženca upadať, až temer zanikla. Vtedy vo viacerých častiach krajiny vypukol nebezpečný mor. Úbohí bedári a nešťastníci hľadali radu u svätého pustovníka, ktorý žil v púšti asketickým životom odriekania. Snažne ho prosili, aby sa za nich prihováral u Všemohúceho Boha. Pustovník vzýval Božiu Matku, aby sa prihovárala za hriešnikov a aby im prišla na pomoc.

„Potom sa zjavila Naša Pani a povedala: ‘Títo ľudia mi prestali spievať chválospevy. Preto ich postihol a navštívil taký bič. Ak sa vrátia k dávnej pobožnosti Najsvätejšieho Ruženca, budú pod mojou ochranou. Postarám sa o ich spásu, ak budú spievať Ruženec, lebo milujem túto pobožnosť’.“

„Ľudia urobili, čo od nich žiadala Mária, a začali sa modliť Ruženec celým srdcom a celou dušou.“

Odpustky

Odpustky sú odpustením časných trestov pred Bohom za viny tých hriechov, ktoré nám už boli odpustené. Odpustky nám udeľuje Boh skrže katolícku Cirkev, ktorá, ako služobnica vykúpenia, rozdeľuje z pokladnice zadosťučinenia, ktorú pre nás získal Ježiš Kristu a svätí, a aplikuje ju. Hoci sa nám pri sviatostnej absolúcii odpúšťa vina hriechu a večný trest, ktorý by sme si boli zaň zaslúžili, vyžaduje sa však určitý trest pred alebo po smrti preto, aby sme zadosťučinili Božej spravodlivosti aj za tie hriechy, ktoré nám už boli odpustené. Nakoľko počas pozemského života

nezadost' učiníme za svoje spáchané hriechy v dostatočnej miere, budeme za ne určitý „čas“ trpieť v očistci. Odpustky rušia alebo zmierňujú časné tresty. Aby sme získali odpustky, vyžaduje sa, aby sme boli pokrstení, nesmieme byť exkomunikovaní z Cirkvi a musíme byť v stave milosti aspoň v čase splnenia predpísaných podmienok. Okrem toho musíme mať aspoň všeobecný úmysel, že ich chceme získať. Ak si na začiatku dňa vzbudíme úmysel, že chceme získať všetky odpustky, ktoré môžeme v ten deň získať, nemusíme si ho vzbudiť zakaždým, keď ich za obvyklých podmienok chceme získať v jeden deň viackrát. Odpustky môžeme získať pre seba samých alebo ich môžeme obetovať za duše v očistci, nemôžeme ich však obetovať za iných živých ľudí. Pri úplných odpustkoch sa nám odpúšťajú všetky tresty za hriechy. Umožňujú nám, aby sme sa ihneď po smrti dostali do neba.

Nové normy

Na získanie úplných odpustkov je potrebné splniť určité podmienky, na ktoré sú viazané: vykonanie sviatostnej svätej spovede, Sväté prijímanie a modlitba na úmysly Svätého Otca. (Treba sa pomodliť jeden Otčenáš a jeden Zdravas Mária. To celkom stačí, hoci sa môžeme pomodliť akúkoľvek inú modlitbu, ktorú chceme). Ďalej sa vyžaduje, aby sme sa zbavili akejkoľvek náchylnosti ku hriechu, a to aj všednému. Ak je posledne spomenutá dispozícia neúplná, teda ak sme sa úpone nezbavili príchylnosti k akémukoľvek hriechu alebo ak nie sú splnené tri predpísané podmienky, získavame iba čiastočné odpustky. Tri predpísané podmienky môžeme splniť niekoľko dní pred alebo po dňoch, keď chceme získať odpustky; je však vhodné a primerané, aby sme Eucharistiu prijali a modlitbu na úmysel Svätého Otca sa pomodlili v ten deň, keď získavame odpustky.

Jedna svätá spoveď stačí na získanie niekoľkých plnomocných odpustkov.

Zakaždým však treba pristúpiť k svätému prijímaniu a pomodliť sa na úmysel Svätého Otca. Aby sme mohli získať plnomocné odpustky denne, mali by sme ku sviatosti zmierenia pristúpiť aspoň každé dva týždne.

V priebehu jedného dňa môžeme úplné odpustky získať iba raz, s výnimkou prípadu, ak je niekto v stave umierania. V takom prípade môžeme plnomocné odpustky získať vo chvíli smrti.

Pri čiastočných odpustkoch sa nám odpúšťá iba časť trestov za spáchané hriechy a nevzťahuje sa na ne určitý „počet dní“ alebo „rokov“. Tí veriaci, ktorí sa so skrúšeným srdcom pomodlia modlitbu, ktorá sa viaže na získanie čiastočných odpustkov, získajú okrem odpustenia dočasných trestov aj odpustenie trestu na prímluvu Cirkvi. Celkové odpustky závisia od vrúcnosti osoby a od veľkosti obety, ktorú pritom vykoná a od stupňa dokonalosti, s akým ho vykoná. Za jeden deň môžeme získať ľubovoľný počet čiastočných odpustkov bez ďalších podmienok, ak nie je stanovené inak.

Odpustky za modlitbu ruženca

Úplné odpustky sa udeľujú za modlitbu piatich desiatkov ruženca v kostole alebo vo verejnom oratóriu, prípadne v rodine, náboženskej komunite alebo v náboženskom združení. Za iných okolností sú s modlitbou ruženca spojené čiastočné odpustky. Päť desiatkov ruženca sa však treba pomodliť naraz.

Ústnu modlitbu musí sprevádzať zbožná meditácia o príslušných tajomstvách. Pri verejnej modlitbe sa musia jednotlivé tajomstvá modliť tak, ako je na príslušnom mieste zvykom; avšak pri súkromnej modlitbe stačí, ak meditujeme o príslušných tajomstvách.